

СПІВРОБІТНИЦТВО

Двосторонні відносини — на якісно новий рівень

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

«Ми надаємо винятково важливого значення розвитку відносин із Сербією і Чорногорією», — зазначив Голова Верховної Ради України Володимир Литвин під час зустрічі з Президентом Сербії і Чорногорії Светозаром Маровичем. Сторони обговорили перспективи двосторонньої співпраці в політичній, економічній, культурній сферах, а також у галузі науки.

(Закінчення на 7-й стор.).

ПАРЛАМЕНСЬКА ХРОНІКА

Блокпост у сесійній залі

Ранкове засідання 5 листопада

Як і у вівторок, засідання Верховної Ради закрилося, тільки-но розпочавшись. Причини ті самі — відгомін подій у Донецьку 30—31 жовтня.

Відкриваючи ранкове засідання, Голова Верховної Ради Володимир Литвин поінформував народних депутатів про рішення Конституційного Суду стосовно проходження через парламент депутатських запитів. Конституційний Суд роз'яснив, що депутатські запити не потребують затвердження Верховною Радою, як це було раніше. Отож, за словами В. Литвина, надалі депутатські запити лише оголошуватимуться під час сесійних засідань і за підписом Голови ВР направлятимуться за призначенням. Проте ця процедура не стосується депутатських запитів до Президента України — вони, як і раніше, потребуватимуть підтримки сесійної зали. Після цього розпочалося безпосереднє проголошення депутатських запитів і заяв.

(Закінчення на 2-й стор.).

КОРДОН

Розділити по дну і назвати Азов Каспієм?

Учора в Києві відбулися україно-російські переговори на рівні заступників міністрів закордонних справ з питання розмежування кордону двох країн в Азовському морі та Керченській протоці. Відкриваючи переговори, заступник Міністра закордонних справ України Олександр Мошик нагадав про позицію нашої держави з питання кордону в Азовському морі і наголосив, що острів Коса Тузла — це українська територія. Заступник міністра додав, що Україна пропонує паралельно з угодою про розмежування кордону укласти пакет угод, які визначали б баланс інтересів української та російської сторін в Азовському морі. Ці угоди можуть стосуватися судноплавства, рибальства, екологічних і деяких інших питань, повідомляє «Інтерфакс-Україна».

(Закінчення на 7-й стор.).

Шановний читачу!

Віднині ти можеш стати нашим кореспондентом. Зателефонуй за номером 456-72-63 з 9.30 до 11.00 і повідом найсвіжішу новину. Пам'ятай, «Голос України» — це твоя газета!

ТИМ, ХТО НІС ВОЛЮ В СЕРЦЕ НАШОЇ ЗЕМЛІ

Вітання Голови Верховної Ради України Володимира ЛИТВИНА з нагоди 60-річчя визволення Києва від фашистських загарбників

Дорогі кияни, співвітчизники!

Шість десятиріч тому над золотими куполами Києва і дніпровськими кручами, над руїнами, згарищами і полум'ям ще не стихлих боїв знялося знамено визволення і поверненого життя. Той листопадовий день 1943-го не тільки навечно вкарбований в історію України — він став знаковою віхою в літопису всієї Великої Вітчизняної, додав віри та впевненості у перемозі над фашизмом Європі і світові, що знають «матір міст руських» як один із символів слов'янства і загальнолюдських святинь, несахитний заслін перед чужинськими нашествиями.

Ювілейна дата, з якою я вас щиро вітаю, наближає наші чуття і помисли до тих, хто нівс волю в серце української землі і лягав у цю землю, залишаючись на ній скромними обелісками, хто йшов далі, щоб мужньо, чесно і до кінця виконати свою історичну місію. Вони були, є і завжди будуть неперевершеним взірцем патріотизму, величч дуу, звитяги і самопожертви — сини різних народів, рядові і полководці, солдати і трудівники великої війни.

Для нині суших, для прийдешніх поколінь немає вищої і почеснішої мети, ніж продовжувати справу оборонців та визволителів, примножувати багатство й красу врятованої ними Батьківщини, берегти й оберігати святую пам'ять героїв.

Нехай свідомість цього обов'язку додає нам сил, енергії й наснаги в будівництві нової України, творенні свого майбутнього!

Листопад. 1943 рік. Передмістя Києва.

Цей день вони наближали, як могли

Цього дня 60 років тому Київ було очищено від німецьких окупантів. Перемога далася Радянській Армії дорогою ціною. За офіційними даними, у війсьній операції з визволення міста загинули тисячі солдатів і офіцерів. Довгоочікувана свобода від фашистських загарбників, котру столиця України здобула 6 листопада 1943 року, стала знаковою подією в історії визволення всієї країни. З цієї битви Героями тоді ще нашої спільної батьківщини — Радянського Союзу вийшли 2,5 тисячі чоловік.

Сьогодні ми вшановуємо і вітаємо ветеранів, учасників Київської битви. Схиляємо голови і кажемо спасибі визволителям нашої столиці. Цей день перемоги і свободи Києва вони наближали, як могли...

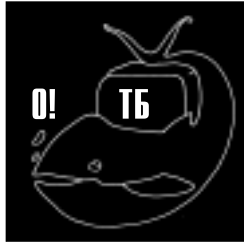
(Продовження теми на 3-й стор.).

Славна дата спільної історії

З нагоди 60-річчя визволення Києва Президент Російської Федерації Володимир Путін надіслав вітання Президентові України Леоніду Кучмі та всім громадянам України. «Фашистські полчища завдали величезної шкоди столиці України — сотні тисяч людей було вбито та інтерновано, знищено підприємства, зруйновано житловий фонд. Проте ні масові злодіяння, ні терор не зламали волю українського народу до боротьби», — йдеться у привітанні. «Відзначаючи славну дату в нашій спільній історії, хотілося б особливо наголосити на важливості об'єднання зусиль Росії та України для розв'язання актуальних проблем сучасного розвитку. Наші країни — стратегічні партнери, і ми повинні зробити все, що від нас залежить, для подальшого поглиблення двостороннього співробітництва».

10, 15

Програма
телебачення

11—14

«Мобілізація»
не вдалася.
Хто поверне гроші?

20

Блокпост у сесійній залі

(Початок на 1-й стор.).

Головною темою заяв представників депутатських фракцій знову стали події в Донецьку, що мали місце 30—31 жовтня. Зокрема, Володимир Стретович («Наша Україна») повідомив, що напередодні запланованого у Донецьку з'їзду «Нашої України» у місті було знищено майже 400 біг-бордів і замість них фірма «Плазма» розмістила ганебні біг-борди з есесівськими символами та карикатурами на лідера «НУ» Віктора Ющенка. Водночас В. Стретович заявив, що встановлення біг-бордів відбувалося за участю працівників МВС та ДАІ, а також, що за ці два дні в Донецьку було порушено щонайменше 16 статей Кримінального кодексу, тому «Наша Україна» вимагає створення міжвідомчої групи з розслідування подій у Донецьку та заслуховування у Верховній Раді керівників правоохоронних органів.

Представник СДПУ(о) Нестор Шуфрич заявив, що фракція обурена діями «На-

шої України» у Верховній Раді 4 листопада. Та що, на думку фракції, ті самі сили, які намагалися захопити владу 9 березня 2000 року, роблять це і сьогодні. Проте в Донецьку вони отримали рішучу відсіч. Н. Шуфрич закликав парламентську більшість не піддаватися тиску опозиції.

Петро Симоненко (КПУ) назвав події в Донецьку черговою ганебною сторінкою влади та закликав заслухати з цього приводу керівників МВС. Лідер комуністів наголосив, що саме такі дії нинішніх олігархів ділять Україну на Схід і Захід, саме такими діями хочуть розтягнути Україну на клаптики і мати своїх міліціонерів. На його думку, треба не лише заслухати керівників МВС, а й щоб унеможливити таке в майбутньому, провести радикальну політреформу. Лідер комуністів закликав провести окреме засідання, під час якого обговорити події в Україні в комплексі, адже сьогодні «Львів перетворили на Сицилію, а Донецьк на Чикаго».

Раїса Богатирьова («Регіони України») заявила, що неприпустимо як політінструмент використовувати провокації. На думку фракції, у бажанні провести з'їзд «Нашої України» в Донецьку проглядалася відверта провокація та що планувався він як вилазка у стан неприятеля, розрахована на зарубіжний резонанс. Р. Богатирьова від імені «Регіонів України» запропонувала підписати мораторій на активні політичні дії до початку виборчої кампанії.

Микола Гапочка («Народний вибір») сказав, що парламент став заручником політичної ситуації та закликав депутатів використовувати трибуну лише для законотворчої роботи.

На неприпустимість блокування трибуни ВР звернув увагу представник «Демініціатив» Михайло Добкін. Від імені фракції він запропонував розглянути події в Донецьку на спільному засіданні комітетів і тільки після

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

цього винести проект рішення на розгляд парламенту.

Окрім того, лідер фракції Аграрної партії Катерина Ващук заявила, що фракція ухвалила рішення не реєструватися і не брати участі у голосуванні доти, доки не буде припинено тиск на підприємства, до яких мали стосунки представники фракції.

Після того, як було перервано виступ представника фракції «Наша Україна» Володими-

ра Бондаренка, знову було заблоковано парламентську трибуну. Тому наступне питання — інформація Голови Фонду держмайна України про реалізацію політики приватизації стратегічно важливих промислових об'єктів Михайла Чечетова — обірвалося на першому реченні доповідача. Голова Верховної Ради Володимир Литвин знову закрив пленарне засідання достроково.

Сергій ЛАВРЕНЮК.

Компромісу поки що не досягли

Вівторок, який мав стати днем голосування, у Верховній Раді перетворився на день блокування. Після перерви фракція «Нашої України» знову заблокувала трибуну і Володимир Литвин достроково закрив засідання ВР.

Опозиція вимагала заслухати звіти силовиків про події в Донецьку та створити для з'ясування обставин тимчасову парламентську слідчу комісію.

Після зустрічі з Президентом Сербії і Чорногорії Светозаром Маровичем Голова ВР прокоментував ситуацію. Щоб дати оцінку цим подіям, «треба мати сукупність інформації, чому депутати вимагали заслухати звіт керівників силових структур», — переконаний Володимир Литвин. «Я сказав пред-

ставникам «Нашої України»: ви отримали сьогодні прекрасний піар, ви отримали пресу, зокрема й електронну, — давайте знайдемо компромісне рішення...», — зазначив Голова ВР.

Та досягти компромісу не вдалося — пропозиція заслухати звіт силовиків не пройшла, питання про внесення

до порядку денного проекту постанови про створення в парламенті спеціальної слідчої комісії також не пройшло. Не пристали депутати й на пропозицію Голови ВР доручити двом комітетам затребувати в силових відомствах відповідну інформацію й підготувати її до розгляду на розширеному засіданні погоджувальної ради, де вирішать, чи варто це питання виносити в сесійний зал.

«Я за те, щоб дати оцінку, але після того, коли узагальнимо, коли попрацюють комітети, коли послухаємо, як пояснюють це місцеві

керівники і керівники силових структур, яке бачення представників фракцій...», — сказав В. Литвин. Він наголосив: «Верховна Рада не може бути учасником передвиборного процесу. Вона може давати оцінку тому, що відбувається, якщо, зокрема, порушуватимуться права народних депутатів, створюватимуться якісь вибухонебезпечні ситуації. Але Верховна Рада має працювати як Верховна Рада. Сьогодні заблокували, бо не заслухали звіт стосовно подій у Донецьку, в четвер планується блокування, тому що не

приймається закон про вибори на пропорційній основі. Що далі?»

Коментуючи ще одну «вибухонебезпечну» ситуацію — можливі вибори Першого заступника глави парламенту, В. Литвин підкреслив: для того, щоб цього разу в сесійній залі обійшлося «без будь-яких ультиматумів або блокування», треба провести широкі консультації і прийняти узгоджене рішення. «Зараз лунають пропозиції голосувати пакетом, голосувати зразу і за прокурора, і за Першого заступника, дехто йде далі... Але спочатку треба прийня-

ти рішення про надання згоди на призначення Генпрокурором Геннадія Васильєва», — сказав Голова ВР. Після того, як Президент підпише відповідний указ, за словами В. Литвина, на розгляд ВР треба внести проект постанови про звільнення колишнього і обрання нового Першого заступника. «Зараз називається широкий спектр прізвищ, і я думаю, ми знайдемо узгоджене рішення. Принаймні довго місце не буде порожнім», — запевнив Володимир Литвин.

Записала Ганна ЛУКАНСЬКА.

Як витягнути культуру зі злиднів

У ФРАКЦІЯХ І ГРУПАХ ВР

Фракція політичних партій Промисловців і підприємців України та «Трудова Україна» підписала угоду про співпрацю та взаємодію з Київським національним університетом культури та мистецтв.

Як наголосив керівник фракції Ігор ШАРОВ, необхідність цього договору продиктована насамперед недосконалістю законодавчої бази в галузі культури. «Підписанням угоди ми започатковуємо кампанію законодавчих ініціатив у сфері культури, — зазначив І. Шаров. — Ми не підмінятимемо роботу уряду чи профільних парламентських комітетів, а прагнемо стимулювати їх до пліднішої роботи».

Один із ключових законопроектів, який нині перебуває на розгляді у Верховній Раді, — Кодекс законів про культуру, автором якого є народний депутат України, член депутатської фракції ППУ і «Трудова Україна», почесний ректор Київського

національного університету культури і мистецтв Михайло ПОПЛАВСЬКИЙ. Цей документ об'єднує майже півтора десятка законів про культуру. М. Поплавський наголосив, що культура має стати не залишковим, а одним із пріоритетних напрямів державної політики. Він відзначив, що за роки незалежності в Україні, на жаль, досі не прийнято такі важливі закони, як про гас-трально-концертну діяльність, про театральну діяльність, соціальний захист працівників культури, особливо на селі. А реформувати соціально-культурну сферу та витягнути її зі злиднів можна, лише змінивши підходи до культури та відповідну законодавчу базу.

За підсумками «круглого столу», що передувало підписанню угоди, вирішено направити до уряду резолюцію з пропозиціями до законодавства про культуру.

Олександра КУЧЕРЯВА.

КС не віддав тлумачення законів Верховній Раді

У КОНСТИТУЦІЙНОМУ СУДІ

Учора Конституційний Суд оприлюднив висновок у справі про відповідність проекту закону України «Про внесення змін до Конституції України», поданого 161 народним депутатом України (серед яких Матвієнко, Мусіяка, Мартинюк, Мороз, Ключковський), вимогам статей 157 і 158 Конституції України.

КС зазначав, що загалом вимоги статей 157 та 158 Конституції України додержано. Так, відповідно до ст. 158 законопроект Верховна Рада нинішнього скликання не розглядала, а положення запропонованих статей не змінювалися. Також дотримано вимоги ст. 157, яка передбачає, що Основний Закон не може бути змінено, якщо такі зміни спрямовані на ліквідацію незалежності чи на порушення територіальної цілісності України та передбачають скасування або обмеження прав і свобод людини та громадянина.

Зміни, якими передбачено віднести до повноважень Верховної Ради України тлумачення законів України, вилучивши його з повноважень Конституційного Суду, КС визначив такими, що не відповідають вимогам ст. 157 Конституції, оскільки передбачають обмеження права індивіда звертатися до КС і тим самим права на судовий захист. Крім цього, до окремих положень законопроекту зроблено певні застереження.

Висновок про відповідність проекту закону України «Про внесення змін до Конституції України» вимогам статей 157 і 158 Конституції України є обов'язковим до виконання, остаточною і не може бути оскаржений.

Юлія ХОМЕНКО.

спільного засідання президії ради НСПУ та ради Київської організації НСПУ

29 жовтня ц. р. у саторії адміністрації Президента в Пущі-Озерній відбулося інспіроване владою зібрання групи письменників, мета якого — розкол, а в перспективі і руйнування Національної спілки письменників України.

Оргкомітетові зборів та його «патронам» уда-

лося зібрати жалюгідну кількість амбіційних або дезорієнтованих літераторів, не делегованих обласними організаціями НСПУ і аж ніяк не уповноважених вирішувати долю всієї спілки. Ніхто не забороняє їм засновувати свою творчу організацію, але так само ніхто не дає їм права пере-

хоплювати в свої руки НСПУ з її іменем і майном, зневажаючи при цьому зареєстрований Мін'юстом статут НСПУ.

Ніхто не може змінити керівництво спілки, якщо такого рішення не прийме її повноважний з'їзд. Ніхто не повинен переступати закон і мораль.

Президія не визнає збори групи письменників, які відбулися 29 жовтня ц. р., з'їздом НСПУ. А значить не визнає їх рішення як такі, що суперечать чинному статуту НСПУ.

Президія залишає за собою право на захист НСПУ відповідно до чинного законодавства України.

ПАМ'ЯТЬ

Петро ТРОНЬКО: Я тим дівчатам золотий пам'ятник поставив би

СПОГАДИ

Він, тоді помічник начальника політвідділу 8-ї повітряної армії, один із тих, кого до завершення війни відкликали з бойових частин. Потрібні були кадри для відновлення життя на визволених від окупантів територіях. Для Києва комплектували їх у селі Гоголів, розташованому неподалік міста. Щойно радянські війська вибили загарбників, в одному з автомобілів, слідом за машинами, в яких були Хрущов, Жуков, Довженко, Бажан, Яновський, до Києва вїхав і перший секретар Київських обкому і міськкому комсомолу **Петро ТРОНЬКО**.

— Перша зустріч прибулих відбулася біля будинку нинішнього центрального універмагу, — пригадує Петро Тимофійович. — Неголені, голодні люди плакали з радості, дякували, обнімалися. Ми поїхали до пам'ятника Тарасу Шевченкові. Ще горів червоний корпус університету. Микита Сергійович вигукнув тоді: «Вони за все дороге заплатять!»

Завод «Більшовик» буквально лежав. Тлів Бабин Яр. Далеко розносився їдкий запах. Мабуть, не всі знають, що перед відступом, аби зменшити свої злочини, фашисти змушували наших полонених відкопувати трупи й спалювати. А потім їх усіх також розстріляли. Жахливий вигляд мав Хрещатик. Ним важко було проїхати автомобілем.

Місто треба було відбудувати. Це й стало головним нашим завданням. 5 грудня 1943 року в приміщенні оперного театру ми провели мітинг-збори. Прийняли звернення до молоді міс-

та й області: «Усі на відбудову Києва».

Цікаво, якщо до війни

фото з власного архіву Петра Тронька.

в Києві на обліку було 78 тисяч комсомольців, то в 1944-му ми зареєстрували лише п'ять тисяч.

На наш заклик відгукнулися майже 10 тисяч дівчат (хлопців залишилося мало) з Київської області. Як самовіддано й

Довідка.
Петро Тимофійович — Герой України. Заслужений діяч науки і техніки України. Академік, доктор історичних наук, професор, завідувач відділу регіональних проблем історії України Інституту історії України НАН України.

тяжко вони працювали! Я за цей трудовий подвиг їм золотий пам'ятник поставив би.

Ми одразу налагоджували життя у визволених районах області. Заготовляли й направляли хліб, посилки на фронт.

Доглядали за хворими у шпиталях, дітьми-сиротами.

Записав Яків ГАЛЬЧЕНКО.

На знімках: одна із зустрічей М. Хрущова з киянами в день визволення міста; такий був тоді Петро Тронько.

ЗВІТЯЖЦІ

«Нас залишалось тільки троє...»

Молодший лейтенант Микола Захарчук, який тільки-но закінчив курси на Брянському фронті, взяв ку 42-го командує стрілецьким взводом із сорока солдатів. З боями проходять Воронеж, Курськ, Суми, а наприкінці вересня 43-го приступують до форсування Дніпра в районі Лютизького плацдарму.

Микола Максимович і нині не може без хвилювання згадувати ті дні переправи і штурму дніпровських круч у районі Вишгорода, коли доводилося відбивати за день по шість атак гітлерівців, коли, як у тій пісні, «нас залишалось тільки троє із вісімнадцяти хлоп'ят».

— На правий берег Дніпра переправлялися під суцільним кулеметним та мінометним вогнем противника. Добиралися з допомогою дощок, колод, очерету, човників, — згадує Микола Максимович. — Нас лише троє допливли до острівця на Дніпрі, а звідти вброд пе-

фото Михайла ГОЛЯКА.

рейшли старе русло річки. Побачене на березі важко осягнути: пісок, перемішаний з кров'ю і тілами полеглих бійців. А завдання було — захопити під горою цегельний завод та його бараки. Ті бараки доводилося штурмом брати не раз. Через кілька днів боїв нас залишилися одиниці...

В одному з боїв Миколу Захарчука поранило й контузило. Знеси-

леного і непритомного, але живого лейтенанта 167-ї стрілецької дивізії 38-ї армії, якою командував ушавлений генерал Москаленко, підібрали фашисти і відправили спершу до Бородянки, а звідти — в Німеччину. Доля бранця, та ще й командира-комуніста, була визначена — концтабір і фізичне знищення або ж згасаюче життя. Не знав тоді Микола Максимович, що командування військової частини за винятковою мужністю і хоробрістю, виявлені ним під час форсування Дніпра і в боях з фашистами під Вишгородом, представило до нагород — присвоєння йому звання Героя.

Подільському юнакові з сибірським характером судилося пройти всі кола фашистського пекла й залишитися живим. До травня 1945-го відбув концтабірне життя у сумнозвісних колоніях для військовополонених, що у Пруссії. Звільнили в'язня англіїці.

Володимир підвисоцький.

Моє відділення одержало завдання: врятувати Святу Софію

ПИЛИПЕНКО Михайло Корнійович, Герой Радянського Союзу, учасник бойових дій під Києвом, почесний громадянин Києва:

— Моя рідна 163-тя Київська чотири рази орденоносна стрілецька дивізія безпосередньо брала участь у визволенні нашої столиці. Ніколи не забуду, як ми відбивали фашистські атаки тут, під Києвом, і на Дніпрі. Пам'ятаю ті вересневі дні

далекого 1943 року, коли ночами відпливали на човні в розвідку, для того щоб забезпечити подальший наступ. Мені довелось зі своїми бойовими друзями тричі форсувати Дніпро. Підійдеш, було, вночі до річки — страшно. Це зараз перегордженний Дніпро, можна сказати, стоїть, а тоді його течія була стрімкою. І ми мали будь-якою ціною забезпечити переправу.

Не шостого листопада вступили до Києва, а п'ятого. 18-й стрілецький полк увійшов з боку Куренівки, Пуші-Водиці й на Поділ. Хрещатик постав перед очима зовсім зруйнованим. Моє відділення одержало завдання: врятувати Святу Софію. І справді, коли ми вночі підійшли до святині, то побачили там прорубані дірки, у які був закладений фугас. Так само звільняли від вибухів-

ки будівлю Верховної Ради, Ради міністрів. Третій об'єкт рятування — оперний театр. Усе вціліло. Але червоному корпусові університету не зуміли допомогти: він палав у вогні. У день завершення операції з визволення Києва — шостого листопада — небо затягло чорними хмарами, накрапав дощ. А ми пішли далі переслідувати ворога.

Записала Людмила ОПАНАСЕНКО.

ВІТАННЯ

Дорогі ветерани Великої Вітчизняної війни, воїни-визволителі міста-героя Києва!

6 листопада 2003 року минає 60 років з того пам'ятного дня, коли столицю України було повністю визволено від фашистських окупантів. У ті героїчні дні 43-го за визволення Києва від загарбників віддали своє життя сотні тисяч воїнів усіх національностей великої країни.

З висоти років, що минули відтоді, ми, молодше покоління, маємо дедалі глибше усвідомлювати велич вашого героїчного подвигу на фронтах Великої Вітчизняної війни, в партизанських загонах, у підпіллі, на заводах і фабриках у тилу. Ви терпіли лихоліття, голод, мужньо проливали кров, свято вірячи в торжество справедливості.

Битва за Київ була продовженням ратних перемог Червоної Армії під Сталінградом, на Курській дузі і стала провісником повного розгрому коричневої чуми в її лівбі.

Вдячні нащадки звеличують подвиги ветеранів Великої Вітчизняної війни, добре розуміючи, що меморіальні комплекси, пам'ятники, музеї, кімнати бойової слави, інші символи героїчного минулого — лише маленька частка данини пам'яті подвигу полеглих і живих. Мене особисто найбільше непокоїть матеріальна скрута ветеранів. Тому в Києві ми намагаємось якомога більше уваги приділяти їх соціальному захисту.

Протягом останніх років у нашому місті налагоджено стабільне наповнення міського бюджету, що дає змогу спрямовувати на соціальні програми дедалі більше коштів. У столиці ветеранів та інвалідів війни забезпечено безплатним медичним обслуговуванням і ліками. Вони сповна користуються всіма пільгами, встановленими державою. Міська влада вважає своїм святом обов'язком забезпечувати належні умови життя людям, які в молоді літа боронили рідну землю, а тепер потребують допомоги. Ми робимо для цього все можливе й усвідомлюємо, як багато ще треба для вас зробити.

Дорогі визволителі! В день великого свята висловлюю вам ширю подяку від імені всієї столичної громади! Бажаю вам міцного здоров'я, довголіття, миру і добра! Нехай нащадки будуть гідні вашого незабутнього подвигу!

З повагою
Київський міський голова
Олександр ОМЕЛЬЧЕНКО.

Прапор Перемоги в столичному музеї

У рамках святкування 60-річчя визволення Києва від німецько-фашистських загарбників київський міський голова Олександр Омельченко передав Прапор Перемоги на зберігання в музей Великої Вітчизняної війни. Прапор Перемоги, який водрузили 1945 р. над рейхстагом, уже привозили до Києва в 2000 і 2001 роках, тепер воно залишатиметься в столичному музеї протягом року.

Цей символ, що його передав делегації київських організацій ветеранів Великої Вітчизняної війни в серпні президент Росії Володимир Путин, буде представлено у всі міста-герої, у яких були великі бої.

Під час урочистої церемонії передачі прапора Олександр Омельченко подякував представникам ветеранських організацій за виявлену мужність у боях за визволення столиці.

ФОТОФАКТ

60 років тому радянські війська 38-ї армії і 5-го гвардійського танкового корпусу під час запеклого штурму прорвали оборону німецького ворога на Лютизькому плацдармі. У зв'язку з цією річницею в селі Нових Петрівцях біля Музею-діорами Лютизького плацдарму і пам'ятника визволителям Києва відбувся мітинг.

На знімку: вони визволяли Київ (зліва направо) — Станіслав Кургузов, Михайло Стрельов і Петро Мельниченко на Лютизькому плацдармі.

фото Олега ДІКАНЯ (Укрінформ).

Від мобільників до антивірусів і «жучків»

ВИСТАВКИ

Усталичному Палаці спорту водинадцять розгорнуто телекомунікаційний вернісаж Міжнародної спеціалізованої виставки «Інформатика і зв'язок-2003».

Її проведення, за словами голови Держкомзв'язку України Олега Яценка, свідчить про високий рейтинг нашої країни. Адже до Києва з'їхалися представники 220 фірм та компаній із 17 держав, щоб продемонструвати масштабні кроки технічного прогресу.

Під гаслом «Технології третього тисячоліття» презентовано найсучасніше обладнання — від «примочок» у мобільному телефоні до останніх моделей комп'ютера і телевізора. Якщо торік на виставці демонстрували фрагмент мережі майбутнього, коли в режимі реального часу через сотовий телефон можна переглянути фільми, відеокліпи, футбольні матчі, то тепер «Київстар Дж. Ес. Ем.» за допомогою мобілки пропонує помандрувати, купити товари, керувати своїм банківським рахунком, пограти у гру з іншими тощо.

Національний оператор «Укртелеком» представляє різні види підключення до Інтернету, а також тарифні новинки. Це і «Домашній експрес» для приватних користувачів, і високоякісний волоконно-оптичний доступ «Преміум плюс» для операторів, і можливість безплатного доступу до глобальної мережі телефонною лінією. ВАТ «Одескабель» має можливість забезпечити кабельно-проводниковою продукцією всю країну. А «сілський зв'язківець» — Харківський держав-

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА

ний приладобудівний завод імені Т. Шевченка — готовий самотужки укомплектувати села телефонними станціями. Компанія «Утел» пропонує нові рішення для бізнес-абонентів. А саме: контакт-центр, який відгукується на бажання споживачів.

На стенді Департаменту спеціальних телекомунікаційних систем та захисту інформації Служби безпеки України представлено систему захисту електронної пошти, антивірусний комплекс, обладнання для виявлення пристроїв негласного отримання інформації, так званих «жучків».

Презентовано елементи національ-

ної системи конфіденційного зв'язку. Міністр Кабінету Міністрів Анатолій Толстоухов, ознайомившись з обладнанням, яке ілюструвало варіант відеоконференції у режимі шифрування інформації (мови і відео), зауважив, що Кабмін як вищий орган виконавчої влади має бути технічно оснащений.

А голова Комітету ВР з питань будівництва, транспорту, житлово-комунального господарства та зв'язку Валерій Пустовойтенко пообіцяв: незабаром буде прийнято закон про телекомунікації, який відповідатиме європейським стандартам.

Людмила ОПАНАСЕНКО.

Убивць кримської сім'ї схоплено

Затримані четверо підозрюваних у груповому вбивстві кримськотатарської сім'ї. У виконавця вилучено речові докази злочинства. Знайдено сховану ним після вбивства зброю.

За попередніми даними, злочин скоєно з корисливою метою. З будинку сім'ї підприємця Куртсеїтова, розстріляної у своєму помешканні в селі Оленівка Білогірського району, було викрадено 110 гривень і відеоплеер.

Віктор ХОМЕНКО.

Горить сірка

Прошло два місяці після того, як на станцію Щетове Антрацитівського району Донецької залізниці прибув вагон з палаючою сіркою. Вогонь було ліквідовано, але кілька центнерів сірки так і залишилися лежати на залізничному полотні лише за двадцять метрів від житлових будинків селища Щетового. І от сірка нагадала про себе. З невідомої поки що причини вона зайнялася, охопивши площу розміром близько 100 кв. м. Пожежних викликали тільки через дві години після появи вогню.

Як повідомила начальниця центру суспільних зв'язків управління пожежної безпеки і МНС України в Луганській області Майя Гринько, за останні півтора року за викликом на гасіння палаючої сірки, що транспортується, пожежникам Антрацитівського району і міста Свердловська довелося виїжджати вже 18 разів. Незважаючи на те, що Міністерство транспорту України має

свою пожежну охорону на залізниці, керівництво Дебальцевської дирекції залізничних перевезень Донецької залізниці не тільки ігнорує всі заходи безпеки перевезення сірки, а і не квапиться висилати свої пожежні підрозділи, коли вона займається.

Крім того, як стверджує начальник управління пожежної безпеки й аварійно-рятувальних робіт МНС України в

Луганській області Ігор Савельєв, сірка перевозиться транзитом із Росії без документів, із найгрубішими порушеннями пожежної безпеки, у непристосованих для цього вагонах. Постає

питання: як вагони з сіркою проходять митний контроль? Савельєв вважає, що відповідь повинні дати органи прокуратури й екологічної безпеки.

Алла АНТИПОВА.

ОГОЛОШЕННЯ

09 грудня 2003 р., за адресою: м. Ужгород, пл. Б. Хмельницького, 2/508 о 10 год. 00 хв. відбудеться аукціон з продажу за грошові кошти майна: Вбудованих приміщень в будівлі універсаму, що знаходиться за адресою: Ужгородський район, с. Розівка, вул. Молодіжна, 7 — фундамент бетонний, стіни цегляні, перегородки цегляні, перекриття залізобетонні, дах, покрівля суміщена-тюль, вікна і двері дерев'яні, підлога бетонна, плитка лінолеум; інженерне обладнання: електроосвітлення, водопостачання, центральна каналізація, телефон, вентиляція, газ, центральна опалення, площа забудови 910,2 кв. м. внутрішня площа 783,3 кв. м., об'єм 3641 куб. м., висота приміщень 3,2 м. Початкова ціна 87439,20 грн.

Для участі в аукціоні потенційним покупцям слід подати заявки на участь у торгах по 05 грудня 2003 р. та внести в безготівковому порядку грошові кошти в розмірі 10 % від початкової ціни продажу об'єкта та реєстраційний внесок (17 грн.) на додатковий рахунок організатора торгів Філії Агентства з питань банкрутства в Закарпатській області у АППБ «Аваль» м. Ужгород, п/р № 2600014776, Код 26252740, МФО 312345.

Заявка на участь у торгах, конкурсі повинна містити назву предмета продажу, відомості про юридичну або фізичну особу, що подає заявку. Заявка, копія документа про спла-

ту гарантійного внеску можуть бути надіслані рекомендованим листом організатору торгів. Відповідальність за своєчасність доставки і форму надісланих поштою заявки і позицій та пов'язаний з цим ризик несе учасник торгів. Потенційним покупцям, для реєстрації як учасника, слід мати при собі: документ, що посвідчує фізичну особу, або представника юридичної особи, їх повноваження; довідку про те, що проти учасника торгів не порушено справу про банкрутство; документ про внесення грошових коштів у розмірі 10 % від початкової ціни продажу об'єкта; документ про внесення реєстраційного внеску в розмірі одного неоподаткованого мінімуму; декларацію про доходи для покупців-фізичних осіб; нотаріально засвідчені копії установчих документів для покупців — юридичних осіб (копію рішення про участь в аукціоні — для органів місцевого самоврядування).

З об'єктом можна ознайомитися особисто щодня, крім вихідних (субота, неділя), з 9 до 16 години за адресою: Закарпатська обл., Ужгородський район, с. Розівка, вул. Концівська, 38, тел. (8-03122) 3-59-37. Уповноважена особа — керуючий санацією Завадяк О. П.

З усіх питань організації та проведення аукціону слід звертатися до організатора торгів за адресою: м. Ужгород, пл. Б. Хмельницького, 2/508, тел. (03122) 3-58-20.

У НОМЕР

Ану, дихни!

На металургійному комбінаті «Азовсталь» (Маріуполь Донецької обл.) розпочато будівництво системи аспірації ливарного двору і скіпової ями на доменній печі №6. Нова система очищення дасть змогу зменшити кількість викидів у атмосферу на 50 міліграмів на кубічний метр і значно поліпшить умови праці робітників. Цього буде досягнуто завдяки використанню найновіших електрофільтрів. Вартість проекту — 1,3 мільйона доларів. Після введення в експлуатацію системи аспірації доменної печі №6 заплановано будівництво аналогічної загальної системи на доменних печах № 1 та 2. Завдяки чому кількість шкідливих викидів зведуть до мінімуму.

Ліна КУЩ.

Гроші, харчі, одяг

Від проведення акції «Милосердя» на благодійні рахунки установ соціального захисту Хмельниччини надійшло майже 22 тисячі гривень. Ще понад двадцять тисяч гривень інвалідським організаціям передано з обласного бюджету. Всього ж благодійники допомогли більш як дев'яноста тисячам бідних земляків, передавши їм гроші, продукти, одяг на 4,7 мільйона гривень. А 123 тисячі гривень переказано в будинки для старих, інвалідів, інтернати.

Ірина КОЗАК.

ФОТОФАКТ

ВАТ «Львівський автобусний завод» готується до серійного випуску новинки. Виробництво розробленого і виготовленого на підприємстві півтороверхового автобуса «ЛАЗ-5208» намічено на січень 2004 року. Пасажирам він буде відомий під торговою маркою «НЕОЛАЗ». До речі, новий автобус зовнішнім виглядом і внутрішнім оснащенням схожий на моделі західноєвропейських автобусів «Неоплан».

На фото: новий автобус.

Фото Володимира ПЕСЛЯКА (Укрінформ).

Колектив Міністерства праці та соціальної політики України висловлює глибоке співчуття рідним та близьким з приводу тяжкої непоправної втрати — смерті

ПАНТЕЛЄЄВА Миколи Олексійовича, колишнього Голови Держкомпраці УРСР.

Щоб не став хліб гірким

Лише невелику частину населення нашої держави не турбує, скільки коштує хліб. З одного боку, його ціна має бути прийнятною для найбільш вразливих верств населення, з другого — для виробників. Водночас підвищення ефективності роботи кожного елементу великого ланцюга з виробництва хліба дозволить, зрештою, зробити ціну «продукту номер один» нижчою.

Як депутати Верховної Ради, ми вважаємо, що ця проблема має бути завжди в полі зору, особливо нині, коли через відомі всім причини ціни на хліб хитнулися, і, на жаль, не в бік зменшення. Тому хочемо привернути увагу посадових осіб, урядовців і виробників до того, що нині є можливість для здешевлення і збільшення обсягів сировини на одному з проміжних етапів галузі хлібо-виробництва. Зробити це можна завдяки вітчизняній енерго- і ресурсозберігаючій техніці.

Новітні млини, на яких здійснюється переробка зерна, — складні виробництва, що споживають багато енергії для отримання стисненого повітря, необхідного, зокрема, для транспортування зерна та борошна трубопроводами.

Компресори низького тиску — повітродувки, що працюють нині на вітчизняних підприємствах системи хлібопродуктів, майже стовідсотково в «похилому віці». Вони створювалися 25-30, а іноді й більше років тому за технічними можливостями й умовами того часу. А тоді проблемі економії електроенергії (через її дешеву ціну) ставили чи не на останнє місце. До того ж старі повітродувки через свою зношеність не забезпечують паспортної потужності, тобто їхній коефіцієнт корисної дії нижчий, аніж у «молоді роки». Проте електроенергії (нині дорогої) вони споживали менше, ніж тепер. Та й випускалися ці повітродувки з потужністю не більш як 20 кубічних метрів стисненого повітря за хвилину, а нині потреби млинів великих підприємств у ньому значно більші. Тому частогусто повітря «перемелюють» десятки агрегатів одночасно.

Як стрілки на залізницях переводять потяг з однієї колії на іншу, так і тут спеціальні заслінки спрямовують повітря по трубопроводах тим чи іншим маршрутом. Ці заслінки (ровесники старих повітродувок), м'яко кажучи, далеко не герметичні. Тут втрачається величезна кількість стисненого повітря й борошна.

З вищесказаного випливає:

— Старі повітродувки слід замінити на сучасніші — економічніші та потужніші.

— Стару запірну арматуру (заслінки) — на таку, яка забезпечує мінімум

Іван РИШНЯК

втрат і через це дає змогу обійтися повітродувками меншої потужності, а отже — зменшити енергоспоживання.

Таку конче необхідну техніку виготовляє в нашій державі концерн «Укрросметал».

Повітродувки, що їх випускає концерн, споживають на 19 відсотків електроенергії менше, а потужність їх у 5-6 разів вища, ніж у тих, які експлуатуються нині на підприємствах. Отже, замість кількох одиниць обладнання можна поставити одну, що набагато вигідніше в експлуатації. До того ж ці нові повітродувки мають міжремонтний ресурс 40 тисяч годин і гарантію виробника, максимальну в Україні для машин такої складності, — аж чотири роки.

Заслінки цього виробника також побудовано на базі новітніх розробок, вони не допускають такої «безгосподарності», як ті, що працюють нині.

Питання, пов'язані з впровадженням техніки «Укрросметалу», інших вітчизняних розробок, розглядалися нещодавно на семінарі, проведеному ДАК «Хліб України» на Крелевецькому комбінаті хлібопродуктів. Нас — народних депутатів Г. Дашутіна, М. Ношенка, І. Рішняка — запросили взяти в ньому участь. Григорій Петрович тривалий час опікується проблемами енергозбереження і машинобудування, є членом міжвідомчої робочої групи з координації здійснення особливо важливих енергозберігаючих проектів. Микола Петрович — депутат від 160-го округу, в якому знаходиться й Крелевець. Іван Миколайович — фахівець у галузі хлібопродуктів, почесний президент ДАК «Хліб України».

Приїхали до Крелевця не тільки представники ДАКу, а й спеціалісти підприємств системи хлібо-

продуктів різних форм власності з багатьох областей України, бо теж зацікавлені у впровадженні енергосервісних технологій. Практики та вчені, що взяли участь в обговоренні проблем, зазначили, що через низку об'єктивних причин частка витрат на енергоресурси при виробництві борошна зросла з 5 до 18 відсотків. Тому економія електроенергії стала важливим чинником підвищення ефективності виробництва.

Приміром, на Крелевецькому хлібокомбінаті енерговитрати торік становили 1 мільйон 500 тисяч гривень.

Заміна сорока повітродувок, які працюють нині, на нові дасть змогу знизити витрати на 10%. А якщо

Микола НОШЕНКО

заміну провести комплексно із заслінками, де нині втрачається майже 70% повітря, — це ще зменшить енергетичні потреби.

Додамо лише, що через «діряві» заслінки щороку на комбінаті вилітає у повітря більш як... 1500 тонн борошна! Воно потрапляє в навколишні ґрунти, створюючи екологічні проблеми. До того ж старі повітродувки перегрівають борошно (за температури понад 50 градусів клейковина втрачає свої якості й хліб стає менш смачним і поживним).

Розрахунки доводять, що комплексне переоснащення Крелевецького хлібокомбінату новим обладнанням коштуватиме до 2 мільйонів гривень, а окупляться ці витрати менш як за рік.

Не будемо докладно зупинятися тут на інших чинниках енергозбереження: рециркуляції повітря, автоматизації технологічного процесу. Зазначимо лише, що вони теж істотно впливають на зниження собівартості борошна, тобто, зрештою — вартості хліба.

А якщо тиражувати таку роботу на всі хлібокомбінати України, невдовзі це дасть економічний ефект, який за найскромнішими розрахунками дорівнюватиме кільком десяткам мільйонів гривень щороку.

Ми використовуємо сьогодні енергоносії на умовну одиницю продукції в 5-6 разів більше, ніж Європа. Тому навіть якщо щорічно зменшувати енерговитрати на 15-20%, то, щоб вийти на сучасні європейські показники, знадобиться кілька десятиріч, протягом яких там, зрозуміло, теж не стоятимуть на місці.

Тому рухатися шляхом енергозбереження слід дуже швидко, спираючись на інновації, на те передове, що опанувала нині світова практика (саме таку політику проводить концерн «Укрросметал»).

Але тут є ще одна складна проблема — кошти на впровадження нової технології, нової техніки. На підприємствах нині немає необхідних грошових ресурсів. Оптимальною схемою фінансування тут може стати лізинг. Це прозорий і зрозумілий, на відміну від інших схем, механізм, який дає змогу чітко відповісти на два запитання: «Куди поділися гроші?» та «Яка ефективність їх використання?».

Національна акціонерна компанія «Укргролізинг» за рахунок коштів державного бюджету купує зараз техніку для сільгоспвиробників за переліком, визначеним Міністерством аграрної політики. Керів-

Григорій ДАШУТІН

ництво ДАК «Хліб України» і концерну «Укрросметал» звернулося до Мінагрополітики з проханням включити до переліку й вітчизняну техніку, необхідну для переоснащення комбінатів хлібопродуктів системи ДАК «Хліб України». Це — слушна пропозиція, яку варто підтримати. Адже вона має на меті поставити ще одну перепону на шляху подорожчання хліба, чи, якщо хочете, відкрити ще один шлях для його здешевлення.

Виявимося неспроможними виробляти дешево цей продукт на базі сучасних технологій — у крайньому разі їстимемо чужий хліб. І не буде він солодким. Гірким буде.

Іван РИШНЯК,
Микола НОШЕНКО,
Григорій ДАШУТІН,
народні депутати України.

ПОВЕРТАЮЧИСЬ ДО ТЕМИ

Усе буде за законом

Столичні пенсіонери схвилювані. Звістка про те, що майбутнє підвищення пенсій, у зв'язку зі вступом у дію нового Закону України «Про загальнообов'язкове пенсійне страхування», стосуватиметься не всіх, природно, не могла залишити їх байдужими. Масла у вогонь підлила інформація, поширена в середині жовтня, про попередні прогнози, озвучені на одній з нарад у Київській держадміністрації.

Зокрема, ветеранів не могло не стурбувати повідомлення, яке промайнуло у ЗМІ, в тім числі і в нашій газеті (див. «Баланс тижня», «ГУ» за 21 жовтня 2003 р.), про те, що майже третину столичних пенсіонерів перерахунок пенсій не зачепить. Це стосується і тих, хто «приїхав на проживання до Києва після виходу на пенсію».

По роз'ясненні наш кореспондент звернувся до начальника головного управління Пенсійного фонду в місті Києві Н. Вернигори.

— Справді, пенсії перераховуватимуть не всім столичним пенсіонерам. Адже багатьом категоріям ветеранів, після їх виходу на заслужений відпочинок, пенсії нараховуються і розраховуються за законами України «Про державну службу», «Про наукову і науково-технічну діяльність», «Про прокуратуру», «Про статус народного депутата», «Про державну підтримку засобів масової інформації» та іншими. Погодьтеся, що в столичному місті ветеранів, які підпадають під категорії особливого пенсійного забезпечення (а таких категорій близько двадцяти), набагато більше, ніж у будь-якому обласному центрі, не кажучи вже про малі міста і тим більше села.

Усім іншим ветеранам, що забезпечуються відповідно до закону «Про загальнообов'язкове пенсійне страхування», з першого січня 2004 року пенсії виплачуватимуть за новою формулою, для чого і потрібен відповідний перерахунок. Це колосальне за обсягом завдання. Адже тільки в Києві близько 600 тисяч пенсіонерів. У країні — майже 15 мільйонів. А під час перерахунку за основу беруть коефіцієнти заробітної плати і страхового стажу для кожного з них персонально.

Пенсійний фонд практично завершив підготовчу роботу. Відзначимо, в дуже стислий термін. Бо ж новий закон «Про загальнообов'язкове пенсійне страхування» прийнято не дуже давно. А на нараді в Київській держадміністрації йшла мова про очікувані зміни. Підкреслю, попередні.

Та деякі цифри вже можна озвучити. Цілком очевидно, що для виконання нового закону Пенсійний фонд столиці з 1 січня 2004 року щомісяця має витратити на виплати ветеранам не 104 мільйони гривень, як зараз, а 144 мільйони. Поясно, звідки візьмуться кошти. До Пенсійного фонду Києва щомісяця надходить утричі більше грошей, ніж витрачається. Дві третини йде на пенсійне забезпечення в інші регіони країни. З нового ж року дві третини залишатимуться в столиці. Цим і гарантується своєчасна й у повному обсязі виплата пенсій усім столичним ветеранам.

Редакція також попросила прокоментувати очікувану ситуацію начальника управління пенсійного забезпечення Пенсійного фонду України В. Никитенко. Якщо в середньому пенсії підвищаться на 25 відсотків, чи вистачить коштів? Чи не виникнуть затримки і борги, як це вже було?

— За попередніми розрахунками, фінансових потужностей Пенсійного фонду України цілком достатньо для того, щоб після загального перерахунку вчасно і повністю виплачувати пенсії у всіх куточках країни.

Перерахунок проведуть для кожного пенсіонера. Але далеко не в кожного пенсія зміниться. Чому? Та тому, що закон забороняє зменшення розміру вже одержуваних виплат. І цієї соціальної гарантії буде суворо дотримано.

Річ у тім, що враховуваний під час перерахунків персональний коефіцієнт, скажімо, зарплати розраховується як відношення заробітної плати, з якої призначено пенсію, до середньої зарплати по країні у відповідний період. Наприклад, якщо ветеран вийшов на заслужений відпочинок у 1985 році, то його зарплата співвідноситься з тією, що була в середньому по країні саме в 1985 році. Якщо людина вийшла на пенсію в 1990 році — перерахунок зроблять, відповідно, за показниками 1990 року. І так по всіх періодах. Плюс, як уже відзначалося, індивідуальний для кожного коефіцієнт трудового стажу.

Але ж не кожен ветеран у рік виходу на пенсію одержував зарплату, вищу від середнього рівня. Це по-перше. По-друге, далеко не кожен виробив необхідний стаж. І відповідні коефіцієнти таких людей можуть при перерахунку мати мінімальні, якщо не негативні значення. Саме їх захищає положення закону, яке забороняє зменшувати вже виплачувану пенсійну допомогу.

Багато пенсіонерів, що сьогодні проживають у столиці, приїхали до Києва після виходу на заслужений відпочинок. Із сіл, з містечок, де зарплата в усі часи здебільшого була нижча, ніж середня по країні, не кажучи вже про столицю. Приїхали, наприклад, до своїх дітей. За попередніми даними, саме серед таких громадян великий відсоток тих, чий коефіцієнти (насамперед у зарплаті) можуть мати мінімальні значення. От саме таких пенсіонерів підвищення може і не зачепити. І не тільки в столиці.

Але, ще раз підкреслюю, пенсії зменшуватися не будуть. А будуть тільки рости, в міру економічного зростання країни в цілому. Може, не так швидко, як того хотілося б. Крім того, з кожним роком удосконалюватиметься система адресної допомоги незаможним, у тому числі й ветеранам, що одержують маленькі пенсії. Але це вже справа не Пенсійного фонду, а Міністерства праці та соціальної політики.

Ігор НАУМЕНКО. ▼

Дмитру Мельничуку — 60!

ВІТАЄМО!

Ювіляр — учений зі світовим ім'ям. І постать цю слава шукала сама, поки шалено працював і на кожній своїй вершині залишався наймолодшим серед колег: у 31 рік — доктор біологічних наук, у 40 — ректор Української сільськогосподарської академії. Відтоді минуло 20 років. Академія стала Національним аграрним університетом з так реформованою системою освіти, що його дипломи визнають і в США, і в Європі. Такий аграрний вуз єдиний на пострадянському просторі.

Дмитро Олексійович — академік Національної академії наук України і Української академії аграрних наук, віце-президент УААН, почесний доктор і професор багатьох зарубіжних знаних у світі вузів нині так і залишається молодим — за духом, реформаторською снагою, дерзновенним пошуком. Про актив ученого завжди свідчать його праці. У Дмитра Олексійовича — 500 наукових статей, 40 авторських свідоцтв та патентів на

винаходи. Його вихованці в науці — сім докторів та двадцять кандидатів наук. Утім, актив з активів Мельничука — це передусім його вдача і хист робити людям добро.

Не за почесні, а для польоти. Птахові потрібні крила, а людині, колись мати казала, — розум, совість і бажання робити людям добро. Ось він і пам'ятає це завжди.

Вітаємо, зичимо здоров'я і добра Вам, Дмитре Олексійовичу!

Диригентом вирішив стати у дев'ять років

ОСОБИСТІСТЬ

У музичному світі Вахтанга Жорданію знають як диригента, котрий у 28 років переміг на найпрестижнішому диригентському конкурсі Герберта фон Караяна. Обивателі пам'ятають грандіозний скандал, який 1983 року спричинила його втеча до США. Нині Вахтанг Жорданія — громадянин світу. Американське підданство, робота з Королівською британською філармонією, Німецьким симфонічним оркестром Берліна, Російським федеральним оркестром тощо. З Україною його пов'язує конкурс диригентів його імені та посада пожиттєвого почесного диригента Харківської філармонії.

Початок

— З чого почнемо? — запитав пан Жорданія, коли диктофон було ввімкнено.
— А що ви вважаєте початком?
— П'ять років.
— Бо ви пам'ятаєте себе з п'яти років?
— Бо саме тоді я почав займатися музикою і більше нічого в своєму житті не робив.

Мої батьки не музиканти. Тато — Гіві Георгійович Жорданія був відомий історик. Він народився до революції. Німецька школа, французька бонна і всебічна освіта. Умів і любив грати на роялі. Пам'ятаю, як сидів у нього на колінах, коли він грав. І одного дня попросив навчити й мене. Він відповів: «Ні, тобі це не треба. Ти більше п'яти хвилин на одному місці не всидиш». І це була найправильніша відповідь. У

мене і тепер так, як хтось скаже: «У тебе не вийде», — я повинен це зробити. Батько був моїм учителем шість років. Потім, коли я потрапив до тбіліської Центральної музичної школи, то попросив припинити наші заняття. Вже були певні успіхи, і я хотів рухатися далі. З шести років мав виступи, спочатку короткі сольні, потім — відділення.
— То чому після такого старту в «фортеп'яний» кар'єрі ви стали диригентом?
— У дев'ять років я потрапив на симфонічний концерт. З цікавості почав диригувати після диригента. І мені сподобалося. Відтоді, хоч би що грав, завжди уявляв симфонічний оркестр. І навіть коли вступив до Тбіліської консерваторії на фортепіанний факультет (тоді на диригентський можна було пот-

рапити тільки з вищою музичною освітою. — Авт.), знав, що все одно буду диригентом. Саджав подруг (одна з яких потім стала моєю дружиною), вони грали в чотири руки, а я ними диригував.

3 суфлерської будки — в яму

— Ще до державних іспитів я поїхав до Ленінграда, щоб дізнатися про умови вступу в консерваторію на факультет симфонічного та оперного диригування. Приготував 4-ту симфонію Чайковського і попросив професора Миколу Степановича Рабіновича послухати. Тоді саме було заняття другокурсників. Я почав диригувати, а сам краєм ока стежив за Миколою Степановичем. Чую він каже студентам: «Ось так треба». Це, звичайно, мене окрилило. Він запропонував залишитися ще на три дні. Познайомив з професорами. Третього дня був державний іспит і мене запросили прийти послухати. А потім завели в кімнату, поговорили, і коли все закінчилося, Рабінович сказав, що мене зараховано студентом 3 курсу.

То що все-таки визначило майбутнє: талант чи фортуна?

— Все йде від Бога. Я взагалі дуже релігійна людина. Він нагородив мене цим даром і тепер використовує мене: через мене передає його людям. Я тут ні до чого. Серйозно кажу. Як інакше пояснити, що мій перший український учень Вася Каліушко став переможцем Всеукраїнського конкурсу диригентів. Або, приміром, інший — Юра Янко — нині головний диригент Харківської філармонії. А один із перших учнів — мій син Георгій — працює в оперному театрі Тбілісі і є головним диригентом камерного оркестру. До речі, він переміг і на першому конкурсі «Вахтанга Жорданія».

А перше диригування оркестром пам'ятаєте?

— Звичайно. Я потрапив у яму... з суфлерської будки. Був такий предмет — суфлірування. На третьому курсі я мав суфлірувати «Травіату» в театрі консерваторії. Вдягнувся відповідно. І тут мені кажуть: «Терміново вирішуй, проведеш виставу чи ні». Я, звісно, погодився, але, кажу, у мене немає відповідного одягу. Вони розсміялися. Знайшли фрак. Це був дебют. Без репетицій.

Є. Мравинський: «Ти переміг»

— На репетиції Мравинського (Євген Мравинський — видатний диригент ХХ століття. Протягом 50 років очолював Заслужений симфонічний оркестр Ленінградської консерваторії. — Авт.) я пробирався підпільно. Але він мене помітив. Одного дня підійшов директор філармонії і каже: «Тебе хоче бачити

Мравинський»... Це була професійна розмова. Він диригував 2-гу симфонію Брамса. Цікавився, чи подобається те-то й те-то. Зазвичай його описують суворим і похмурим. Це справді в ньому було, але зі мною він завжди був делікатний. Хоча тоді я не знав, які наслідки матиме наша зустріч, і трохи нервувався. Але Мравинський сказав: «Ви мені подобаєтеся і я хочу, щоб ви офіційно ходили на репетиції. А після концерту приходьте до мене додому».

Коли я прийшов, на столі стояла пляшка грузинського вина і дві склянки. Більше нічого. Ми її випили. Тоді Мравинський дістав з кишені троячку й каже: «Сходи до кав'ярні. Запитай Любочку. Скажи, що від мене». Любочка винесла ще одну пляшку грузинського вина. Ми випили і її. І коли Мравинський знову поліз до кишені, я сказав, що також маю троячку, і знову пішов до Любочки. Одне слово, коли прийшла його дружина (Олександра Вавіліна, перша флейта в оркестрі Мравинського, професор консерваторії. — Авт.), ми були дуже п'яні... Але це була пам'ятна зустріч. Він сказав: «Хочу для вас щось зробити. Просіть». Я, не задумуючися, попросив прийти на мій концерт. Він пообіцяв і запитав, що диригуватиму. А потім поцікавився, чи мій це вибір. Я зізнався, що хотів би диригувати 5-ту симфонію Шостаковича. «І вам сказали, що це програма Мравинського?» Після цього він зателефонував директору філармонії: «Жорданія диригуватиме 5-ту симфонію Шостаковича і все, що він скаже».

Відтоді ми зустрічалися щопонеділка і щочетверга, коли його дружина була на репетиціях. Ближче до концерту я почав уникати цих зустрічей. Не хотів отримати пораду, не виконати яку було б некрасиво. І до останнього не вірив, що він прийде на концерт. Я грав з Другим оркестром. А другий і заслужений — ворогували. Тож коли Мравинський з'явився, всі дивилися не на сцену, а в його ложу.

У першому відділенні був «Ромео і Джульєтта» Чайковського. Дебютував

Зураб Соткілава. Прекрасно дебютував. Відіграли друге... Привітання. Квіти. Всі розійшлися. І тут прийшов Мравинський. «Що ж, — каже. — Ти все зробив навпаки, але ти переміг». Наступного дня він зателефонував у Мінкультури і сказав: «Мені потрібен асистент і прізвище його Жорданія».

Кінець західної кар'єри

— За п'ять днів після концерту зателефонували з Москви і запросили на всесоюзний відбір на конкурс Герберта фон Караяна. Я отримав першу премію, поїхав у Західний Берлін, повернувся з перемогою і на цьому моя західна кар'єра завершилася. Я став невиїзним на 12 років. Ні, мене випускали в Польщу, Чехословаччину, ГДР. Але в капіталістичні країни в'їзд було заборонено. Знайомі в Міністерстві культури казали, що нічого не можуть зробити, бо мене закрило КДБ. Це був суворий вирок. І головне, ніхто не міг пояснити, за що. В Союзі роботи вистачало. З оркестром Ленінградського радіо і телебачення (Вахтанг Жорданія був наймолодшим у СРСР диригентом оркестру такого рівня. — Авт.) ми робили фантастичні програми. Багато працювали на Ленфільмі. Здається, записали 60—70 фільмів. До речі, в кіно я потрапив після панахиди. Помер режисер Григорій Козинцев. За його заповітом на панахиді мали грати музику тільки Шостаковича. Тоді була зима. Всі аеропорти закрито. Запрошені диригенти приїхати не змогли. До мене звернулися за три години до панахиди і сказали: «Заплатити не зможемо, але просимо записати якийсь фільм». Я, звичайно, провів цю панахиду. Все було честь честю. Вже й забув, що мені за це було обіцяно кіно. І тут телефонують: приїзди.

Саратов, Харків, Америка

— З радіо я пішов, бо посварився з головою телерадіокомпанії. Йому була потрібна не класична музика, а Едуард Хіль. Поїхав до Саратова. Звідти мене переманили до

Харкова. У Харкові ми записали 11 годин музики — всі партитури Харківської спілки композиторів.

А як опинилися в Америці, якщо вас не випускали за кордон?

— Тоді казали: «куриця не птиця, Финляндія — не заграница». Це була єдина з капкраїн, з якою у Союзу була угода про повернення політичних біженців. У Вікі Мулової (скрипачка. — Авт.) заворів акомпаніатор. Записали мене. Ми відіграли перший концерт, сіли на таксі і поїхали до Швеції. Через п'ять днів — в США. Це був грандіозний скандал. За півтора року до того втік Максим Шостакович...

Але чому в Америку?

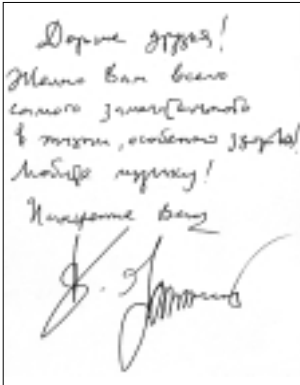
— Чесно кажучи, мені все набридло. На той момент я вже розлучився. Всі титули тут отримав. Мав квартиру, машину. Як усі, не мав грошей. Але річ не в грошах. Просто було образливо, що ні за що тримають у клітці.

Не шкодуєте. Адже за кілька років в СРСР почалися великі зміни?

— Не було часу шкодувати. У мене почалося друге життя. Перші десять років я взагалі не міг повернутися назад, бо мені інкримінували статтю «ворог народу». І коли вирішив приїхати, до речі, до Харкова, то спочатку заручився документом, що статтю скасовано.

А діти, батьки?

— Про дітей я завжди пам'ятаю. У мене їх чотири. Георгій і Ніна від першого шлюбу. Від другого — теж син і доня. Георгій закінчив у Штатах аспірантуру, але повернувся в Тбілісі. Не всі хочуть жити в США. Він щасливий у Грузії. Донька Ніна — громадянка США, але зараз мешкає у Пітері.

Батьки також мене зрозуміли. Коли я вперше після втечі додзвонився в Тбілісі, трубку взяла мама. Вона сказала: «Ми тебе любимо і благословляємо». На жаль, моїх батьків уже немає на цьому світі. Тільки тепер розумію, як багато я не встиг у них розпитати. Нині за моїми плечима і плечима моїх двоє братів стоїть тільки тітка. А це дуже важливо, коли за тобою хтось стоїть. Коли ти відчуваєш тил. Та коли я бачу онуків, стає не так боляче, що немає батьків.

Інтерв'ю взяла
Наталія ФІЛІПЧУК.

БУВАЄ

Друга дружина — на додачу

Житель містечка Лукноу (Індія) Амар Ната наприкінці листопада жениться відразу на двох дівчатах. Багатоженство в індусів заборонено. Але майбутній тесть поставив ультиматум: його молодша дочка вийде заміж тільки разом зі своєю старшою сестрою, що має фізичні вади. Адже коли батько помре, нікому буде подбати про хвору дівчину. Родина Амара Ната півроку міркувала над пропозицією і зрештою погодилася, вирішивши, що з моральної точки зору це буде правильно, повідомляє Бі-бі-сі.

Подзвонив

Бувають дні, коли усе йде шкереберть. Спочатку в унітаз падає мобільник, а потім там застряє... рука. Невдачливий американець, імовірно, зміг би вилловити своє законне майно, використовуючи підручні інструменти, але в приміському потязі, що прямував із Нью-Йорка, їх не було. У результаті операція із звільнення чоловіка зі смертельної хватки залізничного унітаза виявилася настільки складною, що довелося викликати пожежних і навіть зупиняти поїзд, що привело до численних порушень розкладу. Тепер чоловіку доведеться розщедритися й оплатити непередбачені витрати — кілька тисяч доларів.

ФОТОФАКТ

Пляж у Санта-Круз (Коста-Ріка) — одне з небагатьох у світі місць, куди припливають черепахи, щоб зробити кладки. Протягом п'яти днів у прибережний пісок відкладається майже 100 мільйонів яєць. Місцеві жителі відбирають до одного відсотка яєць, що потім надходять у продаж.

Фото Рейтер.

Двосторонні відносини — на якісно новий рівень

(Початок на 1-й стор.).

Володимир Литвин висловив сподівання, що візит пана Маровича дасть змогу вивести двосторонні відносини на якісно новий рівень. Український парламент зі свого боку, і передовсім група дружби з Сербією та Чорногорією, готові зробити все від них залежне для законодавчого забезпечення цієї співпраці й посилення взаємодії Києва та Белграда в міжнародних організаціях. Зокрема, в Раді Європи.

Голова ВР запевнив, що Верховна Рада зацікавлена в розвитку контактів з белградськими колегами і готова прийняти парламентську делегацію Скупщини. Президент Сербії і Чорногорії, який 7 років був головою парламенту Чорногорії, висловив переконання в тому, що парламент є ключовою інституцією демократії і без міжпарламентських контактів взаємовідносини наших країн не будуть ефективні. Светозар Марович запросив Володимира Литвина на чолі української парламентської делегації відвідати Белград.

Ганна ЛУКАНСЬКА.

Розділити по дну і назвати Азов Каспієм?

(Початок на 1-й стор.)

У свою чергу, його колега Віктор Калюжний зазначив, що на переговорах російська сторона має намір з'ясувати, наскільки можна врахувати і використати досвід розв'язання аналогічної проблеми в Каспійському регіоні. Заступник глави МЗС РФ наголосив, що на прикладі Каспійського регіону Росія переконалася: затягування рішення таких процесів веде до виникнення низки економічних проблем.

Напередодні відбулося засідання тимчасової спеціальної комісії ВР із забезпечення парламентського контролю за режимом державного кор-

дону в районі острова Тузла. Як повідомив журналістам глава комісії Ігор Осташ, ВР пропонує МЗС підготувати ще одну ноту, яка, щоправда, стосуватиметься не острова Тузла, а Таманського півострова. Ігор Осташ вважає, що Москва повинна роз'яснити свої плани щодо будівництва на півострові аміачного терміналу, а також повідомити, чи було проведено екологічну експертизу проекту. ВР цікавить також, чи має намір Росія, відповідно до Конвенції про забруднення Чорного моря від 1992 року, консулюватися з усіма сторонами цієї конвенції, у тому числі і з Україною.

Якщо президент хоче революцію — він її матиме?

Усереду вранці Рада Національної безпеки Грузії провела позачергове засідання у зв'язку з виступами опозиції в столиці Грузії, а МВС країни приступило до посиленої охорони об'єктів стратегічного значення.

Нарада за часом збіглася із закінченням терміну ультиматуму владі, висунутого опозиційними блоками «Бурджанадзе—демократи», «Саакашвілі—Національний рух» і політичним об'єднанням «Ертоба» («Єдність»), з вимогою визнання перемоги опозиції на парламентських виборах чи відставки президента Шеварднадзе.

Їх вимоги виявилися на перший погляд несподіваними, з огляду на те, що майже 75 відсотків парламентських мандатів одержали саме вони. Річ у тім, що «Бурджанадзе—демократи» і «Ертоба» стоять перед серйозною небезпекою не подолати семивідсотковий виборчий бар'єр. А це означає, що до парламенту можуть не потрапити колишні спікери Зураб Жванія й Акакій Асатіані, а також основний суперник Едуарда Шеварднадзе на всіх президентських виборах Джумбер Паташвілі. Третій експер — Ніно Бурджанадзе — ледь перемогла своїх опонентів по одномандатному округу в другому за величиною місті Грузії — Кутаїсі.

Цілком імовірно, саме з цією останньою подією пов'язана активність опозиції. За Конституцією країни у разі відставки президента його обов'язки виконує спікер парламенту, а Бурджанадзе — до проведення першого засідання вищого законодавчого органу нового скликання — все ще вважається другою особою в державі. Утім, Шеварднадзе їти у відставку не збирається, а мишача метушня навколо мандатів загрожує викликати сер-

йозну дестабілізацію ситуації. У вівторок увечері понад дві тисячі осіб — прихильників «Бурджанадзе—демократи», «Саакашвілі—Національний рух» і «Ертоба» провели мітинг у будинку столичної мерії. Голова законодавчих зборів Тбілісі Михайло Саакашвілі тоді закликав... викинути Шеварднадзе з вікна. Він зажадав від влади визнати перемогу опозиції і перше місце керованого ним блоку, анулювати підсумки парламентських виборів у регіоні Квемо Картлі й заарештувати кандидата в мажоритарні депутати від Болніського району Левана Мамаладзе: «Якщо це не відбудеться, то

Едуард Шеварднадзе розділить долю Чаушеску, якщо президент хоче революцію — він її обов'язково матиме».

Лідери інших опозиційних партій — «Нових правих» і «Промисловців» — на даному етапі не мають наміру співробітничати з командою Саакашвілі—Бурджанадзе—Жванія. Не мають наміру приєднуватися до акцій протесту і опозиційні лейбористи, які також одержали чималу кількість депутатських мандатів.

Сам Едуард Шеварднадзе в прямому ефірі Першого каналу Грузинського телебачення заявив, що минулі парламентські вибори були демократичні й прозорі. «Опозиція і влади повинні разом працювати в парламенті нового скликання», — сказав Президент. Він підкреслив, що йому неважко піти у відставку, і він зробить це, якщо зажадає народ.

Подав голос і глава Аджарської автономії Аслан Абашидзе, що закликав громадян Грузії «виявити високу відповідальність і зробити все можливе, щоб через людей з амбіціями не почалося протистояння, яке обов'язково закінчиться новою громадянською війною». А найцікавіше, що дані про результати голосування до цілком контрольованої Абашидзе автономії (280 тисяч виборців) так до Тбілісі і не надійшли. Втім, саме від їх результату залежить остаточний перерозподіл голосів у парламенті. І немає жодних сумнівів, що на друге місце вирветься «домашня партія» Абашидзе — «Союз демократичного відродження»...

Поки, за даними Центрвиборчкому, лідирує проурядовий блок «За нову Грузію», що набрав 272.605 голосів.

Тамаз ЛОМСАДЗЕ.

Тбілісі

ООН відкликає главу місії

Організація Об'єднаних Націй відкликає з Іраку главу своєї місії Раміро Лопеса де Сільву і координатора з безпеки Туна Міата. Обом було запропоновано скласти із себе поточні обов'язки. Це рішення було прийнято після того, як незалежна група експертів звинуватила керівників ООН у тому, що вони вживають недостатніх заходів для забезпечення безпеки своїх співробітників в Іраку.

Про необхідність удосконалення трудового законодавства та законодавчого забезпечення діяльності українських профспілок йшлося під час зустрічі Голови Верховної Ради Володимира Литвина з Генеральним секретарем Міжнародної конфедерації вільних профспілок Гасм Райдером. «На жаль, профспілки не мають у нас законодавчої ініціативи, — заявив Володимир Литвин. — Якби вони мали таке право, це прискорило б появу соціально важливих законодавчих актів, які були б винесені на розгляд Верховної Ради».

Щодо мети приїзду до України місії МКВП, то Гай Райдер визначив її так: «Провести оцінку двох українських профспілкових організацій — Федерації профспілок та Конфедерації вільних

профспілок, які подали заявку про вступ до Міжнародної конфедерації, і прийняти відповідне рішення. А також ознайомитися із загальною ситуацією у сфері праці в Україні». Під час зустрічі з Головою ВР пан Райдер порушив три питання: прийняття нового Кодексу про працю, який має відповідати головним конвенціям Міжнародної організації праці, погашення заборгованості у зарплаті і право громадян вступати до профспілок за власним вибором. Стосовно останнього, то пан Райдер повідомив журналістам, що до конфедерації досі надходять повідомлення, що під час такого вибору на людей «здійснюється тиск». «Це неприйнятна ситуація», — заявив Гай Райдер.

Наталія ФІЛІПЧУК.

ХРОНІКА. ФАКТИ. ПОДІЇ

■ Брюссель—Москва

Справа ЮКОСа загальмує євроінтеграцію

Єврокомісія поширила заяву, з якої випливає, що порушення ключових принципів правосуддя під час розгляду «справи ЮКОСа» «може загальмувати процес інтеграції Росії в єдиний Європейський економічний простір». Документ було оприлюднено напередодні державного візиту Володимира Путіна в Італію, що розпочався вчора, і саміту Росія—ЄС, що відбудеться сьогодні.

■ Вашингтон

Мусульман просять піти

«Аль-Каїда» закликала мусульман залишити Вашингтон, Нью-Йорк і Лос-Анджелес у зв'язку з нібито запланованими там великими терактами. З попередженням «до мусульман в Америці» виступив раніше невідомий «Ісламський рух Байан», повідомляє американський телеканал FOX News з посиланням на дослідницький інститут ЗМІ Близького Сходу, який переклав цю заяву англійською мовою. «Наше попередження серйозне, найближчі кілька днів доведуть вам його істинність», — зазначено в заяві.

■ Амстердам

Підозрюваного заарештовано

Голландська поліція заарештувала людину, що влаштувала вибух і пожежу в розташованому в Гаазі посольстві Туреччини. У результаті події поранено 5 осіб, серед яких і його винуватець. Зловмисником виявився 26-літній житель нідерландського міста Хаарлем. Його було затримано на центральному вокзалі Амстердама. Злочин, мабуть, вчинено з особистих мотивів.

■ Багдад

Боєприпасів бойовикам поки що не бракує

Українські миротворці в Іраку затримали банду, що постачала боєприпаси бойовикам. **Як повідомила прес-служба Міноборони**, спеціальну операцію здійснили розвідвідділення та підрозділ військової поліції 5-ї окремої механізованої бригади.

Проте, схоже, боєприпасів бойовикам все-таки не бракує. Минулої ночі Багдад знову пережив мінометний обстріл. Раніше в місті пролунало чотири вибухи. Усі — в так званій «зеленій зоні», де розміщені штаб-квартира коаліції, військовий прес-центр та інші об'єкти.

■ Коломбо

Уведено НС

Президент Шрі-Ланки Чандріка Кумаратунга запровадила надзвичайний стан у країні. Напередодні вона підписала указ про відставку міністрів оборони, внутрішніх справ та інформації, а раніше призупинила повноваження парламенту країни на два тижні. Як наголошують місцеві ЗМІ, рішення про це Кумаратунга прийняла через кілька днів після того, як сепаратистське тамільське угруповання «Тигри визволення Таміл Ілама» (представника якого ви бачите на знімку) надали уряду Шрі-Ланки свої пропозиції про розподіл влади на північному сході острова, що є умовою для припинення громадянської війни в країні.

Фото AFP.

За повідомленнями кореспондентів «ГУ» та зарубіжних інформантів.

Самовисуванці — не обов’язково місцеві

КОНСТИТУЦІЙНЕ СУДОЧИНСТВО

Із рішення Конституційного Суду України від 23 жовтня 2003 року №17-рп/2003 у справі за конституційним поданням Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини про відповідність Конституції України (конституційності) положення частини третьої статті 30 Закону України «Про вибори депутатів місцевих рад та сільських, селищних, міських голів» (справа про вибори депутатів місцевих рад та сільських, селищних, міських голів).

Конституційний Суд України розглянув на пленарному засіданні справу за конституційним поданням Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини про відповідність Конституції України (конституційності) положення частини третьої статті 30 Закону України «Про вибори депутатів місцевих рад та сільських, селищних, міських голів» від 14 січня 1998 року № 14/98-ВР.

Заслухавши суддю-доповідача В. Німченка, пояснення представників сторін та дослідивши матеріали справи, Конституційний Суд України, зокрема, встановив:

суб’єкт права на кон-

ституційне подання — Уповноважений Верховної Ради України з прав людини — порушив питання про відповідність Конституції України (конституційності) положення частини третьої статті 30 Закону України «Про вибори депутатів місцевих рад та сільських, селищних, міських голів», згідно з яким реєстрація кандидатів у депутати місцевих рад та на посади сільських, селищних, міських голів, які самовисунулися, може мати місце за умови їх проживання або роботи на території відповідного виборчого округу.

На думку автора клопотання, оспорювана норма

закону обмежує можливість громадян України реалізувати своє пасивне виборче право і суперечить положенням частини другої статті 24, статті 38, частин першої, другої статті 141 Конституції України.

Конституційний Суд України, вирішуючи спір, виходить з такого.

Згідно з частинами першою, третьою статті 140 Конституції України місцеве самоврядування є правом територіальної громади — жителів села чи добровільного об’єднання у сільську громаду жителів кількох сіл, селища та міста — самостійно вирішувати питання місцевого значення в межах Конституції і законів України. Місцеве самоврядування здійснюється територіальною громадою в порядку, встановленому законом, і безпосередньо, і через органи місцевого самоврядування: сільські, селищні, міські ради та їх виконавчі органи.

Відповідно до Конституції України не може бути привілеїв чи обмежень за певними ознаками, зокрема за ознакою місця

проживання (частина друга статті 24). Громадяни мають право вільно обирати і бути обраними до органів державної влади та органів місцевого самоврядування (частина перша статті 38 Конституції України). Вибори до цих органів є вільними і відбуваються на основі загального, рівного і прямого виборчого права шляхом таємного голосування (частина перша статті 71 Конституції України).

Засади, особливості та порядок підготовки і проведення виборів депутатів сільських, селищних, міських, районних у містах, районних, обласних рад, а також сільських, селищних, міських голів визначаються зазначеним законом.

Частина третя статті 30 закону містить положення, за яким прийняття рішення про реєстрацію кандидатів, які самовисунулися у виборчому окрузі, пов’язується з необхідністю їх проживання або роботи на території цього округу, а для реєстрації кандидатів, висунутих в інший спосіб, таких умов не передбачено.

Системний аналіз статей 24, 38, 71 Конституції України дає підстави для висновку, що умови для реєстрації усіх кандидатів повинні бути такими, щоб не допускали обмеження пасивного виборчого права залежно від способу реалізації цього права.

Конституційний Суд України вважає, що припис частини третьої статті 30 закону, за яким громадяни, які самовисуються, можуть бути зареєстровані кандидатами лише за умови, якщо вони проживають або працюють на території виборчого округу, обмежує пасивне виборче право таких громадян порівняно з громадянами, висунутими кандидатами в іншому порядку, для яких цієї умови (проживання чи робота в межах території виборчого округу) не передбачено.

Отже, зазначене положення закону суперечить вимогам статей 24, 38, 71 Конституції України (є неконституційним).

На основі викладеного та керуючись статтями 147, 150, 152 Конституції України, статтями 51, 61, 63, 65, 73 Закону України

«Про Конституційний Суд України», Конституційний Суд України вирішив:

1. Визнати таким, що не відповідає Конституції України (є неконституційним), положення частини третьої статті 30 Закону України «Про вибори депутатів місцевих рад та сільських, селищних, міських голів», згідно з яким рішення про реєстрацію кандидатів, які самовисунулися по виборчих округах, приймається окружною (територіальною) виборчою комісією за умови, якщо вони проживають або працюють на території цих округів.

2. Положення частини третьої статті 30 Закону України «Про вибори депутатів місцевих рад та сільських, селищних, міських голів», визнане неконституційним, втрачає чинність з дня ухвалення Конституційним Судом України цього рішення.

3. Рішення Конституційного Суду України є обов’язковим до виконання на території України, остаточним і не може бути оскаржене.

Місцева міліція, а не загін самооборони

Тривалий час у стінах парламенту дискутується вкрай потрібний законопроект, пов’язаний із створенням місцевої міліції, прийняття якого зніме напруження навколо утримання тисяч посад працівників міліції «на землі». І хоча цього документа чекають і правоохоронці, і керівники місцевих органів влади, народні обранці не поспішають з його прийняттям. Натомість дискутується альтернативний документ, запропонований групою народних депутатів, «Про міліцію місцевого самоврядування», в якому пропонується створити міліцію місцевого самоврядування.

Отже, приймають нові бюджети, а не вирішене законотворцями питання утримання тисяч працівників міліції не дає МВС, яке розпочало кадрові реформи, впроваджувати положення уже прийнятого в січні минулого року Закону «Про загальну структуру та чисельність Міністерства внутрішніх справ України».

Прокоментувати ситуацію навколо цього нерегульованого питання я попросила заступника Міністра внутрішніх справ України з кадрових питань генерал-майора міліції Василя ЖУКА.

— Через неприйняття згаданого законопроекту ми вже два роки втратили, утримуючи у «підвішеному» стані понад 30 тисяч працівників міліції, посади яких до 2002 року фінансувалися за рахунок коштів місцевих бюджетів. З набранням чинності Бюджетним кодексом вони фактично опинилися поза правовим полем. Створено складну ситуацію не лише правоохоронним органам, а й керівникам місцевих органів влади. У 2003-му видатки на тимчасове утримання місцевої міліції були передбачені з коштів Державного бюджету. А що буде наступного року?

За умови прийняття альтернативного законопроекту у кожному населеному пункті з’явиться своя міліція, яка цілкомові залежатиме від голови ради. Створюючи озброєний орган місцевого самоврядування, автори законопроекту, однак, не ставили собі питання, а де розмістять ці підрозділи? Як вирішуватимуть питання створення повної інфраструктури міліції місцевого самоврядування, її допоміжних і службових забезпечення? Обладнання приміщень, створення чергових частин з кімнатами для зберігання зброї та каналами зв’язку? Як це облаштують ради,

особливо ті, в яких нема за що сьогодні віника купити?

А потрібно чимало. На сьогодні в Україні функціонує майже 700 міських районних органів міліції, які обслуговують усі населені пункти на своїй території, проте розміщуються в містах та райцентрах.

Авторів цього законопроекту не турбує і те, що ним визначаються завдання, обов’язки та функції, сама структура міліції місцевого самоврядування, права і обов’язки працівників якої дублюються із завданнями, котрі виконуємо ми. Тобто на одній території вже буде не одна, а дві міліції. До кого тоді звертатися? Хто має гарантувати громадянину захист?

Я не боюся сказати, що такими кроками під виглядом реформування може відбуватися руйнування правоохоронної системи держави.

Щоб цього не сталося, ми переконуємо депутатів і громадськість в необхідності прийняти розроблений Кабінетом Міністрів законопроект «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо місцевої міліції», яким пропонуються зміни і доповнення до Бюджетного кодексу, законів України «Про міліцію», «Про місцеве самовряду-

вання в Україні», «Про місцеві державні адміністрації». Узгодженість цих положень і створить правове поле для утворення якісно нової місцевої міліції, здатної професійно охороняти правопорядок на увірєній території.

Урядовий законопроект також передбачає наблизити до місцевих рад ті підрозділи міліції, які безпосередньо працюють з населенням. Органи місцевого самоврядування наділяються ним, крім права створення, реорганізації та ліквідації місцевої міліції, також правами періодично заслуховувати звіти начальників органів внутрішніх справ та керівників місцевої міліції, а також їх заохочувати чи притягати до відповідальності. З ними обов’язково погоджуватиметься призначення та звільнення працівників.

Також важливим правозахисним моментом з позиції гарантування безпеки громадян є те, що до утворення міліції громадської безпеки продовжуватимуть діяти відповідні підрозділи, які утримуються за рахунок коштів Державного бюджету. Тобто держава не обмежує в захисті правопорядку населення дотаційних районів, у яких місцева влада не має змоги утворити місцеву міліцію.

Чув також: дехто вважає, що для функціонування місцевої міліції необхідний базовий закон, а не зміни чинного законодавства. Однак, панове, у цьому немає потреби, адже з метою недопущення створення численних відокремлених місцевих міліцій в кожному органі місцевого самоврядування її доцільно мати в структурі органів внутрішніх справ, і діяти вона повинна лише відповідно до Закону України «Про міліцію».

Водночас, як один з керівників міністерства, хочу звернути увагу на те, що з прийняттям згаданих положень не відбудеться збільшення загальної чисельності управлінських апаратів міністерства.

На часі саме розглянути іше одне актуальне питання. Дуже часто сільські ради мають змогу вишукати кошти на утримання свого дільничного, який жив і працював би в селі, з тих, хто тут вже набув досвіду, певного авторитету у людей і влади. І це було б на користь. Щоб закріпити це бажання сільських голів, потрібно внести доповнення до окремих статей Бюджетного кодексу, яким лишень дозволити місцевим радам спрямовувати кошти на утримання органів внутрішніх справ.

Насамкінець варто зауважити, що законопроект «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо місцевої міліції» схвалений Верховною Радою у першому читанні та підтриманий профільним Комітетом ВР з питань законодавчого забезпечення діяльності правоохоронних органів, і цей закон, як я бачу із преси та чую у спілкуванні з керівниками органів місцевого самоврядування, вже чекають на місцях.

Галина МИХАЙЛОВА.

ФОТОФАКТ

У Коропі (Чернігівська область) відбулося погашення марки та конверта, присвячених 150-річчю автора першого космічного апарата Миколи Кибальчича.

На знімку: учасники заходу (зліва направо) директор чернігівської дирекції Українського державного підприємства поштового зв’язку Віктор Рошинський, голова Коропської райдержадміністрації Михайло Півень і народні депутати України Леонід Каденюк та Олег Петров ставлять печатки на конвертах.

Фото Сергія ПАВЛЕНКА.

ОГОЛОШЕННЯ

Зацікавленим особам

8 грудня 2003 року об 11.00 за адресою, АРК, м. Сімферополь п. ГРЕС, вул. Монтажна, 1 в актовому залі Сімферопольської ТЕЦ, відбудеться аукціон з продажу об’єктів незавершеного будівництва.

Лот № 1 — Понієртабір — база відпочинку «Енергія» на 400 місць з берегоукріплюючими спорудами, розташована на земельній ділянці площею 5,3 га, яка належить ГАЕК «Севастопольенерго» з правом постійного користування згідно рішення виконавчого комітету Севастопольської міської ради від 01.09.1970 р. № 21-11. Об’єкт розташований за адресою: АРК, м. Севастополь, пос. Любимовка, вул. Челюскінців, 127. Початкова ціна — 2006300 грн. (з урахуванням ПДВ).

Лот № 2—4-й блок секції (36 квартир), 144-х квартирного житлового будинку, розташованого на земельній ділянці площею 1,2 га, який належить ПЕО «Крименерго» з правом постійного користування, згідно рішення виконавчого комітету Сакської міської ради від 28.04.1989 р. № 149, Об’єкт розташований за адресою: АРК, м. Саки, вул. Набережна, 13. Початкова ціна — 172415 грн. (з урахуванням ПДВ)

Огляд об’єкту: за згодою керуючого санацією. Реєстраційний внесок — 17 грн. (з урахуванням ПДВ) і гарантійний внесок 10 % від початкової ціни лоту перераховується на р/р ТОВ «Зернова компанія «Урожай» № 26003319221601 в «Укрсоцбанку» м. Запоріжжя, МФО 313010, код ОКПО 32419821 до 4 грудня 2003 року включно.

За додатковою інформацією про об’єкти продажу і порядку реєстрації для участі в аукціоні звертатися до організатора торгів.

Останній строк прийняття заявок на участь в торгах: 4 грудня 2003 р. до 18.00.

Ознайомлення з документацією про торги і прийняття заявок проводиться організатором торгів — ТОВ «Зернова компанія «Урожай» за адресою: м. Запоріжжя, вул. Правди, 53 з 9.00 до 18.00. Тел./факс: (061) 2209834, 2209835, 2246731, 2246732.

Сліди від колеса і плуга

ЗЕМЕЛЬНА АРИФМЕТИКА

От лишень не беруся сказати, що раніше з'явилися: колесо чи плуг, а, відтак, від чого сліди на землі в'дливіші й глибші. Колесо, як твердять деякі вчені, — винахід давній. Уперше воно з'явилося нібито в Месопотамії за п'ять чи сім тисяч років до народження Христа. Там від коліс залишилися такі сліди, що досі ні травою, ні жодним іншим зелом не заростають.

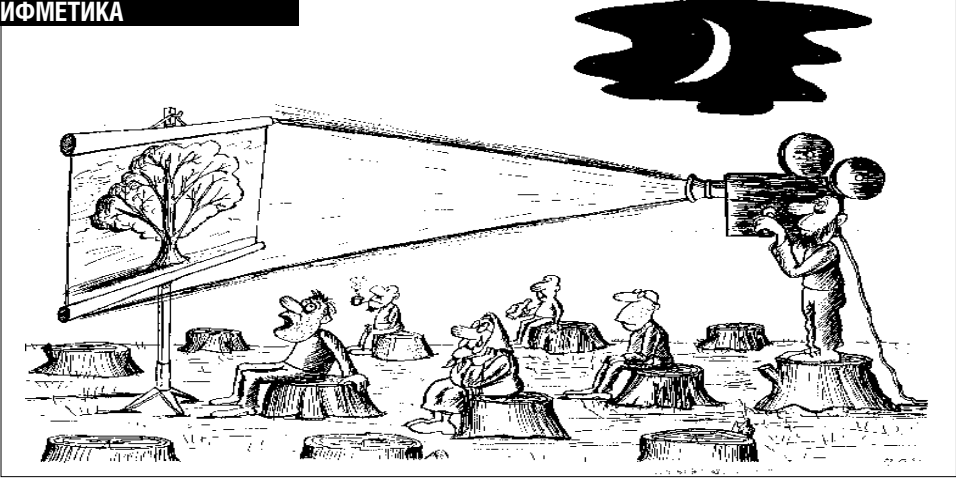
Утім, інші вчені запевняють: плуг, чи принаймні плугові предтечі — соха, рало, мотика, з'явилися задовго до колеса. З великою ймовірністю можна припустити, що саме у вавилонській Месопотамії плуг і колесо вперше виступили в тандемі. Поволі розросталися міста, множилося військо, щоб захищати мирну працю хліборобів, пекарів та зброярів. Отож хліба треба було дедалі більше. А ще за хліб можна було виміняти в сусідів щось таке, чого в Месопотамії не водилося чи не вироблялося. Тому землю орали й поливали, поливали й орали. З кожним століттям дедалі завязтіше. Родило щороку й по двічі на рік. Поверхневі води внаслідок шедрого поливання непомітно й неухильно змикалися з підземними, відбувалося те, що українські ґрунтознавці зараз називають засоленням гумусного шару. Сонце тим часом шкварило всіма своїми протуберанціями, гарячі вітри розвіювали навсібіч так звану легку органічну фракцію, а важка фракція, сиріч пісок та камінці, лишалася месопотамцям. Дощі та по-вені довершували справу. І лише за 2,5 тисячі років до народження Христа, тобто після трьох тисяч років орання й поливання, врожай ячменю у месопотамців зменшилися вдвічі, а пшениця перестала родити зовсім. Разом зі зменшенням родючості ґрунтів почався занепад месопотамської цивілізації.

Утім, плуг залишає глибокі борозни не лише в супрязі з колесом. Народність майя, що мешкала там, де нині Мексика, Гватемала і Сальвадор, ще до того, як додумалася до колеса, землю презавзято терасувала, ралила, орала. При цьому, звичайно, щедро поливала. Вийшло як завжди: засолення ґрунтів, ерозія, зсуви, зменшення валового збору, нехватка харчів.

Подібних прикладів, де внаслідок інтенсивного землеробства квітуча земля перетворилася на пустелю, можна навести багато. Навіть Північна Африка, де тепер піски й каміння, була колись житницею Римської імперії.

На наш вік вистачить?

Кількість населення на земній кулі зростає — щоб забезпечити достаток харчів, доводиться розширювати посівні площі, інтенсивніше їх обробляти. В результаті родючий шар ґрунту виснажується, рослини «недоїдають», зменшуються врожаї. «Тиха криза», деградація ґрунтів стала планетарною проблемою, хоча її наслідки усвідомлюють ще не всі. Щороку тільки річки виносять в океани 24 млрд. тонн гумусного шару. Наприклад, річка Хуанхе, як підраховували китайські вчені, щороку спускає в Тихий океан 1,6 млрд. тонн ґрунту.

Мал. Вадима СИМІНОГІ.

Ганг у Бенгальську затоку трохи менше — 1,5 млрд. тонн, Міссісіпі виносить у Мексиканську затоку по 300 млн. тонн найкращої американської землі. І саме вчені Сполучених Штатів чи не найсерйозніше поставилися до проблеми. Вони підраховували, що земля зберігає родючість невизначений термін, якщо втрачає не більш як 1—5 т ґрунту з акра (акр = 0,4 га) на рік. Тим часом третина сільськогосподарських угідь США втрачає понад 5 т з кожного акра щороку.

Які ж масштаби проблеми в планетарному вимірі? Середня глибина верхнього родючого шару орних земель планети (1,35 млрд. га) 18 см — отже, всього на Землі є 3,1 трлн. т верхнього шару ґрунту, на якому виробляються продовольство, корми, волокна. Цей ресурс скорочується в середньому на 0,7% за рік, або

■ ■ ■
Зі зменшенням родючості ґрунтів почався занепад месопотамської цивілізації.
■

на 7% за десятиліття. Внаслідок впливу людини вже безповоротно втрачено 2 млрд. га раніше родючих земель, або в 1,5 разу більше, ніж усього обробляється зараз.

Скрізь, де ведеться сільське господарство, родючий шар тоншає і часто зникає зовсім. При цьому і внаслідок цього зменшуються врожаї. Дослідним шляхом установлено, що, наприклад, у штаті Айова на ділянці землі з видаленням верхнім шаром урожайність кукурудзи становила 20% порівняно з контрольною ділянкою. Під час дослідів установлено також, що кожен втрачений через ерозію дюйм родючого шару в середньому зменшує врожай на 6%. Зменшення природної родючості ґрунту поки що компенсують, застосовуючи мінеральні добрива. Але це не вирішує проблеми в цілому.

Вітри бувають не тому, що дерева хитаються, а тому, що дерева вирубують

На півдні Євразії у ХІ столітті відмічено 8 сильних посух, у ХІІ, ХІІІ, ХІV і ХV століттях — по 12, у ХVІІ — 21, у ХVІІІ — 34, у ХІХ — 40, у ХХ — 57 посух. Це — наслідок вирубування лісів, розорювання степів. Не захищена рослинністю земля швидко прогрівається, висихає, але так само швидко охолоджується вночі. Різкі перепади температур спричиняють суховії, пилові бурі, а ті, у свою чергу, породжують ерозію (дефляцію)

ґрунтів. На південному сході України за рік буває 60—70 днів із швидкістю вітру понад 15 м за сек. Саме в цій зоні розораність території становить від 80 до 99 відсотків. На Поліссі, де розорано близько 65 відсотків площі, суховії та посухи бувають рідко. Утім, ситуація змінюється швидше, ніж хотілося б. Так, на Київщині нищівні посухи раніше траплялися один раз на сто років, а тепер — щодесятиліття.

Уже землю рвуть залізні коні

Матеріально-технічне забезпечення землеробства й тваринництва стає дедалі дорожчим, зростає споживання енергії тракторами, комбайнами, іригаційними установками, збільшується використання мінеральних добрив, пестицидів та гербіцидів; усе це робить сільське господарство більш залежним від зовнішніх факторів, ніж навіть від природно-кліматичних умов, якості ґрунтів тощо. У регіонах з несприятливими для сільського господарства природно-кліматичними умовами ціна енергетично-ресурсних затрат часто перевищує ціну вироблених харчів. Збитки там відшкодовує держава.

З огляду на це, не тільки прибутковість сільськогосподарської галузі, а й її самокупність в умовах принаймні України є досить-таки проблематичною. Тому раціональніше було б ставити завдання підтримувати й розвивати сільське господарство в межах, потрібних для забезпечення продо-

■ ■ ■
Невже українцям не судилися інші обрії та інша мета, крім як до останньої гривні і до останнього сантиметра родючого шару землі лякати Європу та цілий світ, що ми їх завалимо хлібом, після чого, може, досита наймося й самі?
■

вольчої безпеки держави, належного харчування власного населення, а не для того, щоб «завалити хлібом Європу й Америку» та ще й мріяти, що аграрний сектор зможе витягти з кризи цілу економіку держави.

Загибель лісів, порушення озонового шару атмосфери, ерозія ґрунтів, зменшення гумусного покриву планети, забруднення вод і повітря отруйними хімічними та біологічними сполуками й радіонуклідами — такі очевидні наслідки антропогенного впливу на природу. Індустріальне суспільство мимоволі дає розгін процесам планетарного масштабу, керувати якими не готове ні морально, ні інтелектуально, ні матеріально.

В Україні ці процеси йдуть інтенсивніше, ніж у цілому на планеті. Із 60,3

млн. га її території 42 млн. га займають сільськогосподарські угіддя, 33,2 млн. га — під ріллею. За останні 30 років площа еродованої орної землі збільшилась на 1,9 млн. га, тобто втрачалось по 64 тис. га щороку, і тепер площа еродованих земель становить понад 11,3 млн. га, або майже п'яту частину всієї території України.

Вирощування у великих масштабах монокультур, порушення сівозмін, майже повна відмова від органічних добрив, зменшення частки бобових культур спричиняють дегуміфікацію ґрунтів, зменшення врожаїв. Природні кормові угіддя і випаси, надто так звані громадські, практично не отримують ні органічних, ні мінеральних добрив. Крім того, ґрунтовий покрив знищується під час гірничорудних робіт, родючі землі забудовуються містами, промисловими об'єктами, під якими вже нині опинилося понад 5% суші. На кожний кілометр автостради треба відвести 2 га землі, на кілометр газоза- чи нафтопроводу — 4 га.

В Україні назріла необхідність помітно зменшити відсоток розораних площ, перетворювати орні землі на культурні пасовища, повертати землю до її природного стану, застосовувати ошадливі способи землеробства й тваринництва, раціоналізувати всі затрати на виробництво хліба, харчів. Цього можна досягти лише в рамках загальнодержавних науково обґрунтованих програм за дієвого сприяння, участі та суворого контролю з боку держави й громадськості. За нищення землі треба карати, а не нагороджувати. Досі спостерігаємо дивну картину: ні політики, ні вчені, ні преса не пов'язують зменшення валового виробництва сільськогосподарської продукції в Україні з виснаженням земель, натомість у негараздах одні винуватять невдалих реформаторів, другі — рухівців, треті — комуно-колгоспників. При цьому всі разом закликають нарощувати виробництво сільськогосподарської продукції, чого б це не коштувало. Пригадую, як поважна аудиторія довго аплодувала гаслу «Уся нація повинна працювати на село!». Невже справді українцям не судилися інші обрії та інша мета, крім як до останньої гривні і до останнього сантиметра родючого шару землі лякати Європу та цілий світ, що ми їх завалимо хлібом, після чого, може, досита наймося й самі? До речі, там не вважають, що «хліб — усьому голова», для них це всього лиш пожива для шлунка, продукт, товар, який можна більш чи менш вигідно продати на ринку.

Микола ДИВАК.

ПІДСУМКИ І ПЕРСПЕКТИВИ

Нехай би та сарана вдавилася

Цієї осені аграрії Запорізької області планували засіяти зерном понад 500 тисяч гектарів землі. Проте відсутність вологи у верхньому шарі ґрунту не дала реалізувати наміри — під озими відведено тільки 315 тисяч гектарів. Зійшло засіяне лише на 72 відсотках площ. Цьогоріч запорізькі хлібороби зібрали урожай ранніх зернових у п'ять разів менший, ніж торік. Майже 70 відсотків озимих вимерзло, загинуло від посухи або було вражено личинками сарани. Збитки становили 85 мільйонів гривень. Схоже, сподіватися на майбутній урожай озимих знову немає підстав.

Олександр АБЛИЦОВ.

Від «королеви» дивіденди не королівські

На Миколаївщині завершується збирання соняшнику і кукурудзи. Середня врожайність олійних зерен — 12,4 центнера з гектара, а «королева полів» дає лише по 22,4 центнера на круг. Зорано на зяб дві третини відповідних площ. Роботи з підготовки ґрунту під майбутній посів завершено в Очаківському і Новоодеському районах.

Олена ІВАШКО.

Качани для Діда Мороза

Сільськогосподарські підприємства Харківської області з осінніми польовими роботами у встановлений термін не впоралися. У деяких районах не прибрано з полів цукровий буряк, кукурудзу, соняшник, не зорано землю під весняну сівбу. Тим часом, ще до першого листопада обласна влада обіцяла завершити збиральну кампанію. Для того, щоб поставити крапку на всіх роботах до морозів, підприємці використовують призабутий досвід студентської праці.

— Приміром, у Богодухівському районі в чотирьох господарствах не прибрано від 60 до 170 гектарів буряку, — каже начальник обласного управління сільського господарства Сергій Лобас. — У Золочівському районі залишилося ще 220 гектарів, а в Красноградському — 130. Крім того, за даними на 31 жовтня, 171 тисяча тонн викопаних корінців лежала в полі. Цукрові заводи через відсутність сировини починають згортати виробництво.

Залишається неприбраною і третина площ, засіяних кукурудзою. Лише 30—40 відсотків кукурудзи зібрано в Коломацькому, Зміївському, Дергачівському районах. Головна причина відставання від графіка — погана робота комбайнів через їх цілковиту зношеність. Виробіток на одну машину становить 3—8 гектарів за розрахункового завдання 15 гектарів.

Використовувати студентську працю, за словами керівників сільгоспідприємств, змушують ціни на паливо. Сьогодні літр солярки для сільськогосподарського виробника коштує 1,8 гривні, за добу трактор витрачає близько 500 літрів палива. Селяни кажуть, що сплатити податки цього року буде дуже складно. Керівники агрофірм мають намір просити регіональну владу відстрочити платежі до наступного врожаю. У іншому разі не залишиться грошей на паливо для весняної кампанії. Чиновники пропонують такий вихід: преміювати всіх, хто встиг вчасно посіяти озими, — по 42 гривні за кожен засіяний гектар.

Микола КОСИЙ.

ФОТОФАКТ

Важко зібрати, ще важче продати.

На знімку: картинки з базарного життя селища Мілове, що на Луганщині.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

► Від мам до мам

І поряд рідна людина

У Запоріжжі на базі 4-го, а нещодавно і 5-го пологових будинків відкрилися відділення сімейних пологів. Тепер близькі можуть вільно відвідувати породіллю, а її чоловік — навіть бути присутнім під час пологів. Обмеження тільки одне — стан здоров'я майбутньої мамі. Якщо вагітність проходила нормально, то, за словами завідувача кафедри акушерства і гінекології Запорізького медуніверситету Анатолія Жарких, сімейні пологи жінці показані. Близькість рідної людини в такий момент допомагає їй відчувати себе впевненіше і спокійніше, що теж важливо для процесу. Звичайно, якщо чоловік поділяє бажання дружини, а також відповідально ставиться до вагітності і пологів.

Медики вважають, що до можливого стресу майбутніх таточок потрібно готувати завчасно, щоб поводитися вони в залі для пологів адекватно. Виявляється, були випадки, коли чоловік неприйнятливо поведівся, і медперсоналу довелося займатися не тільки породіллем, а і її бідолашним чоловіком. Щоб уникнути таких інцидентів, для тих пар, що хочуть «родити по-сімейному», у місті створено школу свідомого батьківства.

Схоже, сімейні пологи стають популярними в Запоріжжі, хоча і не серед усіх. Адже вартість перебування породіллі у відділенні сімейних пологів — 800 гривень. Саме стільки коштуватиме комфортабельна одномісна палата з телефоном, окремий зал для пологів, у якій обстановка наближена до домашньої, і, природно, є все необхідне породіллі при пологах.

Олександр АБЛИЦОВ.

Запоріжжя.

Нескінченна дорога до дому

► Квартирне питання

Коли я відчинила двері в гуртожитську кімнатку Хандохіних — остовпіла на порозі. Здалося, тут немає нічого, крім дитячих ліжечок і чотирьох малюків. Поки уся дрібнота з цікавістю роздивлялась нову людину, чотирирічна Настя провела квартирну екскурсію, розповідаючи: «Тут спить Саша, тут я, тут — Артем. На дивані — мама з Машею. А тато — на підлозі».

Крім спальні у цій шістнадцятиметрівці є ще кухня, їдальня і вітальня. Ліля й Микола — батьки дітлахів — зробили все, аби надати цьому надто скромному помешканню хоч якогось затишку. Навколо ж катакомби: стіни у коридорах такі вологі, що вкрилися грибком, електропроводка де обгоріла, де просто обірвана. Скрізь — страшна убогість і злидні. Здається, гіршого варіанта не буває.

— Та ні, буває, — переконують мене Хандохіни. — Вперше потрапивши в цей гуртожиток, ми думали, що в раю опинилися.

...Ліля і Микола зустрілись просто на вулиці. Ні у нього, ні в неї не склалося добрих родинних стосунків. Ліля виховувалась

поглядами з Лілею, він одразу зрозумів, що саме її шукає...

Бучного весілля не було. І після офіційної церемонії молодому не було куди привести молоду. Вони знову опинилися посеред вулиці і пішли світ за очі. Ця довга подорож триває ще й досі. Хоча інколи трапляються короткі зупинки, коли Хандохіни по кілька місяців живуть у якомусь помешканні.

Після народження Сашка молоді батьки з тиждень жили просто в лісі. Коля змайстрував щось на зразок намету, котрий ховав від дощу. Але від морозу і снігу в ньому не сховатись. І Коля почав стукати в усі двері. Одні відчинились. Голова одного з господарств Ізяславського

трохи пшениці та цукру, то взимку — хоч вий від голоду і холоду. І молодий подружжя з дитинчам на руках помандрувало далі.

Опинились в сусідньому Шепетівському районі. І все повторилось: закинута хата із земляною підлогою, без тепла і світла. До першого снігу звели грубку, але підлога залишилась земляною. Малий Сашко вчився ходити по ній. Зимували при газовій лампі. Там же народилася Настя.

— Ми згодні були залишитись і там. Але треба було прописатись, — розповідає Ліля. — А будинок аварійний і не стоїть на балансі в господарстві. Треба було викупити хату. І хоч коштувала вона небагато, з півтисячі гривень. Та у нас стільки не було... Тож весною, вже вчотирьох, пішли далі.

Вже у Славутському районі у Лисичому натрапили на сільську кузню. Коля був ковалем. А жити їх розмістили у колишній сільській лазні. Люди намагались допомогти, чим могли. Хандохіни дотепер пам'ятають, як у них з'явилися на вікнах перші фіранки. А із сімейного посуду першими стали подаровані відра, в яких Ліля прямо на ковальському горні варила обіді.

Щоб підтримати прибульців, директор господарства привозив з дому хліб, картоплю. А сам тим часом шукав для них хату. Найдешевші оцінювались десь у дві тисячі гривень. І знову ніде було взяти таких грошей. Були б вони у касі господарства, голова, може, й дав би. Але...

Проте голова допоміг Миколі влаштуватися на завод, що виробляв силікатну цеглу. Так родина вперше опинилась у заводському гуртожитку, котрий видався їм земним раєм...

(Далі буде.)

Ірина КОЗАК.

Хмельницький.
На знімку: у Хандохіних є головне — родина і любов.

Фото автора.

► Шлюб золоті проби

За хмарами — завжди сонце

П'ятдесятиріччя подружнього життя відзначили наприкінці серпня жителі Олександрівки, що на Кіровоградщині, — Віра Степанівна та Петро Іванович Охріменки. Пролітають роки, мов легкі хмаринки, і немає їм вороття. Лишаються тільки спомини...

Одружувати Віру і Петра в сільській раді спочатку відмовилися! Хлопець — круглий сирота, у дівчини — одна мати. Петру у серпні тільки-но виповнювалося сімнадцять, а Віра сімнадцятиріччя мала зустріти аж у грудні. «Зачекайте», — радили в сільраді. Але весілля таки справили! І сміялася гармошка, вигравав бубон, веселилися сусіди серпневого дня 1953 року на убогому вдовиному обійсті в Юрчисі Кам'янського району Черкаської області.

Після весілля забрав Петро дружину на свою батьківщину, до Олександрівки. Там і розписали їх аж через чотири місяці, коли Вірі виповнилося сімнадцять. Ось так почалося їх сімейне життя. А згодом довелося звідати всього: і радощів, і горя.

Яскраво світило для Охріменків сонце, коли звели новий будинок, і

динок, і в ньому щасливо сміялися діти. Чорною хмариною закривалося небо, коли рано пішли із життя дочка і син. І здавалося батькам, що світ руйнується. У ті нелегкі дні вони такі вистояли — заради найменшої дочки, заради онуків.

Петро Іванович та Віра Степанівна трива-

лий час працювали в місцевому колгоспі, багато трудових років віддали і цукровому заводу. Нині обоє пенсіонери. Та вдома без роботи не сидять: то на городі, то у дворі пораються.

Старечі серця зігрівають онуки. А особливо радіють бабуся з дідусем правнучкам Ксюті та Танюші. І завжди з нетерпінням чекають усіх у гості.

Галина ШЕВЧЕНКО.

Олександрівка
Кіровоградської області.

Фото Анатолія БАБИЧА.

► Хочеш — вір, хочеш — не вір

Гроші водитимуться, якщо...

- Не змітати рукою крихти зі столу, не залишати на столі порожню пляшку, не сидіти на столі, не класти на стіл ключі чи шапку, не лічити гроші в копільці, не штовпати на собі одяг;
- Носити їх лише в одній ки-

шені, борги повертати вранці, а не ввечері, після заходу сонця нічого не виносити з дому, на столі під скатертиною зберігати трохи грошей, потриматися за золото на новий місяць, не давати в борг у понеділок, нігті обрізати лише у вівторок і п'ятницю, вищерблені монети зберігати в кишені і нічого на них не купувати.

Заздрите? Тож змагайтеся!

▶ Психологічний лікнеп

«**Ми з сусідом по партії вчимося однаково, а в нього оцінки вищі, просто щасливчик**», «**Я все вмію робити і зовнішністю не обділена, а самотня, вона ж — дивиться, яка страшна й недолуга, а чоловіка має золотого**», «**Чому така несправедливість у світі? Я все життя в однокімнатній квартирі, а у знайомої — трикімнатна, та ще й від бабусі двокімнатну успадкувала, хоч майже й не доглядала стареньку**». З цими словами ледь помітно проростає заздрість у душах людських. Де коріння цього отруйного бур'яну?

— За моїми спостереженнями, заздрість у людини або є, або немає, так само, як і ревнощі, — каже психолог-консультант Державного центру розвитку сім'ї Центрального відділу реєстрації шлюбів Києва Віолетта ЛЕВІНА. — Одна з причин у тому, що люди постійно дивляться на когось і не концентрують увагу на собі. У їхніх очах надзвичайно зростає значущість оточення. Інколи на цю хворобу страждає ціла сім'я, у якій нормою стало порівнювати свій майновий стан з багатством (на їхню думку) інших. Заздрість — явище більшою мірою соціальне, ніж психологічне. Це спосіб реагування людини на певні «подразники». Ось ви побачили у когось нову річ і можете прореагувати на це по-різному: похвалити людину, порадіти за неї, подумати про себе, чи є

така річ у вас, або негативно оцінити побачене. Є ще чимало способів реагування. У чому тут основна проблема? Звичайно, важко тим, на кого спрямовано отруйні стріли недоброзичливості, але ще складніше тим, хто заздрить. Ці люди по суті руйнують себе, їх шочити «гризе» внутрішнє невдоволення. Навіть якщо заздрісник придбає, приміром, омріяну праску «Філіпс», йому забাগнеться ще кращої, а у разі отримання трикімнатної квартири почне палко хотіти п'ятикімнатну.

— Тобто людина залишатиметься хронічно незадоволеною?

— Саме так. І це триватиме, доки вона не усвідомить, що заздрість — її проблема, і почне щось із цим робити.

— Будьмо відверті, у тій чи ін-

шій ситуації це неприємне почуття відвідує багатьох із нас.

— Згодна. Але можна скоригувати його, спрямувати у змагальне русло: комусь, наприклад, поставили високу оцінку, і мені теж цього хочеться. Та передусім треба зупинити прояви цього почуття, сказавши собі: «Мене знову заносить».

— Чи може заздрість відіграти позитивну роль?

— Лише за умови, що людина вміє керувати своїми емоціями. Якщо бачите, що хтось досягнув успіхів у чомусь, скажіть собі: «Молодець — після трьох занять він сів на шпагат, але я також це зроблю». А не зліться: «Він поганий». Помітивши у співробітниці гарну й модну сумочку, оцініть цей факт так: «Добре, що вона змогла заробити на цю сумочку». Спробуйте запитати у людей, як їм вдалося досягти бажаних результатів. Обравши таку модель поведінки, ви розвиватимете у собі доброзичливість, прагнення навчатися чомусь корисному на досвіді інших.

— Нас із дитинства привчають на когось рівнятися. Чи варто вчителів казати учню, що сьогодні відповів гірше за однокласника. Чи не краще порівняти його власні від-

повіді — сьогоднішню та вчорашню?

— Треба вчити дітей рівнятися на себе. Педагоги не повинні порівнювати учня з однокласниками, у яких можуть бути зовсім інші умови — більші здібності або заняття з репетитором.

— Люди відчують, коли їм заздять. Як відмежуватися від поганої енергетики?

— Не можна зробити так, щоб вам не заздрили. Недобрі погляди може викликати навіть те, що ви сидите, а хтось стоїть. Відгородитися ви не можете, краще поспівчуйте заздрісникові — він ніколи не буде задоволений і безмежно страждатиме від цього.

Розмову вела
Тетяна КРОП.

▶ Фотоетюд

Фото з архіву «ГУ».

Сильний,

стильний, елетантний

▶ Модне законодавство від Вороніна

Жіночий інтерес до новинок подіума чоловіки ніколи не поділятимуть. Але вміти одягатися красиво і стильно треба всім. Адже чоловіча мода також не стоїть на місці. І нині від асортименту одягу, що його пропонують українським чоловікам вітчизняні та закордонні виробники, очі розбігаються. Як не розгубитися в такому багатстві, а вибрати річ, що й до лица, і носитися буде відмінно, і ціною не відлякає?

Щоб допомогти сильній половині людства мати елегантний вигляд і водночас комфортно почуватися, ми продовжуємо рубрику «Модне законодавство від Вороніна». Поради відомого модельєра Михайла ВОРОНІНА стануть у пригоді і чоловікам, і їхнім супутницям життя, без схвального погляду яких неможлива жодна покупка.

Насамперед розберемося з тканиною.

Вовна — найкраще волокно для костюмів, блейзерів і спортивних піджаків. Легко підганяється по фігурі. Прохолодна влітку і тепла взимку, вовна довго і гарно носить. І, що має неабияке значення, вбирає запах тіла набагато слабкіше, ніж синтетики.

Бавовну і льон найчастіше використовують для виготовлення літніх костюмів і спортивних піджаків. Вони сильно мнуться, але приємні на дотрок.

Шовк настільки сильно мнеться, що його вважають недоречним у певних ситуаціях ділового світу.

Кашемірові волокна — чудові, м'які і... надто дорогі.

Синтетичні і натурально-синтетичні суміші — не кращий вибір. Улітку в них спекотно, взимку — холодно. Суміші сильно

вбирають запахи і потребують частішого прання. І хоча вони не мнуться, та можуть почати провисати після кількох одягань. Якщо ви все-таки видаєте перевагу змішаній тканині, то бажано, щоб вона містила не менш як 66 відсотків натуральних волокон.

А зараз, маючи на озброєнні «матеріальні» знання, перейдемо до силуету. Поговоримо про актуальні нині чоловічі пальта.

■ Оскільки найчастіше чоловік під пальто одягає костюм, то й міряти пальто під час купівлі треба тільки на нього.

■ Віддавайте перевагу верхньому пальто з вовняної тканини темного чи нейтрального кольорів: темно-синього, оливкового, бургундського, вугільного або чорного.

■ Чоловікам невисокого зросту більше підійде простий однобортний крій. Пальто з паском чи з двобортною застібкою тільки «пере-ріжуть» постать посередині і розширять. Найкраща довжина — трохи нижче колін.

■ Високим чоловікам слід уникати приталених, однобортних і задовгих пальт. Їм підійдуть двобортні моделі з паском. Довжина — не нижча, ніж до середини литок.

■ Актуальні комплекти: невеликі піджаки з подовженими пальтами з однієї тканини і в одній кольоровій гамі.

Ю. П.

На знімку: елегантність від Михайла ВОРОНІНА.

По лезу ножа

▶ Жак

Невеличке поліське село Кузьмівка Сарненського району — тихе, працюйте — у ці дні гуде від шокувочної новини. Ще б пак: у лісі знайшли тіла двох молодих чоловіків з порубаними головами.

Про небіжчиків, за християнським звичаєм, — або добре, або нічого. Але у селі співчують тільки матері одного з небіжчиків — 75-річний колгоспний пенсіонерці Надії Трохимівні Тарасюк, бо тільки їй ця трагедія завдала великого душевного болю: вона ж бо народила і виростила Петра. І лише їй відомо, як це важко: втратити сина. Хоча й мала чимало проблем із ним: ніде не працював, любив заглянути в чарку. Та й законотриванням його не назвеш, як і двох інших її синів, які на власному досвіді дізналися, що таке в'язниця... Тож тільки й надії у жінки, що на доньок.

Покійний Петро вибрав собі у приятелі Руслана Мичку, раніше судимого, який теж полюбував горілку. У Кузьмівці подекують, ніби всі бійки у селі починали вони. Воно й не дивно: п'яному — море по коліна. Ось і того трагічного вечора Петро

▶ Ваше здоров'я

Як тільки дерева починають оголюватися, шунок вимагає до себе підвищеної уваги. Апетит розпалюється неймовірний, і здається, що ми здатні цілий день щось жувати. Столичний дієтолог Тетяна МИХАЙЛОВА каже, що в осінньо-зимовий період такі вимоги організму цілком нормальні. Адже за його рахунок харчується ще й клітини мозку. Головне — більше рухатися і визначити, що з продуктів найкорисніше.

Шоколад

По-перше, він підвищує кількість у мозку фенілтіламіну, який стимулює відчуття так званої закоханості. А по-друге, важливий і психологічний вплив, оскільки шоколад майже в кожного асоціюється зі святом.

Чорний хліб

Хоч як дивно, він знімає напругу і розслаблює. Усього лише кілька шматочків чорного хліба дають мозку амінокислоту триптофан, що підвищує рівень серотоніну, — речовини, яка протидіє депресії, підвищує тонус, сприяє поліпшенню настрою.

Індичка

Цей продукт із низьким вмістом жирів і високим — білків постачає мозок амінокислотою (тирозином), у результаті чого підвищується увага, прискорю-

ються реакції, поліпшується енергообмін у мозку. Втім, не варто відмовлятися від яловичини і телятини. Адже повна відмова від червоного м'яса може бути не корисна, а шкідлива. Нестача в організмі заліза спричинює швидку втомлюваність і перепади настрою. Варто пам'ятати, що навіть невеликий шматочок м'яса підвищує вміст заліза в організмі на 200 відсотків і сприяє збагаченню крові киснем.

Банани

Доведено, що цей заморський фрукт підвищує імунітет. Дієтологи давно дійшли думки, що є безпосередня залежність між виникненням стресів і рівнем вмісту магнію в організмі. Отже, щоб уникнути їх, їжте більше бананів! Організму потрібно близько 300 міліграмів магнію на день, а банани — найкращий продукт для підтримки цього рівня (середня норма — два банани на день). Крім того, магній знижує збудливість і сприяє міцному сну. Якщо ви не любите бананів, можете замінити їх горіхами чи бобами.

Апельсини, грейпфрути і лимони

Ці фрукти — багате джерело вітаміну С, що сприяє загостренню уваги і прискоренню реакцій. Один апельсин чи грейпфрут може позбавити вас від поганого настрою, додати сили. А щоденний чай з лимоном захистить від грипу.

Горіхи

У цьому продукті високий вміст селену, що помітно позначається на енергетичному стані організму. Солоні горішки допоможуть перебороти втому і позбутися депресії.

Кава

Ранкова чашка кави швидко повертає нас у реальність із снів. Кофеїн, що міститься в ній, допомагає краще мислити і приймати рішення протягом трьох годин після кавопиття. Річ у тім, що кофеїн підвищує кров'яний тиск і блокує проникнення в мозок гормонів, які провокують сонний стан. Але не варто забувати, що двох-трьох чашок кави на день цілком достатньо. Перебір може бути причиною дратівливості, нервозності.

Записала
Ірина ВАСИЛЬЧЕНКО. ▼

ПЕРШИЙ КАНАЛ УТ
06.00-09.00 ТРК «Ера».

ПЕРШИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ

09.05 Клуб «Суперкниги».

09.25 Крок до зірок.

09.55, 15.10, 15.45, 16.55, 21.55, 22.50, 01.20 Погода.

10.00 Дитяча лінія.

10.15 Нова армія.

10.45 Територія безпеки.

11.00 Музичні новини.

11.20 Модна лінія.

11.45 Здоров'я.

12.10 Аеросалон.

12.25 «Сільський час» з К. Вороненко.

13.10 Школа академіка П.Саблука.

13.25 Для тих, хто вдома.

13.40 Дорогами України. Чернігів.

14.00 Міжнародний тенісний турнір «Privat Bank Cup».

15.00 Новини.

15.15 Мультфільм на замовлення.

15.50 До 70-річчя ВАТ «Запоріжсталь». Відеофільм «Доля вогню». Частина 1.

16.30 Перехрестя.

17.00 Футбол. Ліга чемпіонів. Тижневий огляд.

17.35 Аудієнція. Софі Лорен.

18.00 Діловий світ. Тиждень.

18.30 Бінго Бум Лото.

19.00 Новини.

19.05 KBK.

20.55 Лотерея «Кено».

21.00 «Вісті тижня» з М. Канішевським.

22.00 «Телебачення — це ми». Святова програма до Дня працівників радіо, телебачення та зв'язку.

22.45 Служба розшуку дітей.

23.00-01.18 ТРК «Ера».

ПЕРШИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ (НІЧНИЙ КАНАЛ)

01.25 Служба розшуку дітей.

01.30 До Дня працівників радіо, телебачення та зв'язку.

«Крокуючи роками».

02.20 Мюзик-бокс.

ДРУГИЙ КАНАЛ УТ

УТ-2

10.00 Авторський проект О. Марченко «Імена».

10.50 Телефортуна.

11.30 Хай щастить.

КДРТРК

12.00 Запитай у влади.

12.35 Актуальний тиждень.

12.45 Вищий пілотаж.

13.05 Життя без болю.

13.10 Чари тільки починаються.

13.25 Світ авіації і туризму. Новини.

13.35 Новобудова.

13.45 Шлях до успіху.

КАНАЛ «1+1»

07.00 Бокс по-справжньому. Марко Антоніо Баррера — Манні Паквіаю.

08.00 Прихована камера.

09.00 Лото-забава.

14.00 Дісней. Мультсеріал «Міккі Маус та його друзі».

14.30 Дісней. Мультсеріал «101 далматинець».

15.00 Концерт «М. Євдокимов збирає друзів».

16.30 «Імперія кіно» представляє. Худ. фільм «Загублений світ».

19.30 ТСН. Епіцентр.

20.15 «Імперія кіно» представляє. Худ. фільм «Ромео має померти».

22.25 Жарт за жартом.

23.05 Бокс по-справжньому. Марко Антоніо Баррера — Манні Паквіаю.

23.05 Худ. фільм «Близькі контакти третього виду».

ТРЕТІЙ КАНАЛ УТ

«ІНТЕР»

06.00 Погода.

06.05 Худ. фільм «Наречений з Майами».

07.25 Моя сім'я.

08.10 Дискавері.

09.05 Академія сміху.

09.45 Прокинься і співай.

10.40 Караоке на майдані.

11.25 Все для тебе.

12.00 Мелорама.

12.40 Інтелект-шоу «LG-Еврика».

13.40 BBC. «Жива природа».

14.40 Команда «Еквітес».

15.35 KBK-2003.

17.20 Худ. фільм «Фантом».

19.10 Шанс.

20.00 Інформаційно-аналітична програма «Подробиці тижня»

20.50 Худ. фільм «Поводир».

22.45 Кіномолодість.

23.15 Худ. фільм «Вавилон ХХ».

01.10 Худ. фільм «Країна тіней».

03.30 Погода.

03.35 Худ. фільм «Сніданок у Голлівуді».

ІСТV

05.10 Худ. фільм «Альфонс».

06.40 Погода.

06.45 Серіал «Найтмен».

07.30 Погода.

07.35 Мультсеріал «Капітан Сіміан».

08.00 Мультсеріал «Харрікени».

08.25 Серіал «Найгірша відьма».

08.55 Худ. фільм «Мерлін». Частина 2.

10.40 Програй мільйон.

11.25 Квартирне питання.

11.55 Галопом по европах.

12.45 Факти. День.

13.00 Серіал «Найтмен».

13.55 Худ. фільм «У пошуках пригод».

15.35 Худ. фільм «Знахар».

18.00 Докладно з Д. Кисельовим.

18.35 Погода.

18.45 Факти. Підсумок дня.

19.05 Худ. фільм «Дублер».

20.55 Шоу Олени Степаненко.

21.45 Худ. фільм «Красуні».

23.30 Автопарк. Парк автомобільного періоду.

00.05 Спортпрогноз.

00.10 Худ. фільм «Мітка».

02.10 Худ. фільм «Знахар».

СТБ

07.15 Худ. фільм «Дім чарівника».

09.10 Прогноз погоди.

09.15 Ні пуху, ні пера.

09.35 На перший погляд.

10.00 Серіал «Наш Чарлі».

11.00 Серіал «Вітер і Хмара».

11.55 Прогноз погоди.

12.00 Док. фільм «Світ дикої природи».

12.30 Х-пансія.

12.50 Колія.

13.10 Худ. фільм «Шайбу! Шайбу!».

15.00 Світ комп'ютерів.

15.30 Кентавр.

15.50 Худ. фільм «Людина, що плакала».

18.00 Автостиль.

18.25 Худ. фільм «Мусульманин».

20.35 Прогноз погоди.

20.40 «Бізнес». Студія.

21.20 Худ. фільм «Воїн».

23.55 Світ комп'ютерів.

00.25 Кентавр.

00.45 Україна енергетична.

01.15 Худ. фільм «Людина, що плакала».

НОВИЙ КАНАЛ

07.50 Церква Христова.

08.10 Мультсеріал «Картуш — вуличний принц».

08.35 Мультсеріал «Сильвестр і Твітті — детективи».

09.00 Мультсеріал «Му і Ципа».

09.30 Мультсеріал «Маска-2».

10.00 «3x4». Найкумедніше домашнє відео.

10.40 Худ. фільм «Ніндзі-серфери».

12.10 Серіал «Індіана Джонс. Траншеї пекла».

13.50 Худ. фільм «Невдачливі».

15.40 Худ. фільм «Діти в лісі».

17.25 Серіал «Громадянин начальник».

18.30 Спецрепортер.

18.50 Погода.

19.00 Худ. фільм «Власність диявола».

21.05 Худ. фільм «Код 11-14».

23.05 Гол!

00.20 Худ. фільм «Дорога прокльону».

ПЕРШИЙ КАНАЛ. ВСЕСВІТНЯ МЕРЕЖА

07.00, 09.00, 11.00 Новини.

07.10 Серіал «Жозефіна і Наполеон, або Влада бажань».

09.20 Королі сміху.

09.40 Дог-шоу.

10.30 Сканер.

11.10 Непутні нотатки.

11.30 Доки усі вдома.

12.10 Розумниці і розумники.

12.50, 04.40 У світі тварин.

13.30, 03.50 Дачники.

14.20 Сміхопанорама.

15.00 Худ. фільм «Жовтий карлик».

17.00 Нічний «Час»и.

18.00 Худ. фільм «Особливості національної риболовлі».

20.00 Нічний «Час».

20.50, 05.20 Криве дзеркало.

22.40 Золотий грамофон.

23.50 Худ. фільм «З любов'ю, Ліля».

01.50 Реальна музика.

02.20 Худ. фільм «Оберігай мене, мій талісман».

РТР

05.00 Худ. фільм «Капітан «Пілігрима».

06.25 Серіал «Академія чаклунства».

06.45 Світ на межі.

07.10 Військова програма.

07.30 Студія «Здоров'я».

08.05 ТБ Бінго-шоу.

08.25 Вісті — Москва. Тиждень у місті.

09.05 «Містечко». Дайджест.

09.40 Сто до одного.

10.30 Навколо світу.

11.25 Діалоги про тварин.

12.15 Парламентська година.

13.00 Вісті.

13.20 Худ. фільм «Небезпечно для життя».

15.15 Форт Боярд.

16.55 Великий святковий концерт.

18.50 У «Містечку».

19.00 Вісті тижня.

20.00 Спеціальний кореспондент.

20.25 Худ. фільм «Кармен».

22.40 Худ. фільм «Будинок великої матусі».

00.40 Худ. фільм «База».

02.30 Серіал «Сім днів».

03.20 Канал «Євроньос».

РТР «Планета»

06.00 Серіал «Гардемарини, вперед!».

07.15 Навколо світу.

08.00 Серіал «Вулиця Карно. Відділ у справах неповнолітніх».

08.30 Мій цирк.

08.55 Мультфільм «Горщик — насмішник».

09.05 Студія «Здоров'я».

09.30 Світ на межі.

10.00 Перепутові острови.

10.25 Вісті-Москва. Тиждень у місті.

11.00 Сам собі режисер.

11.45 Серіал «Гардемарини, вперед!».

13.00 Вісті.

13.15 Вісті-спорт.

13.25 Школа лихослів'я.

14.10 У вашому домі. О. Чайковский.

15.00 Худ. фільм «Транзит для диявола». 2 серія.

17.05 Збірна Росії.

17.30 Навколо світу.

18.15 Битва за космос. Історія російського «шаттла».

19.00 Вісті тижня.

20.00 Спеціальний кореспондент.

20.25 «Містечко». Дайджест.

20.50 Мультфільм «Парасолька на полюванні».

21.00 Серіал «Оперативний псевдонім».

22.30 Школа лихослів'я.

23.25 Худ. фільм «Чорна вуаль».

01.10 «Історичні хроніки» із М. Сванідзе. «1907. Максим Горький».

02.00 Вісті тижня.

03.00 Спеціальний кореспондент.

03.25 Вісті-спорт.

03.35 Серіал «Оперативний псевдонім».

05.10 Сам собі режисер.

Посланець королеви

ICTV, понеділок, 10.11.03, 19.45

Бойовик. Навіть в еру найсучасніших технологій є інформація, яку можна передавати лише з рук у руки. Капітан Стронг, офіцер елітного підрозділу, перевозить дипломатичний пакет із надважливою інформацією британському послу в Казахстані. Бен Семм, лідер повстанців, які намагаються

Програма друкуються з електронної версії, наданої газетою «Говорить і показує Україна».

Триває передплата на «Голос України»

Передплатні індекси:

для індивідуальних

передплатників — 40224,

для підприємств і організацій — 60955.

у МОРІ

інформації

серед

дрібної

рибинки

і риби великої

телебачення —

КАШАЛОТ

ПРОГРАМА ТЕЛЕБАЧЕННЯ НА 10 ЛИСТОПАДА — 16 ЛИСТОПАДА

«Друзі» на «1+1» доводять, що ти не один

На жаль, не кожне десятиліття на телеканалі з'являється «Твін Пікс» або «X-Files». Переважно стилістика серіалів не відрізняється особливою оригінальністю, тому дуже приємно побачити в ефірі «1+1» серіал про життя молодих людей — знаменитих «Друзів».

«Коник» дуже популярного творіння Марти Коуффман та Девіда Крейна — серіал «Друзі», приваблює глядача своїми дотепними і веселими діалогами, звісно, у виконанні вельми вдало підібраних акторів. Цей прийом приніс величезний успіх ще одному, знятому рані-

ше, телефільму — «Агентство «Місячне сяйво». Сценарій кожної серії детективу — це вражаючий талмуд, бо був побудований винятково на словесних баталіях Брюса Вілліса та Сибілл Шеппард. Чудова шістка друзів — Моніка, Рейчел, Фібі, Росс, Джоуї та Чендлер — теж люблять побалакати, але їхні сутички — на межі простодушності та прямолінійності, в чому і закладено комізм ситуації. Критики навіть порівнювали діалоги персонажів з діалогами із фільмів живої легенди Вуді Алена.

На знімку: «Друзі».

Гері Деніелс

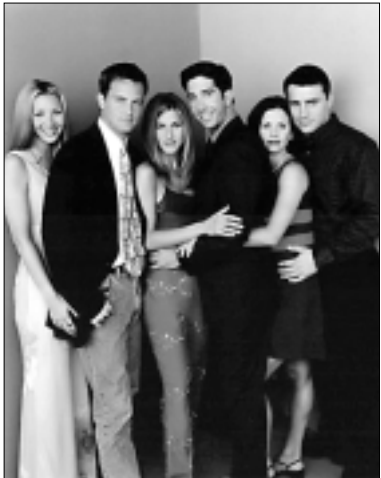
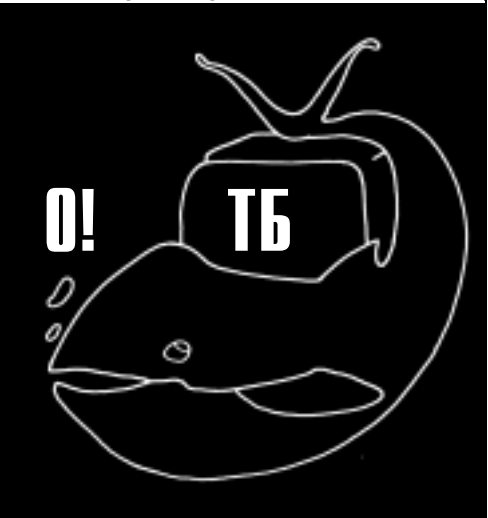
ючим розмахом, гідним кращих зразків жанру.

Реж. Марк Ропер. У ролях: Гері Деніелс, Тереза Шеррер, Джон Стендінг, Нік Борейн, Девід Вайтхед, Крістоф Волц, Роміна Монделло.

Відділ мертвих листів
Новий канал, вівторок, 11.11.03, 21.30

Після випадкової помилки Джинні Арнт переводять до відділу із сортування кореспонденції без конкретної адреси. Там вона знайомиться з листами дівчинки Лілі, котра вже два роки пише своїй мамі, яка померла. Довідавшись, що батько збирається віддати Лілі до інтернату, Джинні приходить до них додому і зненацька одержує роботу няньки...

Реж. Т.-Л. Прьове. У ролях: А. Парес, Б. Шир, К. Шуберт, Н. Гумміх.

АНОНСИ

Шайбу, шайбу!

СТБ, субота, 15.11.03, 15.55

Університетський експеримент за «участі» шимпанзе Джека було визнано невдалим, і мавпу віддали до медичної лабораторії. Друг Джека, університетський сторож, допоміг йому втекти, і той опинився в родині Стівена, який захоплений хокеєм і мріє потрапити до НХЛ...

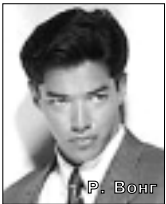
Реж. Р. Вінс. У ролях: Дж.-Р. Сміт, К. Зегерс, Р. Дакоммун.

Ромео має вмерти

Канал «1+1», неділя, 16.11.03, 20.15

Пригодницький бойовик. Крутий екс-поліцейський Хан Санг вирушає з Гонконгу до США, щоб помститися за свого брата, якого було вбито у війні між китайською і негритянською мафіями. Занурившись у світ насильства, Хан незабаром займає місце загиблого.

Реж. А. Бартковяк. У ролях: Дж. Лі, І. Вашингтон, Р. Вонг, Д. Ліндо.

Р. Вонг

ПЕРШИЙ КАНАЛ УТ

06.00—09.00 ТРК «Ера».

ПЕРШИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ

09.05 Одвічні істини.
09.10, 11.10, 15.10, 15.50, 17.30, 21.45 Погода.
09.20 Для тих, хто вдома.
09.35 Ситуація.
09.40 Музичні теленовини.
10.00 Серіал «Роксолана». Фільм 2. «Дружина халіфа».
11.00 Новини.
11.15 Абетка безпеки.
11.20 Для тих, хто вдома.
11.40 Межа.
12.05 Вітаємо вас...
12.35 Для тих, хто вдома.
12.55 Закон є закон.
13.05 Худ. фільм «Ми — двоє чоловіків».
14.25 Мультсеріал «Галявина лева Кінгслі».
15.00 Новини.
15.20 Зірки, на сцену! ЮНАЦЬКО-МОЛОДІЖНА СТУДІЯ «5»
16.00 Серіал «Все кльово».
16.25 Студія «5».
17.00 Резонанс.
17.40 Під егідою Кадуцея.
18.00 Україна: день за днем.
19.00 Новини.
19.05 Футбол. Чемпіонат України. «Дніпро» (Дніпропетровськ) — «Металург» (Запоріжжя).
19.50 Саме той.
20.10 Док. фільм «На пленері життя».

20.35 Вечірна казка.
20.50 Лотерея «Кено».
21.00 Новини.
21.35 Світ спорту.
21.50 Ракурс.
21.55 Ситуація.
22.05 Наш футбол.
22.55 Служба розшуку дітей.
23.00—01.18 ТРК «Ера».

ДРУГИЙ КАНАЛ УТ

УТ-2 Профілактика на каналі до 14.00

КАНАЛ «1+1»
14.00 Серіал «Бідна Настя. Пролог».
15.30 Серіал «Друзі».
16.00 Хочу і буду.
16.35 «Ералаш».
16.45 Худ. фільм «Безжалні люди».
18.35 Серіал «Бідна Настя». 3 серія.
19.30 ТСН.
20.00 ТСН. Проспорт.
20.10 ТСН. Погода
20.15 Серіал «Бригада». 1 серія.
21.15 Жди мене.
22.15 «Документ». Док. фільм «Що таке молодість».
23.30 ТСН.
23.50 Худ. фільм «Манія величності».

ТРЕТІЙ КАНАЛ УТ

«ІНТЕР»

06.00 Новини.
06.05 Прокинись і співай.
07.00 Новини.
07.05 Мультфільм.
07.25 Англійський алфавіт для дітей.
07.35 Абетка-малятко.
07.45 Арифметика-малятко.
08.00 Новини.
08.20 Народна платформа.
08.25 Сплеск культури?
09.00 Новини.
09.15 Академія сміху.
09.55 Планета здоров'я.
10.30 Серіал «Титанік».

12.00 Новини.
12.15 ВВС. «Жива природа».
13.15 Серіал «Пекло в раю».
14.10 Команда «Еквітес».
15.00 Новини.
15.05 Серіал «Нетямущі».
15.30 Худ. фільм «Біле сонце пустелі».
17.05 Народна платформа.
17.10 Худ. фільм «Коханець».
18.00 Новини.
19.05 Кримінал.
20.00 Інформаційний канал «Подорожі».
20.35 Серіал «Завжди говори «Завжди»».
21.30 Серіал «Баязет».
22.30 Діюві особи.
23.00 На лінії вогню.
23.30 Час футболу.
00.20 Подорожі. Підсумки дня.
00.45 Серіал «Слідчі ВМФ».
01.40 Погода.
01.50 Худ. фільм «Бурхливий понеділок».
03.20 Серіал «Титанік».
04.35 Серіал «Ще раз і знову».
05.20 Голлівуд — зіркова молодь.
05.40 Мультфільм.

ІСТV

05.00 Ранкова музика.
05.40 Серіал «Досьє детектива Рокфорда».
06.30 Служба розшуку дітей.
06.35 300 сек/год.
06.40 Мультсеріал «Справжні монстри».
07.10 Мультсеріал «Сучасне Роккове життя».
07.35 Погода.
07.45 Факти. Ранок.
07.50 Ділові факти.
07.55 Спорт.
08.00 300 сек/год.
08.05 Каламбур.
08.40 Погода.
08.45 Факти. Ранок.
09.00 Спорт.
09.05 Серіал «Кенан і Кел».
09.50 Серіал «Мисливець за старовиною-2».
10.50 Дівочі сльози.
11.45 Шоу Олени Степаненко.
12.45 Факти. День.
13.05 Худ. фільм «Смерть від чар».

14.50 Мультсеріал «Невгамовні».
15.15 Мультсеріал «Сучасне Роккове життя».
15.40 Мультсеріал «Справжні монстри».
16.05 Галопом по європах.
16.45 Серіал «Мисливець за старовиною-2».
17.45 Дівочі сльози.
18.35 Погода.
18.45 Факти. Вечір.
19.05 Комедійний коктейль.
19.45 Худ. фільм «Посланець королеви».
21.35 Погода.
21.45 Факти. Підсумок дня.
22.05 Спорт.
22.10 Худ. фільм «Гра уяви».
00.10 Україна енергетична.
00.35 Серіал «Графіня де Монсоро».

СТБ

06.40 Прогноз погоди.
06.45 Серіал «І це все про нього».
08.00 Бізнес-студія.
08.40 «Маски-шоу». Найкраще.
09.10 Серіал «Чортеня».
10.05 Худ. фільм «Подорож Феліції».
12.10 Час «К».
12.35 Серіал «І це все про нього».
14.00 «Вікна». Новини.
14.10 Серіал «Наш Чарлі».

15.05 Італійський футбол. Серія «А». «Рома» — «Лацио».
16.55 Серіал «Бержерак».
18.00 «Вікна». Кримінал.
18.10 «Вікна». Столиця.
18.20 «Маски-шоу». Найкраще.
19.00 Заборонена зона.
20.00 Серіал «Воскрешаючи мертвих».
21.00 «Вікна». Новини.
21.20 «Вікна». Спорт.
21.35 Прогноз погоди.
21.40 «Вікна». Бізнес.
22.00 Італійський футбол. Серія «А». Огляд матчів туру.
23.10 Чемпіонат України зі стриптизу (м. Кривий Ріг).
00.45 «Вікна». Опівночі.
01.00 Прогноз погоди.
01.05 Автостиль.
01.25 Худ. фільм «Подорож Феліції».
03.20 Худ. фільм «Запрошення».
04.45 «Вікна». Кримінал.

НОВИЙ КАНАЛ

06.20 Модне здоров'я.
06.25, 06.35, 07.05, 07.20, 07.40, 08.05, 08.35 Підйом.
06.30, 07.00 Репортер.
07.10 Мультсеріал «Оггі і Кукарачі».
07.30 Репортер-бізнес.
07.50 Мультсеріал «Оггі і Кукарачі».
08.00, 08.30, 09.00 Репортер.
09.05 «3x4». Найкумедніше домашнє відео».
09.55 Худ. фільм «Загублені в космосі».

12.00 Модне здоров'я.
12.05 Життя прекрасне.
13.00 Репортер.
13.15 Один за усіх.
14.15 Серіал «Дикий янгол».
15.05 Мультсеріал «Сильвестр і Твіті — детективи».
15.30 Мультсеріал «Ракети».
15.55 Мультсеріал «Пригоди Дигимонів».
16.20 Серіал «Бунтівний шлях».
17.15 Серіал «Малкольм у центрі уваги».
18.05 Серіал «Дикий янгол».
19.00 Репортер.
19.25 Погода.
19.35 Серіал «Агент національної безпеки».
20.30 «Вікна» із Д. Нагієвим.
21.30 Худ. фільм «Підводники».
23.15 Репортер.
23.35 Погода.
23.45 25-й кадр.
00.05 Серіал «Рятувальники».
01.05 Служба розшуку дітей.
01.15 Спецрепортер.

ПЕРШИЙ КАНАЛ. ВСЕСВІТНЯ МЕРЕЖА

07.00, 08.00, 11.00, 14.00, 17.00, 02.00, 04.00 Новини.
07.10, 08.10 Добрий ранок!
09.00, 06.00 Серіал «Інспектор Деррик».
10.00 Док. фільм «Іномарки від мертвих душ».
10.30, 03.30 Подорожі натураліста.
11.20, 02.05 Серіал «Берег мрії».
12.00 Здоров'я.
12.40 Смак.
13.00 Місто жінок.
14.20 Худ. фільм «Три дні в Москві». 1, 2 серії.
17.30 Жарт за жартом.
18.00, 02.40 Велике прання.
19.00 Чекай на мене.
20.00 Нічний «Час».
20.30 Серіал «Убивча сила».
21.40 Святковий концерт.

23.40 Док. фільм «Особливості провінційного розшуку».
00.30 Худ. фільм «Три дні в Москві». 1 серія.
04.05 Образи Тунісу.
04.40 Серіал «Тридцять випадків майора Земана».

РТР

04.00 Добрий ранок, Росіє!
07.45 Худ. фільм «Північне сяйво».
09.40 У «Містечку».
09.50 Вісті. Чергова частина.
10.00 Вісті.
10.30 Вісті — Москва.
10.50 Коротке замикання.
11.50 Вісті тихня.
12.45 Вісті. Чергова частина.
13.00 Вісті.
13.10 Вісті — Москва.
13.30 Що хоче жінка.
14.30 Серіал «Леді Мер».
15.30 Вісті. Чергова частина.
15.40 Вісті — Москва.
16.00 Вісті.
16.10 Серіал «Бандитський Петербург». Фільм 4. «Арештант».
17.10 Серіал «Ундина».
18.00 Вибори—2003.
19.00 Вісті.
19.30 Вісті — Москва.
19.50 На добраніч, малюки!
19.55 Серіал «Лінії долі».
20.50 Святковий концерт, присвячений Дню міліції.
23.15 Вісті+.
23.35 Народний артист.
23.45 Сінеманія.
00.10 Поговоримо про головне.
00.45 Детектив «Прощай, коханець».
02.25 Дорожній патруль.
02.40 Канал «Євроньюс».
03.45—03.55 Вісті. Чергова частина.

РТР «Планета»

06.00 Добрий ранок, Росіє!
09.15 ХХ сторіччя. Вибране. «Нехрестоматійні портрети».
10.00 Вісті.
10.30 Вісті—Москва.
10.45 Надбання республіки.
11.00 Вісті тихня.
11.55 Що хоче жінка.
12.40 Новини культури.
13.00 Вісті.
13.10 Вісті—Москва.
13.30 Серіал «Мамука».
14.15 Коротке замикання.
15.00 Розвідка, про яку знав дехто… А. Дейч.
15.30 Вісті—спорт.
15.40 Вісті—Москва.
16.00 Вісті.
16.10 Худ. фільм «Життя і незвичайні пригоди Робінзона Крузо».
17.40 Серіал «FM і хлопці».
18.15 Серіал «Дикий янгол».
19.00 Вісті.
19.30 Вісті—Москва.
19.45 Новини культури.
20.05 Петербург. Час і місце.
20.30 Серіал «Ундина».
21.15 Серіал «Лінії долі».
22.00 Мандрівки музиканта.
22.25 Худ. фільм «За два кроки від «Раю»».
23.50 Хроніки ХХ сторіччя.
00.00 Вісті+.

00.15 Новини культури.
00.40 Нічний політ.
01.05 Серіал «Дикий янгол».
01.50 Вісті—спорт.
02.00 Вісті.
02.30 Вісті—Москва.
02.50 Серіал «Ундина».
03.35 Серіал «Лінії долі».
04.20 Худ. фільм «За два кроки від «Раю»».
05.45 Хроніки ХХ сторіччя.

ПЕРШИЙ КАНАЛ УТ

06.00—09.00 ТРК «Ера».

ПЕРШИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ

09.05 Одвічні істини.
09.10, 13.50, 15.10, 16.05, 17.10, 23.30, 01.20 Погода.
09.15 Служба розшуку дітей.
09.20 Зірки, на сцену!
09.50 Я здивую світ.
10.20 Автопілот.
10.40 Інновація.
10.55 Подружки.
11.20 Хто в домі хазяїн?
11.40 Спорт і ми.
12.10 Панорама (англ. мовою із субтитрами).
12.30 «Classik-прем'єр» з Т. Міленіною.
13.05 «Медичний меридіан» з В. Запорожаном.
13.25 Край.
14.00 Міжнародний тенісний турнір «Privat Bank Cup».
15.00 Новини.
15.15 Рада.
16.00 Реліквії та храми України.
16.10 Кордон.
16.25 Для тих, хто вдома.
16.40 Мистецький альманах «Дзеркало».
17.15 «Міжнародні вісті» з Г. Радченком.
17.40 Милосердя.
18.05 Світ. Огляд.
18.30 Вікно в Америку.
19.00 Новини.
19.05 Футбол. Євро-2004. Плей-офф. Збірна Росії — збірна Уельсу.
20.40 Суперлото «Кено».
20.50 Мегалот.
21.00 Новини.
21.35 Світ спорту.
21.45 Авторський проект О. Марченко «Імена».

22.35 ТаКа мода.
23.00—01.18 ТРК «Ера».

ПЕРШИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ (НІЧНИЙ КАНАЛ)

01.25 Служба розшуку дітей.
01.30 Абетка безпеки.

ДРУГИЙ КАНАЛ УТ

УТ-2

10.05 Прописи.
10.25 Чітко і ясно.
11.00 Пенсійна реформа.
11.30 Людина і закон.

КДРТРК

12.00 Приймальня столичної влади.
12.35 Крихітка.
12.55 Чари тільки починаються.
13.10 Корисна розмова.
13.20 На своїй землі.
13.40 За київським часом.

КАНАЛ «1+1»

07.00 Прихована камера.
07.15 Серіал «Бідна Настя».
08.05 Поле чудес.
09.10 Ранок з Киркоровим.
14.00 Дісней. Мультсеріал «Міккі Маус та його друзі».
14.30 Дісней. Мультсеріал «101 далматинець».
15.00 Прихована камера.

АНОНС	
	
Альфонс	
<i>ІСТV, субота, 15.11.03, 10.25</i>	
 <div>Комедія. Як відомо, пропозиція визначає попит. І недостойне амплуа «альфонса» може приносити чималі доходи в ситуації гострої нестачі «чоловіків-виробників»…</div>	
<div>Реж. Володимир Златоустовський. У ролях: Олександр Панкратов-Чорний, Наталя Гундарева і Володимир Ільїн.</div>	

особам, яким виповнився 21 рік.
23.25 Сторінками тележурналу «Плейбой».
00.00 Худ. фільм «Фрікція».
01.40 Худ. фільм «Красуні».
03.45 Худ. фільм «Петровка, 38».

СТБ

06.50 Худ. фільм «Метеор Пітера».
08.40 Прогноз погоди.
08.45 Кава з молоком.
09.05 Прогноз погоди.
09.10 Непровінція.
09.30 Не час.
10.00 Серіал «Наш Чарлі».
11.00 Худ. фільм «Вітер і Хмара».
12.00 Док. серіал «Світ дикої природи».
12.30 Майстер-House.
12.55 Прогноз погоди.
13.00 Худ. фільм «Право вибору».
14.50 Рейс.
15.10 Серіал «Пуаро Агати Крісті».
16.15 Час «К».
16.45 Худ. фільм «Дім чарівника».
18.55 Худ. фільм «Шайбу! Шайбу!».
20.45 «Вікна». Новини. Спорт.
20.55 Прогноз погоди.
21.00 Худ. фільм «Багрянний шторм».
23.10 Худ. фільм «Під гавайським місяцем».
01.05 Худ. фільм «Птахи великі й малі».

НОВИЙ КАНАЛ

08.00 Мультсеріал «Картуш — вулицний принц».
08.30 Мультсеріал «Сильвестр і Твіті — детективи».
08.55 Мультсеріал «Му і Ципа».
09.30 Мультсеріал «Маска-2».
10.00 Посміхніться, Вас знімають!
10.35 За гроші.
11.20 Худ. фільм «Моя доля».
13.05 Запитайте у лікаря.
13.45 Худ. фільм «Клуб няньок».
15.35 Худ. фільм «Пов'язані скарбами».

17.25 Богатирські ігри. Україна — Росія — Великобританія. Частина 1.
18.30 Репортер.
18.40 Спорт.
18.45 Погода.
19.00 Худ. фільм «Невдачливі».
20.50 Фактор страху.
21.50 Худ. фільм «Натиск страху».

23.30 Худ. фільм «Поліцейський з того світу».
00.55 Худ. фільм «Капкан любові».
02.25 Худ. фільм «Пов'язані скарбами».
03.55 Серіал «Громадянин начальник».
04.45 Худ. фільм «Натиск страху».
06.10 Худ. фільм «Капкан любові».

ПЕРШИЙ КАНАЛ. ВСЕСВІТНЯ МЕРЕЖА

07.00, 09.00, 11.00, 17.00 Новини.
07.10 Серіал «Жозефіна і Наполеон, або Влада бажань».
09.20 Грай, гармонь улюблена!
09.50 Слідство веде Колобков.
10.10 Здоров'я.
11.10 Поле чудес.
12.10 Смак.
12.30, 03.50 Подорожі натураліста.
13.00 Великі перегони.
13.30, 04.20 Цікаве кіно.
14.30, 05.10 Нові російські бабки.
15.00 Мультфільм.
15.10, 05.40 Чоловік і закон.
15.50, 02.00 Серіал «Сезон полювання».
17.10 Жарт за жартом.
17.50 Футбол. Відбірковий

матч Чемпіонату Європи—2004. Збірна Росії — збірна Уельсу.
20.00 Нічний «Час».
20.30 Останній герой.
21.40 Святковий концерт.
23.40, 06.20 Трюкачі.
00.30 Худ. фільм «Вечера в чотири руки».

РТР

05.00 Худ. фільм «Вона вас любить!»
06.25 Серіал «Академія чаклунства».
06.45 Золотий ключ.
07.05 Російське лого.
07.35 Мультфільм «Бобри йдуть по сліду».
07.50 Велика перерва.
08.15 Маленькі комедії «Ха».
08.30 Підсумки голосування «Народний артист — Ваш вибір!»
08.45 Ранкова пошта.
09.20 «Не скуЧАЙ!» з М. Євдокимовим.
10.20 Сам собі режисер.
11.15 Крутий маршрут — Південь.
12.15 Клуб сенаторів.
13.00 Вісті.
13.20 Худ. фільм «Максим Перепелиця».
15.00 Кіноісторії Г. Скороходова.
15.10 Худ. фільм «Такер. Людина і його мрія».
17.00 Ф. Киркоров. «Кращі пісні».
19.00 Вісті.
19.25 Дзеркало.
19.50 Чесний детектив.
20.20 Аншлаґ.
21.20 Худ. фільм «Смертельна зброя».
23.35 Худ. фільм «Американський перевертень у Парижі».

01.35 Гаряча десятка.

02.30 Серіал «Клоун».

03.25 Канал «Євроньюс».

РТР «Планета»

06.00 Худ. фільм «Гардемарини, вперед!».
07.15 Кімната сміху.
08.00 Серіал «Вулиця Карно. Високопоставлений друг».
08.30 Худ. фільм «Едгар і Кристіна».
09.50 Мультфільм «Про мишенятко, яке хотіло стати сильним».
10.00 За сьома печатками.
10.30 Графоман.
11.00 «Не скуЧАЙ!» с М. Євдокимовим.
11.45 Худ. фільм «Гардемарини, вперед!».
13.00 Вісті.
13.15 Вісті—спорт.
13.25 Культурна революція.
14.15 Епізоди. Євгенія Флавицька.
15.00 Худ. фільм «Транзит для диявола». 1 серія.
17.30 У пошуках пригод.
18.15 Як Сталін знімав кіно.
19.00 Вісті.
19.25 Дзеркало.
19.50 Чесний детектив.
20.15 Крутий маршрут — Південь.
21.00 Серіал «Оперативний псевдонім».
22.30 Культурна революція.
23.30 Великий святковий концерт.
01.45 Мультфільм «Парасолька в цирку».
02.00 Вісті.
02.25 Дзеркало.
02.50 Чесний детектив.
03.15 Документальний фільм.
03.25 Вісті—спорт.
03.35 Серіал «Оперативний псевдонім».
05.10 Аншлаґ.

ПЕРШИЙ КАНАЛ УТ

06.00-09.00 ТРК «Ера».

ПЕРШИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ

09.05 Одвічні істини.

09.15, 11.10, 15.55, 17.55, 21.45

Погода.

09.20 Для тих, хто вдома.

09.35 Ситуація.

09.45 Авторська програма О. Савенка «ЧетверТа влада».

10.30 Служба розшуку дітей.

10.50 Абетка безпеки.

11.00 Новини.

11.15 Для тих, хто вдома.

11.30 Модна лінія.

11.55 Майстри українського живопису. О. Дробот.

12.15 Вітаємо вас…

12.40 Для тих, хто вдома.

13.00 КВК.

14.50 Закон є закон.

15.00 Новини.

15.25 Від сузір'я до сузір'я. ЮНАЦЬКО-МОЛОДІЖНА СТУДІЯ «5»

16.00 «Софіївські зорі». Фестиваль студентської творчості.

16.30 Студія «5».

16.45 Освітнянські новини.

16.55 Закон є закон.

17.05 Баскетбольний огляд «П'ята чверть».

17.30 «Надвечір'я» з Т. Щербатюк.

18.00 «Цей таємничий світ» з А. Дмитруком.

18.30 Фаза.

18.50 Діловий світ.

19.00 Новини.

19.10 Саме той.

19.30 Дзвони народної пам'яті.

Норильське повстання.

20.00 Концертна програма. «Мій шлях» за участю Павла Зіброва. Частина 1.

20.40 Вечірня казка.

20.50 Лотерея «Кено».

21.00 Новини.

21.35 Світ спорту.

21.50 Ракурс.

21.55 Ситуація.

22.05 Бути жінкою.

22.30 У світі єдиноборств.

22.50 Служба розшуку дітей.

23.00-01.18 ТРК «Ера».

ДРУГИЙ КАНАЛ УТ

УТ-2 Освітній канал

10.10 Цей день в історії.

10.15 Бачу землю. Есе

В. Скуратівського.

10.35 Грані пізнання.

УКРАЇНСЬКИЙ ТЕЛЕКАНАЛ «КУЛЬТУРА»

11.00 Прем'єра «Літературна Одеса». Олександр Пушкін.

11.20 Ленінградські ескізи.

11.30 «Наша сестра — оперета». Музичний фільм.

КДРТРК

12.00 За київським часом.

12.10 Конкурент.

12.40 Краса і здоров'я.

12.45 «Шлягер» представляє.

13.05 Краплинка.

13.30 За київським часом.

КАНАЛ «1+1»

07.00, 08.30 Сніданок з «1+1».

07.02 ТСН.

07.30 Серіал «Бідна Настя».

09.00 Велике прання.

14.00 Серіал «Ризиковані ігри».

14.25 Серіал «Пристрельте мене».

14.55 Серіал «Та невже?».

15.25 Серіал «Друзі».

15.55 Хочу і буду.

16.30 Серіал «Бригада». 4 серія.

17.35 Велике прання.

18.35 Серіал «Бідна Настя».

19.30 ТСН.

20.00 ТСН. Проспорт.

20.10 ТСН. Погода.

20.15 Поле чудес.

13

21.20 Серіал «Менти-4». «Метелик». Частина 2.

22.20 Перший мільйон.

23.15 Серіал «Секс і місто».

23.50 ТСН.

00.10, 01.00 Серіал «Менти-4». Метелик». Частина 1,2.

ТРЕТІЙ КАНАЛ УТ

«ІНТЕР»

06.00 Новини.

06.05 «Джентльмен-шоу» і зірки гумору.

07.00 Новини.

07.05 Мультфільм.

07.20 Уроки гарної поведінки.

07.35 Абетка-малюток.

07.45 Арифметика-малюток.

08.00 Новини.

08.20 Серіал «Баязет».

09.00 Новини.

09.20 Золотий Гусак-шоу.

10.00 Молодіжний мультзбірник «Масяня».

10.15 «Кримінальний танець». Справжній детектив.

10.50 Худ. фільм «Сни про п'яту пору року».

12.00 Новини.

12.15 Інтелект-шоу «LG-Еврика».

13.15 Серіал «Пекло в раю».

14.00 Велике прання.

15.00 Новини.

15.05 Серіал «Нетямущі».

16.05 Серіал «Завжди говори «Завжди».

17.05 Серіал «Сімейні пута».

18.00 Новини.

18.05 N-кілометр.

18.20 Серіал «Троє проти всіх».

19.15 Містечко.

20.00 Інформаційний канал «Подорожці».

20.35 Премія МУЗ-ТВ-2003.

23.40 Світ професійного боксу.

00.15 Худ. фільм «Той, кого замовили».

01.55 Худ. фільм «Робін Кук: прийнятний ризик».

03.45 Погода.

03.55 Худ. фільм «Сни про п'яту пору року».

04.45 Голівуд — конфіденційно.

05.40 Мультфільми для дорослих.

ІСТV

05.00 Ранкова музика.

05.40 Серіал «Досьє детектива Рокфорда».

06.30 Служба розшуку дітей.

06.35 300 сек/год.

06.40 Мультсеріал «Справжні монстри».

07.10 Мультсеріал «Сучасне Роккове життя».

07.35 Погода.

07.45 Факти. Ранок.

07.50 Ділові факти.

07.55 Спорт.

08.00 300 сек/год.

08.05 Обережно, модерн!

08.40 Погода.

08.45 Факти. Ранок.

09.00 Спорт.

09.05 Серіал «Кенан і Кел».

09.45 Серіал «Мисливець за старовиною-2».

10.45 Дівочі сльози.

11.40 Серіал «Графіня де Монсоро».

12.45 Факти. День.

13.05 Худ. фільм «Під прицілом».

14.55 Мультсеріал «Невгамовні».

15.25 Мультсеріал «Сучасне Роккове життя».

15.50 Мультсеріал «Справжні монстри».

16.15 Серіал «Кенан і Кел».

16.45 Серіал «Мисливець за старовиною-2».

17.40 Дівочі сльози.

18.35 Погода.

18.45 Факти. Вечір.

19.05 Каламбур.

19.45 Худ. фільм «Зачарований принц».

21.35 Погода.

21.45 Факти. Підсумок дня.

22.05 Спорт.

22.10 Худ. фільм «Рецидив». Перегляд нічних програм дозволено особам, яким виповнився 21 рік.

23.40 Сторінками тележурналу «Плейбой».

00.10 Худ. фільм «Фрікція».

01.50 «Третя зміна» представляє: худ. фільм «Дев'яті врата». Каламбур.

СТБ

06.45 Прогноз погоди.

06.50 Серіал «І це все про нього».

08.00 «Вікна». Бізнес.

08.20 Прогноз погоди.

08.25 «На перший погляд». Дежа вю.

08.50 «Вікна». Столиця.

09.05 Серіал «Чортеня».

10.10 Серіал «Бержерак».

11.15 Найбільші злочини і судові процеси ХХ століття.

11.45 Заборонена зона.

12.45 Серіал «І це все про нього».

14.00 «Вікна». Новини.

14.10 Серіал «Воскрешаючи мертвих».

15.10 Худ. фільм «Метеор Пітера».

17.00 Серіал «Бержерак».

18.05 «Вікна». Кримінал.

18.15 «Вікна». Столиця.

18.25 «Маски-шоу». Найкраще.

19.00 «Вікна». Новини.

19.10 Худ. фільм «Право вибору».

21.00 «Вікна». Новини.

21.20 «Вікна». Спорт.

21.25 Прогноз погоди.

21.30 Не час.

22.00 Чемпіонат України зі стриптизу (м. Київ).

23.45 «Маски-шоу». Найкраще.

00.15 Прогноз погоди.

00.20 Худ. фільм «Зелений дракон».

02.25 Худ. фільм «Багрянний штурм».

04.15 «Вікна». Кримінал.

НОВИЙ КАНАЛ

06.20 Модне здоров'я.

06.25, 06.35, 07.05, 07.20, 07.40, 08.05, 08.35 Підйом.

06.30, 07.00 Репортер.

07.10 Мультсеріал «Оггі і кукарачі».

07.30 Репортер-бізнес.

07.50 Мультсеріал «Оггі і кукарачі».

08.00, 08.30, 09.00 Репортер.

09.05 Серіал «Агент національної безпеки».

10.20 Худ. фільм «Чужий квиток».

12.00 Модне здоров'я.

12.10 Життя прекрасне.

13.00 Репортер.

13.15 «Вікна» із Д. Нагієвим.

14.20 Серіал «Дикий янгол».

15.10 Мультсеріал «Сильвестр і Твіті — детективи».

15.35 Мультсеріал «Ракети».

16.00 Мультсеріал «Пригоди Дигимонів».

16.20 Серіал «Бунтівний шлях».

17.15 Серіал «Малкольм у центрі уваги».

18.10 Серіал «Дикий янгол».

19.00 Репортер.

19.25 Погода.

19.30 Один за всіх.

20.30 Худ. фільм «Клуб няньок».

22.20 Кунсткамера.

23.15 Репортер.

23.35 Погода.

23.40 Зона ночі.

00.10 Серіал «Латинський коханець».

01.25 Служба розшуку дітей.

01.30 Зона ночі.

01.35 Худ. фільм «Ніч ураганів».

03.10 Зона ночі.

03.15 Серіал «Латинський коханець».

04.10 Зона ночі.

04.15 Кунсткамера.

04.55 Зона ночі.

05.00 Худ. фільм «Ніч ураганів».

06.25 Худ. фільм «Ще раз про любов».

ПЕРШИЙ КАНАЛ. ВСЕСВІТНЯ МЕРЕЖА

07.00, 08.00, 11.00, 14.00, 17.00

Новини.

07.10, 08.10 Добрий ранок!

09.00 Сміхопанорама.

09.30 Дог-шоу.

10.10, 19.00 Серіал «Земля любові, земля надії».

11.20, 03.10 Серіал «Берег мрії».

12.10 Доки всі вдома.

13.00 Місто жінок.

14.20 Худ. фільм «Гвинт».

15.50 Серіал «Убивча сила».

17.30 Мультфільм.

17.50 Останній герой.

20.00 Нічний «Час».

20.30 Поле чудес.

21.40 Смішні люди.

ПЕРШИЙ КАНАЛ УТ

06.00-09.00 ТРК «Ера».

ПЕРШИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ

09.05 Одвічні істини.

09.15, 11.10, 15.55, 17.25, 21.45

Погода.

09.20 Для тих, хто вдома.

09.35 Ситуація.

09.45 Серіал «Роксолана». Фільм 2.

10.45 Служба розшуку дітей.

11.00 Новини.

11.15 Для тих, хто вдома.

11.30 Аудієнція. Генеральний секретар НАТО Джордж Робертсон.

12.10 Художня панорама.

12.30 Вітаємо вас...

12.55 «Сільський час» з К. Вороненко.

13.50 Абетка безпеки.

14.00 Для тих, хто вдома.

14.15 Закон є закон.

14.20 Служба розшуку дітей.

15.00 Новини.

15.20 Фантазії молодості.

ЮНАЦЬКО-МОЛОДІЖНА

СТУДІЯ «5»

16.00 Мультсеріал «Загублений

світ».

16.25 Студія «5».

16.55 Закон є закон.

17.05 Надзвичайна ситуація.

17.30 Телефон податкової служби

— 007.

18.00 Есе В. Скуратівського. «Бачу

землю».

18.30 Зелений коридор.

18.50 Діловий світ.

19.00 Новини.

19.10 Саме той.

19.30 Концертна програма

«Галерея».

20.10 Запитайте міністра. Міністр

екології Сергій Поляков.

20.40 Суперлото, Кено.

20.50 Мегалот.

21.00 Новини.

21.35 Світ спорту.

21.50 Ракурс.

21.55 Ситуація.

22.00 Концертна програма «У храмі

любові». До 30-річчя творчої

діяльності М. Луківа. Частина

3.

ДРУГИЙ КАНАЛ УТ

УТ-2 Освітній канал

10.10 Цей день в історії.

10.15 Німецька година. Урок № 10.

10.50 Вихід поряд. УКРАЇНСЬКИЙ

ТЕЛЕКАНАЛ «КУЛЬТУРА»

11.00 Прем'єра. «Прилики.

Театральна осінь-2003».

11.30 Дипломанти телефестивалю

«Мандруємо разом». «Артек

— земля перепелина».

КДРТРК

12.00 За київським часом.

12.10 Світ авіації і туризму.

12.40 Медичний центр «Довіра».

12.50 Люди і долі.

13.20 Краса і здоров'я.

13.30 За київським часом.

КАНАЛ «1+1»

07.00, 08.30 Сніданок з «1+1».

07.02 ТСН.

07.30 Серіал «Бідна Настя».

09.00 Велике прання.

14.00 Серіал «Ризиковані ігри».

14.30 Серіал «Пристрельте мене».

15.00 Серіал «Та невже?».

15.30 Серіал «Секс і місто».

23.45 ТСН.

00.05 Служба розшуку дітей.

00.10 Серіал «Сищик без

ліцензії».

01.10 Серіал «Терор на Філіппінах».

ТРЕТІЙ КАНАЛ УТ

«ІНТЕР»

06.00 Новини.

06.05 Мультфільм.

06.25 Батьорого ранку!

07.00 Новини.

07.05 Мультфільм.

07.25 Англійський алфавіт для

дітей.

07.35 Абетка-малятко.

07.45 Арифметика-малятко.

08.00 Новини.

08.20 Народна платформа.

08.25 Серіал «Баязет».

09.00 Новини.

09.25 Ключовий момент.

10.30 На лінії вогню.

11.05 Серіал «Титанік».

12.00 Новини.

12.15 Країна порад.

13.05 Серіал «Пекло в раю».

13.50 Діюві особи.

14.15 Я все про Вас знаю.

15.00 Новини.

15.15 Серіал «Нетямущі»

15.45 Мультфільм.

16.05 Серіал «Завжди говори

«Завжди».

17.00 Серіал «Сімейні пута»

18.00 Новини.

18.05 Народна платформа.

18.10 Серіал «Трое проти всіх».

19.05 Моя сім'я.

20.00 Інформаційний канал

«Подоробиці».

20.35 Серіал «Завжди говори

«Завжди».

21.30 Серіал «Баязет».

22.30 Діюві особи.

23.00 Золотий Гусак-шоу.

23.40 Молодіжний мультзбірник

«Масяня».

23.50 Подоробиці. Підсумки дня.

00.15 Київ — Трофі. «Дорога

додому».

00.45 Серіал «Слідчі ВМФ»

01.45 Погода.

01.55 Худ. фільм «Густіше за кров».

03.35 Серіал «Титанік».

04.15 Серіал «Ще раз і знову».

05.00 Перша експедиція.

ІСТV

05.00 Ранкова музика.

05.40 Серіал «Досьє детектива

Рокфорда».

06.30 Служба розшуку дітей.

06.35 300 сек/год.

06.40 Мультсеріал «Справжні

монстри».

07.10 Мультсеріал «Сучасне

Роккове життя».

07.35 Погода.

07.45 Факти. Ранок.

07.50 Ділові факти.

07.55 Спорт.

08.00 300 сек/год.

08.05 Обережно, модерн!

08.40 Погода.

08.45 Факти. Ранок.

09.00 Спорт.

09.05 Серіал «Кенан і Кел».

09.45 Серіал «Мисливець за

старовиною-2».

10.45 Дівочі сльози.

11.40 Серіал «Графіня де

Монсоро».

12.45 Факти. День.

13.05 Худ. фільм «Місія

справедливості».

14.55 Мультсеріал «Невгамовні».

15.25 Мультсеріал «Сучасне

Роккове життя».

15.50 Мультсеріал «Справжні

монстри».

16.15 Серіал «Кенан і Кел».

16.45 Серіал «Мисливець за

старовиною-2».

17.45 Дівочі сльози.

18.35 Погода.

18.45 Факти. Вечір.

19.05 Обережно, модерн!

19.45 Худ. фільм «Фатальна

плутанина».

21.35 Погода.

21.45 Факти. Підсумок дня.

22.05 Спорт.

22.10 Худ. фільм «Карти, гроші, два

стволі».

00.10 Серіал «Графіня де Монсоро».

01.10 «Третя зміна» представляє:

худ. фільм «Жінки за

гратами», 03.05 Худ. фільм

«Джек Восьмьоркін —

американець». 2 серія.

Обережно, модерн!

СТБ

06.45 Прогноз погоди.

06.50 Серіал «І це все про нього».

08.00 «Вікна». Бізнес.

08.20 Прогноз погоди.

08.25 Х-пансія.

08.50 «Вікна». Столиця.

09.05 Серіал «Чортеня».

10.10 Серіал «Бержерак».

11.15 Найбільші злочини і судові

процеси ХХ століття.

11.45 Заборонена зона.

12.45 Серіал «І це все про нього».

14.00 «Вікна». Новини.

14.10 Серіал «Воскрешаючи

мертвих».

15.10 Худ. фільм «Божевільний

лікар».

16.50 Серіал «Бержерак».

18.00 «Вікна». Кримінал.

18.10 «Вікна». Столиця.

18.20 «Маски-шоу». Найкраще.

19.00 Заборонена зона.

20.00 Серіал «Воскрешаючи

мертвих».

21.00 «Вікна». Новини.

21.20 «Вікна». Спорт.

21.35 Прогноз погоди.

21.40 «Вікна». Бізнес.

22.00 Худ. фільм «Місце злочину.

Холодна лють».

23.55 «Вікна». Опівночі.

00.10 «Маски-шоу». Найкраще.

00.40 Прогноз погоди.

00.45 Худ. фільм «Божевільний

лікар».

02.25 Х-пансія.

02.45 Худ. фільм «Помста».

04.20 «Вікна». Кримінал.

НОВИЙ КАНАЛ

06.20 Модне здоров'я.

06.25, 06.35, 07.05, 07.20, 07.40,

08.05, 08.35 Підйом.

06.30, 07.00 Репортер.

07.10 Мультсеріал «Оггі і кукарачі».

07.30 Репортер-бізнес.

07.50 Мультсеріал «Оггі і кукарачі».

08.00, 08.30, 09.00 Репортер.

09.05 Серіал «Агент національної

безпеки».

10.20 Худ. фільм «Відділ мертвих

лістів».

12.00 Модне здоров'я.

12.10 Життя прекрасне.

13.00 Репортер.

13.15 «Вікна» із Д. Нагієвим.

14.20 Серіал «Дикий янгол».

15.10 Мультсеріал «Сильвестр і

Твітті — детективи».

15.35 Мультсеріал «Ракети».

16.00 Мультсеріал «Пригоди

Дигимонів».

16.20 Серіал «Бунтівний шлях».

17.15 Серіал «Малкольм у центрі

уваги».

18.10 Серіал «Дикий янгол».

19.00 Репортер.

19.25 Погода.

19.35 Серіал «Агент національної

безпеки».

20.30 «Вікна» із Д. Нагієвим.

21.30 Худ. фільм «Хлопчики і

дівчатка».

НАСЛІДКИ: ВПЛИВ, МІНІМІЗАЦІЯ

У статті «Хто збере всю радіацію до купи», опублікованій у нашій газеті 21 серпня ц. р., народний депутат України Юрій Соломатін наголошував: у нашій науці не все гаразд з оцінкою наслідків Чорнобильської катастрофи. У свою чергу, наукові суперечності гальмують розвиток чорнобильського законодавства і перегляд чинної Концепції проживання населення на забруднених радіонуклідами територіях України. Цій темі було присвячено «круглий стіл», проведе-

ний Комітетом Верховної Ради з питань екологічної політики, природокористування та ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи. Розповідь про розмову, яка відбулася на ньому, під заголовком «Захисники і зрадники чорнобильської справи» було надруковано в нашій газеті 31 жовтня. Сьогодні тему продовжує народний депутат України, член Комітету ВР з питань соціальної політики та праці Геннадій СТАНЕЦЬКИЙ.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Цеолітові рецепти для чорнобильських зон

Неймовірно, але мудра Природа, вочевидь, передбачаючи недбале господарювання людини, потурбувалася про «ліки» для порятунку від можливої біди. Україні, на долю якої випав Чорнобиль, вона дарувала величезні поклади цеолітів. Ці мінерали — сорбенти, здатні не тільки очищувати ґрунт, воду і повітря від багатьох шкідливих забруднень, у тому числі й від радіонуклідів, а й слугувати джерелом поживних речовин для всього живого на цій землі. Прикро, що українці, маючи такі природні багатства, власні наукові дослідження, новітні технології і стільки проблем, пов'язаних з техногенними катастрофами, досі мало зробили для власного порятунку...

Хоча цеоліт і відомий людині ще здавна як цілющий глей та глина, та ретельне вивчення і розвідку глибших покладів вулканічного осадку почали проводити лише у двадцятому столітті. У нашій країні інтерес до цього мінералу з'явився у 70—80-ті роки, коли індустріалізація стала загрожувати глобальною екологічною катастрофою. Саме тоді розпочалися науково-пошукова робота і розробка найбільшого в Європі Сокиринського родовища, що в Закарпатті.

Свого часу цеоліт захищав мене як нетрадиційна і перспективна сировина для виготовлення будівель-

Геннадій СТАНЕЦЬКИЙ

них матеріалів. Природні мінеральні добавки надають цеглі, бетону, сухим сумішам легкості й міцності, зменшують їх вартість. Та ці якості виявилися аж ніяк не єдиним і не головним достоїнством, що робить зовні непривабливий камінь воістину дорогоцінним. Мінерал з мікропористою структурою привернув увагу вчених унікальними сорбентними властивостями. Він, як потужна губка, безповоротно вбирає в себе важкі, токсичні, в тому числі радіоактивні елементи, виконуючи в такий спосіб роль санітара довкілля. Не випадково саме цей поглинач радіоізотопів використовували у квітні 1986-го, щоб «приборкати» зруйнований вибухом реактор Чорнобильської АЕС. Пам'ятаєте кадри документальної хроніки: вертольоти з величезними мішками над четвертим

енергоблоком? Більш як 150 тисяч тонн цеолітової крихти та піску скинули тоді безпосередньо в епіцентр вибуху і розсіяли над зоною. Цеолітами наповнювали фільтри міських водозаборів, дезактували будинки та техніку.

Крім «санітарної», цеоліти мають ще одну, не менш важливу властивість: поглинаючи шкідливі речовини, віддають корисні. У цьому диво-мінералі вмістилося понад три десятки мікро- та макроелементів, яких нині так бракує рослинам, тваринам і людям. Тому сфера його застосування досить широка. Передусім — фізико-хімічна біологія та мікробіологія, промисловість, будівництво, сільське господарство, медицина, очищення відходів виробництва і життєдіяльності, створення порівняно дешевих екосистем, захист від радіації. До речі, російські вчені на основі цеоліту розробили харчову добавку «Літовіт», яка збагачує організм людини мінералами, і перші в світовій практиці ліки «Цеосорб», що зв'язують і виводять радіонукліди.

Що стосується одного з найперспективніших для використання цеолітів аграрного сектору економіки, то тут справа не обмежується лише можливостями реабілітації мільйонів гектарів забруднених радіацією земель. Аграрна наука давно довела, що добрива з цеолітами підвищують урожайність сільськогосподарських культур у межах 20-40 %, поліпшують структуру виснажених ґрунтів. До того ж ефект одноразового внесення триває 10—15 років.

У тваринницькій галузі цей мінерал можна використовувати як кормову добавку, що сприяє процесу травлення, уберігає поголів'я худоби і птиці від багатьох хвороб, збільшує їх продуктивність. Тваринники мали можливість оцінити й дезодоруючі властивості підстилки з цеоліту. На фермах знищують характерні запахи. Цей природний сорбент у багатьох випадках незамінний і в побуті.

Можна ще довго перелічувати можливості цеолітів, які справедливо називають мінералами життя, сировиною науково-технічного прогресу. З їх відкриттям відкрилися й перспективи великомасштабного використання. Недарма у 1995 році поважна комісія на чолі з академіком Юхновським, оцінюючи продуктивні сили України, їх конкurentоспроможність на світовому ринку, назвала серед чотирьох пріоритетних галузей, здатних динамічно й ефективно розвиватися і працювати як локомотив для економіки

країни, — гірничодобувний комплекс нерудних матеріалів. Цеолітам, запаси яких у нас оцінюються в чотири мільярди тонн, було відведено особливу роль.

Проте досі всі ці перспективи і напрацювання вчених залишаються нереалізованими. Мало того, держава, у якій екологічно благополучні регіони можна полічити на пальцях однієї руки, до власних цеолітових багатств інтерес чомусь втратила. Через фінансові проблеми зупинилися наукові розробки в розширенні сфери застосування природних мінералів. Більшість із наукових праць 80—90-х років так і лишилися незатребуваними. А тим часом довкілля і люди, як і раніше, потерпають від бід, на які давно винайдено ліки. Приклад тому — надзвичайна ситуація із забезпеченням населення якісною питною водою.

Україна, володіючи багатощитими водними ресурсами, через велике забруднення рік та підземних джерел не має питної води, яка відповідала б загальноприйнятим стандартам. Сокиринські цеоліти могли б зарадити цій проблемі своєю здатністю ефективно очищувати воду від органічних та неорганічних домішок, особливо важких металів та радіонуклідів. Здавалося б, за такої ситуації головними споживачами цеолітів мають бути міські водоочисні підприємства, що використовували б їх як наповнювачі для фільтрів. Такі фільтри, порівняно з традиційними, дають змогу отримувати воду високого ступеня якості. Вони незамінні і в очищенні стічних вод. Та, на жаль, таких підприємств у нашій країні ще дуже мало.

До речі, цеолітові уловлювачі навколо будь-яких небезпечних зон, за твердженням учених, могли б захистити поверхневі і підземні води від бактеріального та будь-якого іншого забруднення, запобігти таким трагедіям, як Тисо-Дунайська, і, що важливо за нинішніх економічних умов, заощадити на витратах. Адже на очищення питної води, за даними Академії наук України, щороку витрачається така кількість електроенергії, яку виробляє одна атомна електростанція.

Однак здоров'ю населення завдає шкоди не тільки забруднена вода, а й неякісна їжа. Сьогодні на радіаційно забрудненій території проживає більше 2,3 мільйона осіб, які отримують зі спожитими продуктами місцевого виробництва — а це здебільшого молоко і м'ясо — від 80 до 95 відсотків сумарної дози опромінення. Зарадити цій біді, знову-таки, могли б

цеоліти. Підтвердження тому — науковий експеримент, проведений ще 1998 року в агрофірмі «Колос», що в Житомирській області. В цьому господарстві першого року після внесення цеолітової композиції на площу 100 гектарів одержали чисту продукцію. До того ж для дезактивації одного гектара землі знадобилося лише 2—5 тонн сорбентів. Ось куди спрямувати гроші, які витрачає держава на компенсації за споживання радіоактивних продуктів (хоч вони і мізерні), на реабілітацію забруднених земель, інноваційну діяльність.

За неофіційними даними, на ліквідацію наслідків аварії на Чорнобильській АЕС було виділено 130 мільярдів доларів. Проте досі ніхто не знає, скільки з цих грошей витрачено на реабілітацію забруднених земель і скільки гектарів реально очищено від радіації.

Для знезараження забруднених територій конче потрібен окремий від загальної Чорнобильської програми проект, кошти для якого неможливо було б використати на інші цілі. До того ж цей проект має бути привабливий для заручного і вітчизняного капіталу. Вкладені кошти, за розрахунками фахівців, могли б окупитися вже через 5—7 років.

Маючи величезні запаси природних мінералів (крім 40 видів цеоліту, в нас є ще перліти, бентонітові глини), Україна могла б не просити гроші за кордоном, а заробляти їх, експортуючи високоякісні цеоліти та технології до західноєвропейських країн. Тим паче, що Сокиринські кліноцитологічні цеоліти із вмістом діючого мінералу 70—85% вважаються особливо якісними і не потребують збагачення. Виручених коштів вистачило б і на власні потреби, адже вітчизняний цеоліт для більшості українських підприємств залишається недоступним, хоча й коштує недорого.

Фахівці оцінюють реальні щорічні потреби внутрішнього ринку в цих природних мінералах в один мільйон тонн. Проте єдине розроблене в Україні родовище із запасами понад 150 мільйонів тонн поки що неспроможне забезпечити такі обсяги. За проектною потужності 100 тисяч тонн тут на сьогодні добувають ледве п'ять тисяч тонн. Ще менше переробляють — очищують від домішок, подрібнюють, сепарують за фракціями і фасують у зручні пакети та однотонні «біг-беги».

Парадокс, але навіть Міністерство з надзвичайних ситуацій, маючи в Сокиринцях власний переробний

завод, збудований за угорською технологією, не нарошує виробництва. Хоча мало б бути навпаки. Думаю, багато людей, змушених жити на забруднених територіях, споживати небезпечні продукти, віддали б останнє для очищення від радіації присадибних ділянок, пасовищ, якби хоч щось знали про цеолітову панацею.

...Людина звикає до всього. Час послаблює сприйняття чорнобильських небезпек. Ми купуємо на ринках продукти й уже не цікавимося, звідки вони, споживаємо воду, знаючи, що вона майже непридатна. Але від цього небезпека не стає меншою. Радіація робить свою чорну справу. Смертність від хвороб, спричинених техногенним забрудненням довкілля, зростає з року в рік. Час, мабуть, схаменутися і, уподібнившись відомому казковому герою, за власного чуба витягати себе з біди.

Що, на мою думку, варто було б зробити для Сокиринц, аби вони запрацювали на оздоровлення всієї України? Найперше — виокремити цеолітову програму в урядових пріоритетах економічного розвитку з наданням виробникам цеолітової продукції і розробникам технологій, інвесторам найсприятливішого режиму. Гадаю, що до розробки цієї програми мали б долучитися своїми ресурсами потенційно захищені міністерства і відомства, насамперед Міністерство екології та природних ресурсів, Мінпромполітики, Держкомводгосп, Міністерство аграрної політики, державна корпорація «Укробудматеріали», а також галузеві науково-дослідні установи.

Доцільно було б об'єднатися безпосереднім виробникам цеолітової продукції і споживачам у міжгалузеву асоціацію «Цеоліти України», як це зробили в Німеччині, Великій Британії, Франції, Італії, США та інших країнах з тим, щоб спільними зусиллями впроваджувати передові наукові розробки в цій галузі. Адже про цей мінерал, про його можливості і сферу застосування ще мало хто знає, навіть із тих, хто мав би знати. Своє вагоме слово тут мають сказати і українські дослідники. Коли цивілізації почала загрожувати екологічна катастрофа, вчені з багатьох передових держав не просили — змусили свої уряди звернути увагу на цю проблему. Порозумівшись з Природою, люди там мають іншу якість життя...

Геннадій СТАНЕЦЬКИЙ, народний депутат України.

ФОТОФАКТ

У донецькому аеропорту в кур'єра, котрий прибув чартерним рейсом Стамбул—Донецьк, було вилучено коштовності загальною вагою 18 кг виробництва США та Італії.

На знімку: співробітник СБУ оглядає конфісковані ювелірні вироби.

Фото УНАН.

Дари «Діоніса» — в руках Гіппократа

Наші передплатники мають змогу скуштувати продукцію відомого виноробного підприємства Криму — 150-літнього ювіляра «Діоніс» Торгового дому «Товариство Христофорова»

Черговим визнанням майстерності сімферопольських майстрів виготовлення вина стала колекція останніх нагород. Зокрема, до 14 медалей найвищої вітчизняної і міжнародної проби Хересу кримського міцного і 11 таких само — сухого міцного Хересу в ювілейний рік додалося ще дві — золота і срібна. Особливо шановану золоту медаль «пророка таврійського виноробства» князя Лева Голицина — вищу нагороду міжнародних конкурсів алкогольної продукції «Ялта. Золотий грифон», представницьке журі вручило творцю витончених напоїв — виноробу «Діоніса» Інні Васильєвій.

Підприємство, засноване в 1853 році купцем першої гільдії греком Георгієм Христофоровим, вже у кінці 19 століття стало широко відомим солідним постачальником високоякісного кримського вина. До початку 20 століття христофоровські вина, які називали ще «абсолютно натуральними, вишуканого смаку і корисними для здоров'я», були нагороджені понад 200 медалями та іншими міжнародними відзнаками — «Гран Преміо» Італії, Орденom Бельгії, «Гран при» в Парижі... За радянських часів, в 1921 році, «Христофоровське товариство» націоналізували і до початку війни воно працювало як виноробний завод. Після визволення Сімферополя відновлене одним з перших на півострові підприємство навіть устигло підготувати партію вишуканих, чудових марочних вин для учасників Ялтинської конференції, що відбулася в лютому 1945 року в Лівадійському палаці. З того часу вина «Діоніса» нагороджені ще півсотнею золотих і срібних медалей на найпрестижніших міжнародних дегустаціях. Технологію виготовлення діонісівських вин спеціалісти унікального кримського заводу пронесли через руйнування галузі під час випробувань «сухого закону» зразка 1985 року, переходу на оренду в роки перебудови.

Але невдовзі благополуччя заводу підірвало різке скорочення експорту, тодішній обвальний спад купівельної спроможності населення і недосконалість податкового законодавства.

Добив економіку та імідж еталонного «Діоніса» небачений сплеск фальсифікацій відомих кримських марок, підпільні «творці» яких досі найчастіше відбуваються переляком і мізерними штрафами. Визнані винороби перестали отримувати зарплату, кілька разів змінювалося керівництво.

Відродження почалося з організації Торгового дому «Товариство Христофорова». Створили суперсучасні лінії розливу, серію надійно захищених спеціальними ковпачками і корками та термоіндикаторними етикетками нових марок вин. Нові прогресивні ідеї колектив визнаних фахівців-виноробів заходився втілювати з новим директором Олегом Кравінським. З'явився зацікавлений серйозний інвестор. Результат — нова унікальна колекція ювілейної сувенірної продукції з акцентом на історію та потенціал фірми.

До свого 150-ліття «Діоніс» (названий на честь вихованця великого любителя музики і співу, теж добродушного, веселого дідка Силена, котрий ніколи не розлучався з винним міхом і своїм учнем, який першим навчив жителів Таврики виготовляти і пити вино, коли почав мандрувати Південнобережжям з безтурботним почтом з вакханок, сатирів і кентаврів) підготував цілу серію нових смаків вин і вшанувань

майстрів їх виготовлення, інформаційним спонсором яких виступив серед кількох найвідоміших видань і «Голос України».

Ці веселі урочистості прикрасили численні кримські фестивалі, святкування 2500-ліття Євпаторії, 500-ліття Бахчисарая та чимало інших величезних подій минулого курортного сезону.

Адже сучасний Діоніс — визнаний пропагандист виграненої століттями делікатної і витонченої культури винопиття. Пияки йому не друзі, а «Почесним діонісівцем» здатен стати кожен. Але умова така: приєднатися до цього вишуканого кола зможуть лише споживачі найменших доз вина, котрі відвідали цей старовинний кримський виноробний завод чи ознайомилися з його унікальними напоями під час «виїзних» винних фуршетів, прес-коктелів, чи придбали останню сувенірну продукцію «Кримський Оскар» і «Амфору Діоніса», взяли участь в аукціонах «У бога за пазухою» і залишили веселий оригінальний відгук про них, за який теж можна отримати незабутній приз.

До дійсних членів «Діонісівського братства» вже належать міністри і посли, артисти і письменники, зірки і суперзірки театру, кіно, естради і навіть олімпійські чемпіони, які обов'язково висловили це бажання усно і письмово — залишили автографи-відгуки про вино «від бога». А онука засновника заводу Г. Христофорова спеціально приїхала з Америки, щоб записати: «Дякую колективу за воскресіння справи мого діда! Н. Г. Запорожець-Христофорова».

... Пригублюючи з користю натуральне доброякісне «діонісівське» вино, як і будь-яке інше, треба пам'ятати, що існує індивідуальна норма залежно від ваги тіла, тож потрібно старатися, щоб ця норма була завжди нижчою за середньостатистичну. Тільки помірно і нерегулярне вживання цього чудового бурштинового трунку, який народився з людиною, стане гарантією того, що «вино на радість нам дано». Не випадково гаслом сімферопольського виноробного підприємства «Діоніс» стали слова кримчанина в юності, вченого Дмитра Менделєєва: «Наші вина... повинні завоювати собі гідне місце у світовому виробництві».

Віктор ХОМЕНКО.

Крим.

У НОМЕР

■ Отакої!

Врожайні інтернет-помідори

У центральній бібліотеці міста Чорткова відкрито Інтернет-центр для читачів. Це одинадцятий осередок на Тернопілії, відкритий для читачів публічних бібліотек завдяки спеціальній програмі Посольства США в Україні. У Заліщицькому районі діє три Інтернет-центри, два з них — у сільських бібліотеках. Причому селяни знайшли всесвітній мережі цілком прикладне застосування. Вони доручають своїм дітям вивідувати секрети високих врожаїв. Скориставшись комп'ютерними «рецептами» про догляд і засоби захисту помідорів, збрали небувалий врожай томатів. І споживали, і солили-консервували, і продавали, і роздавали. А взимку, кажуть, самі вчитимуться працювати на комп'ютері, щоб весну зустріти у всеозброєнні. Бо ж не тільки високі врожаї помідорів хочеться мати.

Марта ЛІТИНСЬКА.

Тернопільська область.

■ Небезпека

Хоч і маленький, але жадібний

Небезпечного карантинного шкідника — капюшонника — виявили на території ЗАТ «Антрацитівський завод збірних теплиць». Фахівці стверджують, що раніше на території України цей шкідник ніколи зареєстрований не був. Його знайшли на дерев'яних ящиках, в яких було устаткування для автоматичної лінії, що надійшло з Індії. Цей небезпечний організм невеликого розміру —

до 9 мм завдовжки — здатний не тільки знищувати деревину, перетворюючи її на пил. Фахівці Держінспекції з карантину рослин побоюються, що капюшонник може нашкодити й в іншому місці — «зжерти» свинцеву оболонку кабельної продукції. Сьогодні на заводі введено карантинний режим, що триватиме не менш як три роки. Здійснено низку профілактичних заходів — знезараження і знищення ураженої деревини, а також проведено хіміобробку прилеглих до заводу територій.

Алла АНТИПОВА.

■ Наміри

Судан хоче літати на Ан-140

Харківське державне авіаційне підприємство, можливо, незабаром одержить велике замовлення. Керівництво цивільної авіації Судану розглядає можливість придбання літаків Ан-140. У Судані сьогодні діє 63 аеропорти, в експлуатації яких перебуває кілька десятків літаків радянського виробництва. Більшість фахівців цивільної авіації цієї країни підготовлено в Радянському Союзі. Очевидно, тому демонстрація можливостей новинки російсько-українського виробництва надихнула Судан на відновлення парку цивільної авіації.

Микола КОСИЙ.

КОНФЛІКТ

«Хочемо правди, бо ми не лохи»

Пайовики чернівецького ринку «Формаркет» об'єднуються, щоб не пошитися в дурні

Майже рік триває будівництво на одній із центральних магістралей Чернівців. Раніше тут був продовольчий ринок. Незабаром, обіцяли замовники та міська влада, на його місці постане сучасний торговельний центр. Однак, коли звели основну споруду, чернівчани вжахнулися — до центрального перехрестя вона повернута глухими стінами з кількома вузькими, як фортечні бійниці, віконцями.

Проте основні пристрасті довкола новобудови вирують з іншої причини. За словами пайовиків, вартість квадратного метра торговельної площі тут зросла щонайменше вдвічі. До того ж змінився проект приміщення: додалося ще два поверхи, зменшилися розміри магазинів... На зборах, скликаних керівниками «Формаркета», пайовикам намагалися роз'яснити, чому так сталося, повідомили про закупівлю нових матеріалів, не передбачених кошторисом, наголосили на необхідності нових доплат.

Звісно, це обурило підприємців. Бо на початку будівництва їх запевнили: грошей, які заплатять, вистачить для здачі торговельних місць та загальної будівлі з ескалаторами, переходами та стоянками під ключ. А тому пайовики створили ініціативну групу й обрали комісію. За її висновками, **як повідомляє газета «Час—2000»** від 30.10.03., весь комплекс (та частина, яка нині збудована) зведено за ті 17,8 мільйона гривень, які сплатили пайовики як дольову частку. Сам «Формаркет» уклав аж 282 тисячі гривень. Усі кошти вже освоєно, а виконано лише половину роботи.

Тим часом, йдеться далі у газеті, задекларована вартість споруди зросла від 17 до 35 мільйонів гривень. Рятуючи ситуацію, замовник та підрядник фірма «Рік» і «Формаркет» тут же заявили, що винайшли резерви, і оголосили зменшення суми до 31 мільйона. Але це не особливо втішило пайовиків. Фактично маючи право власності на землю, «Формаркет» робить їх уже не співвласниками, а наймачами. Ще коли укладали договори, кожного, хто мав сумнів, попереджували: не хоче — не підписуйте. Тепер аргумент інший: не доплатите — продамо з «молотка».

Отож ініціативна група має намір зібрати всіх 265 пайовиків, запросити керівництво «Формаркету» і визначитися, як бути далі. Вже прийнято рішення про створення товариства ошуканих. Як сказав один із членів комісії: «Ми не вимагаємо втручання правоохоронних структур, але хочемо правди, бо ми не лохи».

На цю ситуацію намагається оперативно відрегувати чернівецька влада. Міський голова Микола Федорук терміново організував зустріч з керівництвом «Формаркета» та підприємцями. З'ясувалося, що роботи на будівлі зупинено через те, що заборгували підрядчикам 800 тисяч гривень. Голова міста зобов'язав сторони конфлікту з'ясувати всі питання і висновки подати письмово.

Проте більшість підприємців налаштована вже сьогодні отримати відповідь на запитання, куди поділися їхні гроші.

Сергій СУЛИМА.
Фото автора.

■ Справи комунальні

Знову подорожчало

У Херсоні знову підвищено тарифи за водопостачання та водовідведення.

У травні вже було подорожчання на 30 відсотків. Тепер за один кубометр холодної води у помешканнях з центральною каналізацією доведеться віддати 1 грн. 25 коп. Отож сім'я з чотирьох осіб за цю послугу викладатиме щомісяця понад 40 гривень.

Такий «драконівський» захід водопостачальники пояснюють підвищенням на 8 відсотків ціни на електроенергію та необхідністю відшкодування споживачами повної собівартості послуг водоканалізаційного господарства.

Алла БРУСИЛОВА.

Вертикальний зліт

ВІТЧИЗНЯНИЙ СТИЛЬ

Локомотив економіки країни. Саме так охарактеризував залізничну галузь України її керівник — Міністр транспорту України, генеральний директор «Укрзалізниці» Георгій КІРПА на брифінгу, організованому для представників ЗМІ у переддень професійного свята працівників сталевих магістралей

І це не перебільшення, бо для такого визначення справді є чимало підстав. Упродовж останніх трьох років залізничники не тільки самі нарощують темпи виробництва, збільшують обсяги транспортних і пасажирських перевезень, оновлюють своє складне господарство, по-державному дбають про людей праці і створюють потужну соціальну інфраструктуру, а й стимулюють розвиток суміжних галузей, інвестують чимало пріоритетних вітчизняних проектів. Завдяки інтенсивному розвитку галузі стабільні замовлення отримали машинобудівники України. «Укрзалізниця» виступила замовником та інвестором виробництва вітчизняних пасажирських вагонів у ВАТ «Крюківський вагонобудівний завод», електровозів на Дніпропетров-

ському електровозобудівному заводі. Холдингова компанія «Луганськтепловоз» освоїла виробництво нових зразків електропоїздів постійного і змінного струму та дизель-потягів; Старо-Краматорський завод виготовляє нову колійну техніку. Частка замовлень залізниць України на підприємствах важкого машинобудування сягає 30 відсотків. Лише в цьому році на створення та серійний випуск вітчизняних зразків нової техніки виділено 400 мільйонів гривень. Тож не дивно, що залізничники постійно перебувають на вістрі технічного прогресу, йдуть попереду у соціальному захисті виробничиків.

Поступ провідної галузі України, півмільйонний колектив якої здійснює 86% вантажних та 62% пасажирських перевезень

країни, справді вражаючий. Лише за 9 місяців поточного року тут відправили вантажів на 10% більше, ніж минулого, а вантажообіг зріс на 17 відсотків, з них транзитних перевезень — на 19%. На 2,9% зріс пасажирообіг порівняно з 2002 роком, а всього залізничники обслужили 407 мільйонів пасажирів. Чистий прибуток проти минулорічного збільшився на 153 млн. грн. Відрадно й те, що нічні підприємства залізничного транспорту є одними з найбільших платників податків: цього року вони становитимуть 3 млрд. грн., а три роки тому була тільки половина зазначеної суми. Протягом останніх трьох років додатково заробили 9 млрд. грн., що дало змогу реалізувати чимало накреслених програм. За 9 місяців поточного року освоєно 1,5 млрд. грн. інвестицій, що в 1,3 разу більше, ніж у минулому році.

Ці цифри і факти відображають самовіддану й нелегку працю трудівників сталевих магістралей, їхній пошук щодо вдосконалення роботи магістралей.

— Якщо три роки тому, — наголосив на брифінгу Георгій Кірма, — оборот вагонів від навантаження до розвантаження становив 11 діб, то нині вкла-

даємося у 5. А це наші прибутки; крім того, за той же час удвічі більше перевозимо вантажів. А запровадження швидкісного руху, наприклад, не тільки дає змогу пасажирів за світловий день з'їздити у справах до кінцевого пункту й повернутися назад, забезпечити його в дорозі європейським сервісом, а й наполовину скоротити парк вагонів. Так створюються економія в мільярди гривень, прибутки, які спрямовуємо на оновлення галузі та соціальний захист працівників. Лише за останні три роки сім разів підвищували заробітну плату виробничникам: з 227 гривень у 2000 році вона зросла сьогодні в середньому до 1000 гривень. Щомісяця витрачаємо для цього разом із соціальними виплатами майже 500 млн. грн.

— Мене інколи запитують, де ми беремо кошти, — зауважив Георгій Миколайович, — на що я відповідаю: у нас діє програма «Грошима робити гроші, або Вертикальний зліт». Себто не проїдати кошти, а з їхньою допомогою розширювати виробництво, яке давало б прибутки. Ті ж курячі яйця, приміром, можна зварили з з'їсти, а можна з них збільшити поголів'я птиці і мати дохід. У галу-

зі кожен підрозділ сам розробляє план, де намічає шляхи заробляння коштів. А їх безліч: від ефективної договірної системи — до впровадження нових технологій.

Зароблені кошти намагаємося використовувати ефективно. Два роки через лізингову компанію фінансуємо будівництво вітчизняних літаків. І вони вже літають у небі України. 500 млн. грн. спрямували на будівництво автобану Київ — Одеса, чимало потрудилися над тим, щоб дієвіше запрацювали наші порти. Не забуваємо і про соціальний захист наших майже 250 тис. ветеранів, дітей незалежної країни. Усі ветерани щомісяця одержують доплату до пенсії, мають безплатне медичне страхування. З 2000 року дітей-чорнобильців, сиріт віком до 17 років, а також усіх школярів України на час канікул та зимових свят «Укрзалізниця» обслуговує за свої кошти, на це щороку виділяємо 35 млн. грн.

Розповідаючи про здобутки працівників галузі, Георгій Кірма окреслив і коло проблем, над розв'язанням яких нині працюють. Це і розробка та виготовлення таких колісних пар, які б не так швидко зношувалися і залучення вантажних вагонів приват-

ної власності (у поточному році таких додалося 3,5 тис. одиниць), і подальша реставрація вокзалів (оновлено 350, а їх у країні 1,5 тис.) та ремонт вагонів (відремонтовано 65%), і будівництво моста через Дніпро та автобану Київ — Одеса...

Журналісти цікавилися результатами поїздки Г. Кірпи до Лівії та Латинської Америки, а також тим, чи не вплине веремія навколо острова Тузлі на стосунки «Укрзалізниці» з російськими колегами, питаннями акціонування наших сталевих магістралей. Давши вичерпні відповіді, Георгій Миколайович, зокрема, зазначив:

— Поїздки були корисні і продуктивні. Особливо до Лівії. Ми запропонували лівійцям утричі дешевше і швидше, ніж інші країни, збудувати залізницю в глиб африканського континенту, а не понад морем, де є перекрестний автобан. Зацікавили лівійців і наші пропозиції щодо спільного літако- та суднобудування, нафто- і газодобування, будівництва портів, медичної допомоги тощо. Отож вимальовується неоглядана перспектива для виробничників галузі у співпраці з іноземними фірмами та компаніями...

Володимир ПІДВИСОЦЬКИЙ.

«Музей гріхів»

УРОК ПСИХОЛОГІЇ

Можливо, помиляюсь, та, гадаю, чимало наставників не відмовилося ще й сьогодні від репресивної, антигуманної педагогіки.

Сім років я була шкільним психологом і викладала, як на мене, один із найважливіших предметів — людинознавство — в середніх класах та психологію у старших. У які лише драматичні історії не доводилося втручатися! Вочевидь, учені-психологи, психіатри, медики частіше повинні нагадувати: людський організм, а надто дитячий, не сприймає великої кількості наказів, та й узагалі наказової форми, категоричності. Тож нам, дорослим, наставникам слід обережніше вживати частки «не» та «ні», не зловживати ними.

... Наша художня середня школа ім. Тараса Шевченка гуманніша за масові. Я в цьому переконана, та й учні це підтверджують. Гуманніша. І все-таки...

Учні 6-х і 10-х класів відповідали на одне і те саме запитання: «Якби у школі був «Музей гріхів», який непотріб (явища, вчинки, події) ти там залишив би?». Відповіді примушують багато над чим замислитися. Учнівські роботи тепер використовую в своїй журналістській роботі.

Учні делікатніші, ніж ми про них часом думаємо. І тому, помітивши домашні та шкільні негаразди, насамперед відправили б до «Музею» свої вади — чесно, безкомпромісно. Що саме? Послухаємо.

Учні

«Я здав би до «Музею гріхів» трьох учнів нашого класу (так у тексті) з руйнівним характером. Від спілкування з ними завжди псується настрій. Усім людям, подіям вони дають лише негативні оцінки. Навіть з хорошого можуть зробити погане. Це ж треба так уміти».

«Здав би до «Музею» погані звички мого товариша. В школі хлопець як хлопець, буває навіть сентиментальний. А вдома — тиран. Б'є сестру, кричить на матір, ображає бабусю. А вони мовчать або плачуть».

«У цьому «Му-

зеї» я залишила б таку погану звичку моєї подруги, як жадібність. Любить подарунки. А сама страшенно скупердяка».

«Який непотріб викинув би, так це почуття помсти до своїх кривдників. Воно у мене дуже сильне. Я з ним лягаю спати і прокидаюся».

«Боюся смерті, війни і двох учителів».

«Маю погану звичку, час від часу комусь нашкочити і спостерігати за реакцією. А ще здав би звичку ніколи не вибачатися, хоча й винен».

«Кажу у вічі правду, хоч би якою гіркою вона була. І товаришам, і батькам, і вчителям. Але опісля дуже страждаю. Не хочеться жити в цьо-

му світі. Можливо, мені саме в «Музеї гріхів» місце. Який експонат правдолюбця!»

«Боюся темноти і передчуття, що зі мною якісь трагічні події стануться. Це не залишає мене ні вдень, ні вночі. Допоможіть».

Господи, допоможи нам, дорослим, любити дітей, сприймати їх такими, які є: з вродженими темпераментами і майже сформованими характеристиками, не руйнувати їхні мрії, не ображати, а якщо немає успіхів у дитячій «невдахи», може, удавати, що є ці маленькі перемоги, а то й програмувати їх хоч зрідка.

Батьки

«Я здав би безкінечні й багаторічні батьківські докори: «Ти повільно все робиш», «Ти не маєш друзів, які інші», «Ти егоїст, індивідуаліст», «Кому ти потрібен такий?». Я й сам страждаю від цього вже давно».

«У батьків ніколи не вистачає часу поговорити зі мною, вони завжди «при ділі» або роздратовані. Ніде разом не буваємо. Навіть улітку відпочиваємо окремо».

«Дуже страждаю, коли ображає батько. Хочу навіть відомстити. Але поки мене щось стримує».

«Чому вони такі байдужі? Жодних запитань тобі, нічим не цікавляться. Лише зрідка: «Ну, у тебе все нормально?». Починаю розповідати. Бачу, їм нецікаво. Навіть не помітила, як вийшла з кімнати... Вночі довго

плакала від образи. А потім сказала собі: «Таке нерідко трапляється й з моїми друзями. Переживу і я».

«У мене вдома не знають різниці між критикою і образою. Називають поганими словами. В нашій оселі, мабуть, назавжди поселилися маленькі війни».

«Чим більше критикують батьки, особливо при свідках, тим більше роблю наперекір. Я їх ненавиджу. І посилаю мовчки прокляття».

«Про концтабори я раніше тільки читав. Відтоді, як у нас з'явився вітчизняний, зрозумів: наглядчачами в концтаборах працювали такі, як він. Завжди злий, не розмовляє, а свариться (нецензурно), бешкетує. Можливо, тому до мене чіпляються всілякі хвороби. А молодша сестричка частіше перебуває в лікарні, ніж вдома, хоча мама лікар «швидкої допомоги».

«От якби до Верховної Ради обирали підлітків, щоб ми розказали, як нестерпно буває жити. Можливо, тоді законом обмежували б права батьків».

«Здала б лайливі слова тата і мами. Вони не сваряться, а завжди так спілкуються».

«Як на мене, батьки бояться любити дітей, щоб не «зіпсувати».

Така от дивна логіка. Йй, безумовно, місце в незвичному «Музеї».

Учителі

«Моя школа — і вчителі, і художники — так

вигідно відрізняються від двох попередніх, де я вчився раніше, що «Музею гріхів» у нас не може бути»...

Прийнятно читати? Звичайно. Однак такі роботи поодинокі. Частіше пишуть ось таке:

«Деякі педагоги думають, що визнання учнем своєї вини та ще й при свідках — шлях до виправлення. Даремно вони так думають».

«Я здала б до «Музею» звичку викладачів усіх навчальних закладів думати, ніби ходіння до школи — найбільша радість для дітей».

«По-моєму, то гріх, коли учитель полюбить нагадувати про помилки та вчинки, скоєні колись. Помилки, які я й сам не хочу згадувати».

«Відправила б до «Музею» поганий характер кокого з учителів, бо ніколи не усміхаються».

«У деяких учителів звичка постійно скаржитися нам на скруту. А чи добре це?»

«Чому викладачі обирають собі «любимчиків» і ставлять їм гарні оцінки? Цьому явищу місце в «Музеї».

«У нас багато вчителів, у яких добре розвинене почуття гумору. А у двох педагогів, не гумор — сарказм, бо сміх дуже дошкульний. Над собою сміються легко, незлобливо, а учням таке слівце можуть припекти, що воно надовго тобі псує настрої, стає прізвиськом».

«А чому ви не запропонували створити в «Музеї гріхів» куточок зразків ідеальних дій, вчинків, явищ? Якщо розібратися, то навіть не ідеальних, а нормальних.

Ну, наприклад: «Маю намір викликати ось таких учнів і дати всім на підготовку 2—3 хвилини: усміхнутися, кивнути головою». Або: «Які цікаві факти використав, назви і нам ці джерела. Дехто з учителів так і робить. Та не всі».

До якого висновку дійшла я в своїй практиці (а понад 90 учнівських робіт це підтвердило)?

Тепло і діжність не розбешують дітей, як було заведено думати. Милосердя — найцінніше, що є в педагогіці.

Таїса МОСТОВА.

Київ.

Ось і не вір після цього в сні...

СЛОВО ПРО ЧИТАЧА

Хто вони, наші читачі, які вони, як живуть, чим не-Хреймаються? «Голос України» проклав доріжки до багатьох осель. Більше десяти років доставляють газету і в будинок № 30, що по вулиці Київській у старовинному Корці. Тож пройдемо і ми тією второваною листиношею стежкою.

Інтелігенти з Київської

Господарю Дем'янові Петровичу Вознюку, до якого завітали в гості, сьогодні виповнився вісімдесят один рік. З такої нагоди його половиною Марія Володимирівна напекла пирогів і тістечок. Сам іменинник, приймаючи букет від своєї колишньої учениці Аліни Коваленко, як і він, учительки за фахом, яка працює в Корецькій районній раді, та скромний сувенір від мене, дякує і зауважує:

— А я «Голос України» передплачую з першого дня випуску.

— І читав від першої сторінки до останньої, допоки зір дозволяв. Тепер уже я читаю вголос для нас обох, — додає Марія Володимирівна. — Чоловік завжди перепи-тує, чи ж усі замітки прочитала, чи була нічого не пропустила.

Кіт Кеша, привезений дітьми й онуками з Києва, по черзі вмощується на руки то Дем'яну Петровичу, то Марії Володи-мирівні, наче прислуха-ється до нашої розмови...

— Будинок якийсь у вас незвичайний, — зау-важує.

— Справді, старовин-ний. Його побудували царські офіцери, потім тут жила місцева партій-на еліта. А після неї — ми, — каже Дем'ян Пет-рович. — Я спочатку на-віть не повірив, що його мені виділили, тому дов-го не переселявся...

Ще не раз зустрічатимуть гостей

Дем'ян Петрович Воз-нюк, як людина інтелі-гентна і скром-на, і словом не захопився, що житло це він, як ніхто інший, зас-лужив. Бо ж у древньому Корці він — глибоко шанована люди-на. Багато років був ди-ректором міської школи № 1, викладав україн-ську мову та літературу. Наскільки успішно це робив, свідчить повага корчан та відзнаки - ор-дени Леніна, Вітчизня-ної війни обох ступенів, «Знак Пошани», «За зас-луги» III ступеня, Богда-на Хмельницького, 18 медалей та 5 державних нагород Чехії та Слова-ччини, Почесна Грамота Президії Верховної Ради України. 1969 року Дем'янові Петровичу Вознюку було присвоєно почесне звання «Заслу-жений вчитель школи України».

...Про своїх учнів Дем'ян Петрович гово-рив би годинами. Прос-тежує їхню долю. І вони не забувають про свого вчителя — не минають його хати. Недаремно ж Марія Володимирівна припасла частування —

до вечора ще не раз зу-стрічатимуть гостей.

— Коли 1957 року ме-не призначили директо-ром першої школи, у Ко-рецькому районі було ли-ше три десятирічки. У нашу ходили діти з нав-колишніх сіл. Багатьом доводилось долати десят-ки кілометрів, як, скажі-мо, Сашкові Антончуку з віддаленого села Топча. Тоді я порушив питання перед райвно про ство-рення при школі інтер-нату для іногородніх, щоб дітям було де ночу-

вати, харчуватися. Сашко був здібним учнем, і я довго переконував бать-ків, щоб ті відпустили його в інтернат. Десяти-річку він закінчив із сріб-ною медаллю. У ті роки наших випускників помі-тили в Чернівецькому медичному інституті — настільки ґрунтовні знання дала їм школа. Тому до нас завітали з вузу з проханням реко-мендувати на навчання

■ ■ ■

Уголос ніхто не говорив про війну, але було видно, що до того йдеться

■

здібних випускників. Се-ред таких був і Сашко, який мріяв стати лікарем. По закінченні медінсти-туту Олександр працював за контрактом у Лівії, а зараз практикує у Рівно-му, в обласній залізнич-ній лікарні. Навідуються у Корець, не минає й на-шої хати. Мені дуже при-ємна кожна така зустріч з моїми колишніми учня-ми...

Нам вручили погони лейтенантів і повели на комедію в театр

Такої розкоші — оби-рати професію — Дем'ян Вознюк не мав. Уголос ніхто не говорив про вій-ну, але було видно, що до того йдеться.

Багатьох випускників шкіл, шойно їм вивоп-нювалось вісімнадцять, через військкомати нап-равляли у військові учи-лища — діяв наказ Воро-щилова. Так у 1940-ому Дем'ян опинився далеко від рідного села Юрков-

щина, що в Новоград-Волинському районі Жи-томирщини, —у військо-вому училищі зенітної артилерії в Баку.

— Розпочалася війна. Тож замість чотирьох ро-ків навчався в училищі рік: фронту потрібні були офіцери, — згадує вете-ран. — Нам вручили по-гони лейтенантів. А щоб цьому моменту надати врочистості, повели на комедію в місцевий те-атр. Потім був фронт. Я служив у 337-й стрілець-кій дивізії начальником артпостачання 623-го ок-ремого зенітного артиле-рійського дивізіону в Ас-трахані й Сталінграді. У грудні 1941 року дивізія почала діяти у складі 6-ї армії на Південно-Захід-ному фронті. До червня 1942-го був заступником

командира 418-ї окремої зенітної батареї, а згодом — офіцером зв'язку шта-бу дивізії. Під час прори-ву з оточення під Харко-вом біля села Гусарівка мене контузило і порани-ло. Так потрапив до ні-мецького полону.

Двічі полонений, двічі втікач

— Ви, певно, і самі здогадуєтесь, як знуща-лися з нас, полонених. У

жовтні я з іще двома такими само — мос-квичем Сергі-єм Кузнецов-им і Петром Алексеевим з Калінін-ської області — втекли з табору. Але в Чехосло-ваччині нас зловили есе-сівці. Так ми опинились у празькій в'язниці Пан-крац, — продовжує зга-дувати Дем'ян Петрович.

— Потім нас відправили у Німеччину, в концтабір містечка Заган. Мене від-дали у штрафну команду, яка будувала оборонні споруди в Оляу. Це був секретний військовий об'єкт. А тому по завер-шенні робіт нас усіх мали знищити. Але мені разом із двома військовополо-неними знову вдалося втекти. У Словаччині нас піймали жандарми і ув'язнили. Нам удалося встановити зв'язок з міс-цевими політв'язнями та підпільниками. У серпні гарнізон словацької армії під керівництвом майора Весела напав на в'язни-цю і звільнив усіх. Сфор-мували партизанський загін. Мене обрали ко-мандиром. З чотирьох за-

гонів утворилась парти-занська бригада ім. Яно-шика. Я командував тре-тім загonom, який брав участь у відомому Сло-вацькому національному повстанні, у боях проти фашистів до об'єднання в лютому 1945 року з час-тинами Радянської Армії.

Лише по війні Дем'ян Петрович Вознюк заочно закінчив Рівненський учительський і Житомир-ський педагогічний ін-ституту.

Як обласне начальство перевербував у Корець

Попри вдалу кар'єру, життя влаштувало Дем'яну Петровичу й не-легкі випробування. Од-не з найсумніших — втрата дружини, лікаря за фахом. Тяжка недуга вкоротила їй віку, зали-шила вдівцем Дем'яна Петровича, сиротами двох їхніх дітей. Сам під-німав їх на ноги, виводив у люди...

Від обльно привітати з п'ятидесятиріччям Дем'я-на Петровича Вознюка доручили Марії Володи-мирівні Голуб — заступ-никові начальника цієї установи. Ніби й гучна посада, а службового ав-то жінка не мала. Тому з букетом троянд та дефі-цитною на той час пля-шечкою бальзаму для ювіляра вона рушила на Рівненський автовокзал.

— Квитки на рейсовий автобус (а вони у ті роки ходили не так часто, як тепер) до Корця були розпродані, тому не за-лишалось нічого іншого, як повернутись на робо-ту, — розповідає Марія Володимирівна. — Доро-гою зустріла знайому вчительку, розповіла про цю проблему, і вона за-пропонувала завезти мене власним авто. Ви знаєте, напередодні мені прис-нився Дем'ян Петрович. Ніби він стоїть з двома дітьми... Не вистачає слів, щоб передати моє здивування, коли ця кар-тина постала переді мною наяву! Ось і не вір після цього в сні. А нев-довзі саме діти Дем'яна Петровича запропонува-ли мені побратися з їхнім татом.

— У такий спосіб я об-ласне начальство пере-вербував у Корець, — жартує Дем'ян Петрович. — Дружина була началь-ником районного відділу освіти, а я у неї — підлег-лий.

— Ось уже три десяти-ліття живемо разом, — каже жінка. — Чекаємо в гості дітей, онуків. Коли всі з'їжджаються, у нашій хаті особливо затишно.

І не тільки в ці хвили-ни, — додала б я. Зати-шок створює надзвичай-на відвертість, гостин-ність, інтелігентність і, якщо хочете, шляхетність цих шанованих у Корці людей...

Олександра ЮРКОВА.

Рівненська область.
На знімку: шануваль-ники «Голосу України» Дем'ян Петрович та Ма-рія Володимирівна Воз-нюки з Корця.

Фото автора.

КАЛЕНДАР

295 років тому спалено Батурин

2 листопада 1708 року — трагічна дата в історії України. Як повідомляє «Журнал, або Поденна за-писка... Петра Великого», 30 жовтня того ж року відбувся «воинский со-вет, на котором положено, да-бы помянутому князю Менши-кову с частию войска ити до-бывать Бату-рин, где Мазе-пины едино-мысленники полковник Че-чель да гене-ральный есаул Кениксек с Черкассами за-сели». Фактично гетьманській столиці був винесе-ний жорстокий присуд. До Батурина було стягнуто до 20 російських полків. Московський літописець Іван Желябузький у своїх записках за 1708 рік писав про неприступний батуринський гарнізон: «И он по-сылал к ним многаяжды, — констатував окольничий, — чтоб город отперли. И они не послушали, и ста-ли палить из пушек». Про склад військ у зачинено-му Батурині залишилось важливе для сучасності свідчення на допиті спійманого канцеляриста: «А в Батуринском де замке ныне войска четыре полка сердюких, Чечелев, Покотилов, Денисов, Макси-мов, да казаки городовые полков Миргородского, Прилуцкого и Лубенского» (загалом 7,5—8 тисяч військовиків). Шведський учасник походу Цедер-гельм у свої споминах згадував «про першу атаку міста в понеділок (1 листопада.—Авт.) з 5000 люду». Вона була невдалою. Але завдяки зраді прилуцького полкового обозного Івана Носа, російське військо змогло проникнути у фортецю потайним ходом.

Останні години й хвилини батуринців, козаків, сердюків проходили у героїчному спротиві. По-чавши вранці 2 листопада (а о шостій годині сто-яла ще суцільна темінь) удаваний штурм, росій-ське військо, пробравшись тайником, вдарило під-ступно в ряди оборонців зсердини оборонних ук-ріплень. «Завдяки цій енергії козаки були захоплє-ні зненацька», — інформував стат-секретаря Бой-ля англійський посол Чарльз Вітворт. Піднятий по-тривозі Ф. Кенігсек (один з керівників оборони), як читаємо у згаданому вище повідомленні, «ще не встиг розставити своїх людей в належний поря-док» і був тяжко поранений.

Уцілілі від першої штурмової хвилі наступаючих козаки, сердюки, городяни мужньо оборонялись. За повідомленням Цедергельма, «ворог таки вдерся в кріпость, втративши більш як 3000 душ». Та й бій без головної переваги — артилерії на кілька сторін, у не-ясній обстановці, при відсутності старшин підрозді-лів (Мазепа взяв з собою на зустріч з Карлом XII сот-ників, більшість полковників) вже не мав успіху.

Протягом двох годин переважаючі удвічі-утричі війська Меншикова завершили навальний наступ. Взятих же у полон в'язали в одну юрбу мотузками для майбутніх катувань.

Лизогубівський літопис дає широку панораму моторошної кривавої ночі загибелі гетьманської столиці: «...Войско заюшеное, а паче рядовые сол-даты, понапившиися (понеже везде изобилие бы-ло всякого напою) кололи людей и рубали, а для того боячися прочие в скрытых местах сидели, аж когда огонь обойшел весь город, и скрыты пос-традали; мало едناк от огня спаслося и только од-на хатка, под самою стеною вала от запада стоя-чая уцелела неакогось старушка; церков же в зам-ку деревяная сгорела, в городе Троицы Святой ка-менная верхами и работою внутрь огорела».

Літописці, посилаючись на свідчення очевидців, були спільні в оцінках масштабів трагедії україн-ського міста: «Великий государь... град его стольный разори до основания и вся люди посече» (Новгород-ський літопис), «Люди в нем бывшие вырублены, церкви разорены, дома разграблены и сожжены» (рукописний збірник XVIII віку), «Город Батурин войска государевы, доставши, спалили и людей всех вырубали. Тогда зима презестоякая была: снеги пре-великия и морозы такие сильные были, что и птицы мерзли» («Краткое летоизобразительное знаменитых и памяти достойных действ и случаев описание»). Подібний опис подавав у своєму щоденнику і шам-белян Карла XII Адлерфельд, який загинув під Пол-тавою у 1709 р.: «Перебили і старих і малих, не ог-лядаючись на стать та вік, залишок жінок поцупили. Взяти сорок гармат. Спалили місто і 30 млинів, що стояли на річці Сейм. Все пограбували. Комендант родом прусак був взятий, з ним гірко вчинили».

Жертвами погрому 2 листопада 1708 р. у Бату-рині стали 5—7 тисяч мирних громадян, 6—7,2 ти-сяч військовиків, а разом 11—14 тисяч бату-ринців, сердюків, козаків.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Фото Олександра ЧОРНОГО (Укрінформ).

«Мобілізація» не вдалася. Хто поверне гроші

ПИЛЬНУЙТЕ!

Отримати в подарунок мобільник. Хто про це не мріє? Зраділа такому сюрпризу і наша читачка А. Однак тішилася недовго. Без проблем минуло два місяці, потім телефон почав сам відключатися. Придбаний в одному з солідних (на перший погляд) магазинів на Хрещатику, апарат мав гарантію на півроку, тож володарка подарунка звернулася по допомогу. Прилад взялися відремонтувати. Однак невдовзі поломка знову далася взнаки. Фірмі-продавцю довелося пом'янути плату — «серце» телефону. Фактично це те саме, що надати покупцеві новий засіб зв'язку — після такого ремонту міняється навіть телефонний номер. Та й це не допомогло. Дівчина вирішила повернути таке «щастя».

Але в магазині приймати товар відмовилися. Мотивували це тим, що дівчина, мовляв, навмисно пошкоджує телефон, бо він їй начебто набрид. Для того, щоб довести правоту, треба було віддати пристрій на перевірку. Звісно, панянка побоялася довірити злощасний мобільник продавцям. У розпачі звернулася в редакцію по допомогу — мовляв, невідомо, що під час такої перевірки з апаратом зроблять, а потім скажуть, що так і було.

Конфлікт розв'язався несподівано. Під час розмови з директором випадково (наголошую на цьому) з'ясувалося, що магазин торгує апаратами, які вже були у вжитку. А згідно з Правилами комісійної торгівлі непродовольчими

товарами, придбані в такому магазині речі можуть повертатися лише за згодою продавця. Та й без того кожен з нас знає: претензій до придбаних у комісійці товарів бути не може. Як то кажуть у народі, бачили очі, що купували, тепер їжте, хоч повилазьте.

Уже потім пильніше придивилася до вивіски біля входу в магазин. На ній величезними літерами красувалося: «Мобільні телефони». Трохи нижче — перелік, які саме. На першому місці в списку стояли нові апарати, і тільки після них ішлося, що заклад торгує комісійним товаром. До речі, під час розмови директор робив акцент на тому, що його магазин може взагалі не вказувати гарантійний

термін на комісійні товари (законодавство цього не вимагає). Мовляв, лише завдяки прекрасним фахівцям і турботі про споживача торговий заклад бере на себе таку відповідальність. Та, як на мене, це лише ще один момент, що допомагає «запудрувати» мізки клієнту, для якого гарантійний термін — ознака солідності органі-

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

зації та власної захищеності.

Стосовно нашої ситуації, то мені слабо віриться, що людина, купуючи в подарунок телефон, свідомо зверталася в комісійку. Гроші не малі — можна було придбати інший, цілком пристойний подарунок. І хоча в цьому випадку дівчина таки отримала назад гроші, гарантій, що так само повезе й вам, немає. Нічого не вдієш — закон на боці комісійників.

Надія ГОРБАТЮК.

Виграш для простака, або Як не потрапити на гачок шахраїв

АФЕРА

Якби думки вітчизняних аферистів спрямувати у мирне русло, ми, їй-богу, вже перегнали б не тільки Америку, а й Японію. Тут працює такий принцип: з'явилася нова технологія, така, скажімо, як мобільний телефон, а слідом — блискавична думка винахідника, як можна обдурити користувача.

— Добрий день! Вас турбує рекламний відділ компанії «Київстар». Ваш номер став виграшним. Передзвоніть нам за цим телефоном, — відчеканив чоловічий голос у мобільному.

У тверезо мислячої лю-

дини одразу виникає сумнів: невже така солідна компанія економить на розмовах під час рекламних акцій? Але зазвичай з цього монологу людина вихоплює тільки слово «виграшний». Отож власник телефону без зволікань набирає вказаний номер. «Оператор» повідомляє, що вам посміхнулася фортуна і якщо ви придбаєте картку, скажімо, на 50 гривень, то рахунок поповниться сотнею гривень, тобто сумою, удвічі більшою. Далі усе розраховано тільки на наївність. Купивши картку, потрібно ще раз зателефонувати на той самий номер і... назвати код поповнення рахунку. Ввічливий представник рекламного відділу запевняє, що протягом двох годин вам надійде обіцяна сума.

Сірий апарат

РАДИМО

З кожним днем «мобілізованих» людей більшає. Якщо і ви вирішили купити омріяний телефончик, можливо, наші поради допоможуть не «нагрітися» на цій справі. Засіб спілкування можна придбати безпосередньо в офісі продажу компанії-оператора або в одного з дилерів. Ціна буде однаковою. Але, завважте, в оператора краще гарантійне обслуговування.

А от за оголошеннями у пресі або мережі Інтернет купувати мобільника взагалі не варто. Хоча ціна може видатися порівняно привабливою, найімовірніше, це «сірий апарат»

(завезений в Україну нелегально). Як правило, це телефони, які на замовлення операторів зв'язку виробники блокують на роботу в одній визначеній мережі й надають спожи-

Результат зрозумілий. Аферисти поповнюють рахунок свого телефону з вашої картки, а ви залишаєтеся, як мовиться, при бубнових інтересах.

Мені пощастило саме тому, що не пройшло й кількох місяців, як у таку халепу втрапив один мій знайомий. З цікавості я все-таки передзвонила за вказаним телефоном. Після кількох формальних фраз запитала прямо: ви, напевно, хочете, щоб я купила картку? У трубці почулися короткі гудки, і вже потім «абонент перебував поза зоною досяжності». А у телефонній компанії мені повідомили, що акцій з номерами вони не проводять і, що головне, усі новини надсилаються абонентам тільки у формі текстових повідомлень — SMS.

Навіть маючи мінімальні знання з юриспруденції, переконана, що за очевидного шахрайства притягати зловмисників до відповідальності практично неможливо. Хто добровільно повідомив код картки — того і з'їли.

Євдокія ПОДОРОЖНЯ.

ЗАПИТУЄТЕ—ВІДПОВІДАЄМО

3 іграшками не жартують

Нині дуже багато іграшок продають на базарі. Хочеться купити, але трохи лячно. Як перевірити їх безпечність?

Ольга БОРТОЛОМЛЯНСЬКА.

Вінниця.

По-перше, на ринку іграшки для немовлят повинні продавати лише в індивідуальній споживчій тарі із зазначенням на ній необхідної, доступної, достовірної інформації відповідно до вимог Закону України «Про захист прав споживачів» (назву товару, дані про його основні властивості, відомості про вміст шкідливих для здоров'я речовин і протипоказання щодо застосування; правила та умови ефективного і безпечного використання, найменування та адресу виробника тощо).

По-друге, іграшки підлягають обов'язковій сертифікації, і під час їх придбання треба пересвідчитися в наявності у продавця посвідчення про якість, сертифіката відповідності державній системі сертифікації або завіреної постачальником копії сертифіката відповідності на товар (під час продажу товарів, що надійшли в Україну по імпорту, необхідний сертифікат відповідності або свідоцтво про визнання іноземного сертифіката в державній системі сертифікації). Перевірка іграшок на звук повинна проводитися за допомогою повітряного устаткування. Купуючи дитячу м'яку або гумову надувну іграшку, перевіряйте її одразу, оскільки ці товари належної якості обміну або поверненню не підлягають.

Наталія ГЕЛЕТКО.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Велике прання відміняється

ОБЕРЕЖНО: ФАЛЬШИВКА!

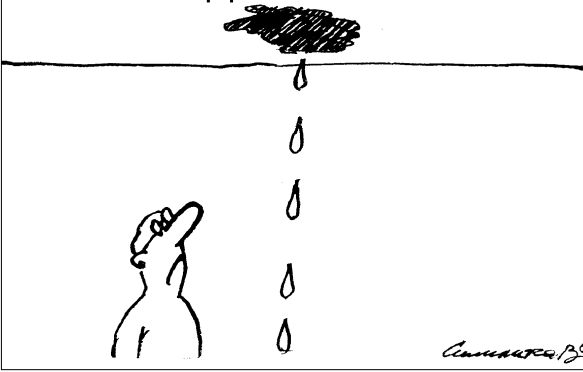
П'ять тисяч пачок фальсифікованого прального порошку відомих марок вартістю більш як 10 тисяч гривень вилучили на центральному ринку Вінниці працівники міліції. Правоохоронці викрили і два підпільні цехи, у яких «розсипали» фальсифікат. Спритники діяли просто: переполювнювали справжній порошок, додаючи до нього технічну соду. 60 мішків такої речовини знайдено в одному з цехів.

зентований днями міський комунальний портал. Кожен відвідувач сайту зможе ознайомитися з вартістю послуг водо-, газо-, тепло- та електропостачання, переліком пільг, показниками роботи комунальних підприємств, аналізом скарг. На порталі розміщуватиметься оперативна інформація про аварії і відключення, важливі теле-

Вінниця.

Віктор СКРИПНИК.

З КОМПЕТЕНТНИХ ДЖЕРЕЛ

Мал. Вадима СИМИНОГО.

фони, працюватиме форум і чат. Міський голова Донецька Олександр Лук'яненко пообіцяв: керівники комунальної служби щомісяця відповідатимуть на запитання відвідувачів сайту в реальному часі. Така відкритість, сподівається,

розчулить споживачів і спонукає охочіше сплачувати борги. Схожий комунальний портал створено і в межах області. Погано лише одне: доступ до всесвітньої мережі в регіоні має не так багато людей.

Ліна КУЩ.

КІТ У МІШКУ

Не все те золото...

Понад півсотні ювелірних виробів з коштовних металів забраковано, а реалізацію ще 80 призупинено. Такий підсумок перевірки 14 спеціалізованих торговельних підприємств Одеси, що її проведено облуправлінням захисту прав споживачів разом з фахівцями Пробірної палати та Центру стандартизації. Серйозні порушення виявлено в усіх магазинах: на маркуванні виробів не значилося назви підприємств-виробників, не вказано найменування каменів тощо. До порушників застосовано адміністративні й економічні санкції.

Георгій ВОРОТНЮК.

Претензій до придбаних у комісійці товарів бути не може

Парад рекордів Малковича

відбудеться сьогодні в столичному Українському домі

Там видавництво Івана Малковича «А-БА-БА-ГА-ЛА-МА-ГА» — перше в Європі — презентує переклад п'ятої книжки Джоан Ролінг «Гаррі Поттер і Орден Фенікса». Наші найближчі сусіди видадуть цю книгу лиш наступного року: чехи у січні, росіяни у лютому, а поляки аж навесні.

Цією першістю можна пишатися, але це не єдиний і, можливо, не найважливіший із рекордів Малковича.

Другий рекорд: стартовий тираж книжки — 60 тисяч примірників. А загальний тираж попередніх чотирьох томів поттеріани від Малковича — 140 000. Подібними тиражами українська книга (окрім хіба що підручників) за останні десять літ не виходила.

Третій рекорд: два великі російські видавництва купують у Малковича чималий тираж 5-го тому, щоб продавати його в Росії. Коли востаннє росіяни купували книжки українською мовою? Хіба що «Снігову королеву» тієї ж таки «А-БА-БИ-ГА-ЛА-МА-ГИ».

Четвертий рекорд: ця книжка в Європі за кілька місяців до виходу в світ стала найдорожчим твором для дітей — 29,99 долара (середня ціна роману для дорослих — 16—25 доларів). Обсяг українського перекладу — 816 сторінок, а рекомендована ціна видавництва — 23 гривні.

П'ятий рекорд: для песимістів, котрі вважають, що ми безнадійно відстали. Першу книжку про Поттера «А-БА-БА-ГА-ЛА-МА-ГА» видала весною 2002 року, коли більшість країн Європи уже видали четверту книжку, а український ринок заповонив третій том російського перекладу. Куди рипатись?! Аж не віриться, що Іван Малкович збирався друкувати перший том «Поттера» тиражем 4 тисячі — й за півтора роки досяг тиражів, згада-них вище (див. рекорд другий).

Шостий рекорд: для тих, хто вважає поттеріану лиш продуктом культурної глобалізації. Мовляв, це

Фото Анастасії СМІРОТКІНОЇ.

позичена культура, там нема нічого свого. Це не так: «А-БА-БА-ГА-ЛА-МА-ГА», окрім права на український переклад, має ще й право на власну обкладинку (художник Владислав Єрко). Це при тому, що книги про Поттера у всьому світі видаються під американськими обкладинками. Так вони видані і в наших сусідів — поляків, чехів, росіян. Серед країн, які добилися права видавати «Гаррі Поттера» у власних обкладинках, — Німеччина, Франція, Італія і Україна.

...Після того, як у червні ц. р. побачила світ мовою оригіналу (англійською) книжка «Гаррі Поттер і Орден Фенікса», видавці з усього світу навипередки взялися перекладати її. Ось графік презентацій у Європі:

- Україна — 6 листопада 2003
- Німеччина — 7 листопада 2003
- Голландія — 22 листопада 2003
- Франція — 3 грудня 2003
- Хорватія — грудень 2003
- Чехія — січень 2004
- Росія — 7 лютого 2004
- Швеція, Польща, Іспанія — 2004

«Ми не намагалися спеціально бути першими, — каже Іван Малкович, — і цілком допускаємо, що якась із невеличких країн, що не

заявила своєї презентації, могла нас на кілька днів випередити — це не біда. Найважливіше, що видавши 5-й том на три місяці раніше за росіян, ми перетягнемо на український бік тисячі читачів, які читали «Гаррі Поттера» по-російськи. Адже не секрет, що в Україні більш як 90 відсотків дітей легко читають українською мовою. До нас приходять дуже багато захоплених листів, у яких діти дякують за наш переклад. Критики також відзначають високий рівень українського «Гаррі Поттера». Тож «ГП» може відіграти неочікувану роль повпреда україномовної книги. Багато дітей саме завдяки «ГП» прилучаються до українського читання, і це не може не тішити...»

Втішає й інше: культурна інтервенція Малковича-видавця в традиційні російськомовні читацькі середовища не викликає опору в цих середовищах. Навпаки! Ось лише два відгуки (цитуюмо мовою оригіналу): «Изд-во «А-БА-БА-ГА-ЛА-МА-ГА» своими книгами строит будущую Украину! А не пустой трескотней и пустыми словами! Спасибо! Спасибо!..» «Если бы люди чаще читали книги с такими иллюстрациями, как ваши, то все было бы иначе... Все!»

Окрім поттеріани, Малкович видав уже понад 50 книг загальним накладом понад 2 мільйони. Ці зусилля оцінили вже не лише співвітчизники та ближчі сусіди: права на книги «А-БА-БИ-ГА-ЛА-МА-ГИ» (звісно, не на «Поттера», а саме на оригінальні українські книжки) купують провідні видавництва світу, серед яких, наприклад, знамените американське «Alfred Knopf».

Отже, зрозуміло, що святкуватимуть сьогодні в Українському домі Іван Малкович, перекладач Віктор Морозов, художник Владислав Єрко — і ми разом з ними.

Віталій ЖЕЖЕРА.

На знімку: поет і видавець Іван Малкович.

КАЛЕНДАР

Мистецтво не терпить суєти

Цього тижня відзначив своє 75-ліття **Леонід Семенович Тарабарин** — майстер рідкісного таланту, народний артист України, актор Харківського театру імені Шевченка.

Недавно кияни бачили Леоніда Тарабарина у виставі Андрія Жолдака «Один день Івана Денисовича». Він грав там роль божєвільного Композитора. Ця вистава йде у неймовірному, шаленому темпоритмі, що навіть не кожному молодому артистові під силу. Зрештою, той темпоритм вимагає конячої фізичної витривалості. А 75-річний Тарабарин — спокійнісінько собі грав! Як? А дуже просто: він майже весь час сидів, навіть диригував сидячи. Але погляди залу, доки Тарабарин перебував на сцені, були приковані саме до нього. Він грав так потужно, яскраво й виразно, що публіка навіть не одразу звертала увагу на цю маленьку хитрість: серед калейдоскопічної зміни мізансцен Тарабарин залишався майже постійно на одному місці! От що таке школа великого Курбаса.

Фото Тараса МИЦАНЮКА.

ціла спеціальна вистава, придумана Андрієм Жолдаком. Але це буде трохи пізніше. Бо свій «календарний» день народження Леонід Семенович зустрів не в Харкові, а в Москві, на гастрольях.

Христофор ГРУША.

На знімку: Леонід Тарабарин у виставі «Один день Івана Денисовича».

ПАРАДОКСИ

Заслужений нелегал Одеси

Ситуація справді парадоксальна: заслужений артист України, головний диригент Одеського національного філармонійного оркестру Хобарт Ерл змушений звернутися до Міністерства праці і соціальної політики з проханням уточнити свій громадянський і трудовий статус. Бо раптом виявив своє чотирирічне «незаконне перебування в Україні»!

Нагадаємо: молодий американський диригент Хобарт Ерл приїхав до Одеси понад десять літ тому. Якось він почув гру тутешнього філармонійного оркестру і, вражений майстерністю українських музикантів, вирішив будь-що працювати разом з ними. Взяли його спершу гастролюючим диригентом: амбітному американцеві, мовляв, простіше домовлятися про зарубіжні поїздки, ось хай і потішиться отими гастрольями, та й музикантам-одеситам буде «приварок» до мізерних зарплат, не розбіжаться, хто куди.

Американець зумів не тільки це. Він розширює, ускладнює репертуар, презентує нові програми, що знаходять схвальні оцінки наших і зарубіжних меломанів. Це згуртувало оркестрантів, піднесло рівень їхньої майстерності. Перед колективом відчиняли двері найпрестижніші концертні зали світу. Хобарт Ерл став художнім керівником, головним диригентом оркестру. Незабаром його, іноземця, удостоїли звання «Заслужений артист України» — випадок не частий! Успіхи колективу стали настільки вагомими, а його популярність у світових музичних колах настільки високою, що оркестру — першому серед подібних периферійних колективів — було присвоєно статус національного.

Хобарт Ерл, поринувши у творчість, якимось не думав над своїм громадянством — він став, як сам не раз казав, одеситом. Ті, хто брав його на роботу, подбали про працевлаштування іноземця, але згодом встановлені законодавством терміни його перебування в Україні минули, і тепер ось він — нелегал. Якого можуть навіть депортувати! У це Хобарт Ерл, правда, не вірить, до свого «нелегального» становища він ставиться з гумором і сподівається, що все, зрештою, владнається...

Фото Олега ВОЛОДИМИРСЬКОГО.

Але треба розв'язати й деякі інші проблеми. Статус національного, звісно, підніс імідж оркестру, якоюсь мірою поліпшив матеріальне становище музикантів. А водночас — завдав головного болю його керівникові. Згідно з новим статутом головний диригент оркестру має бути і його генеральним директором, тобто розпорядником бюджетних коштів, що виділяються колективі. Але ж іноземець таких прав позбавлений. Ось і ламай голову, як бути. Хобарт Ерл вбачає вихід у скасуванні сумісництва: хай художній керівник—головний диригент займається суто творчою роботою, а фінансово-господарськими клопотами — хтось інший. Це, знову ж таки, можуть вирішити тільки столичні відомства.

Утім, всі оті недоречності не вибивають Хобарта Ерла з творчої колії. Оркестр під його керівництвом у нинішньому сезоні набирає нових, схоже, досі незнаних обертів. Мова, передусім, про нову концертну програму, до якої увійшли, зокрема, твори видатних композиторів XIX століття Ліста і Чайковського.

До симфонічної поеми Ліста «Мазепа» диригент уже звертався в сезоні 1994-95 років. Однак нинішнє трактування цього твору можна вважати першовідкриттям — так глибоко й потужно, з безліччю уміло вмотивованих контрастів лунає музика. Безсумнівно, диригентові й оркестру вдалося на повен зріст показати велич головного героя твору, його страждання й триумф.

Своєрідний симфонічний диптих про трагічне кохання склали два твори Чайковського — балада «Воевода» (за Міцкевичем) та фантазія «Франческа да Риміні» (за Данте). Хобарт Ерл, вихований на класиці та сучасній музиці Заходу, до опанування творчістю слов'янських композиторів ішов поволі, прагнучи заглибитися в їхній специфічний психологізм, ліризм, емоційність. І ось — перемога. Дух музики Чайковського передано, кажуть фахівці, доволі повно й водночас просто та дохідливо. Таке поєднання дається аж ніяк не всім. Хобарту Ерлу та керованому ним оркестру далось. Здолає маестро, сподіватимемося, й життєві колізії, про які йшлося вище. Адже він давно вже став в Одесі, в Україні своїм, він потрібний нашому мистецтву, широкому колу шанувальників музики.

Георгій ВОРОТНЮК.

На знімку: Хобарт Ерл.

Тепер акцент — на якість...

СПОРТИВНА ГІМНАСТИКА

25—29 березня наступного року в Києві відбудеться вже третій міжнародний турнір «Кубок Стелли Захарової». Два попередні здобули найвищі оцінки і прекрасну пресу. До речі, щоразу інформаційним спонсором змагань виступав «Голос України».

Нахненник і організатор турнірів, заслужений майстер спорту, олімпійська чемпіонка Стелла Захарова за характером — максималіст і задовольнятися досягнутим не збирається. Тому перше про що її запитав:

— Чим, власне, відрізнятимуться березневі старту від попередніх?

— Раніше ми приймали гостей, не зважаючи на рівень їх майстерності. А тепер, коли ми себе вже зарекомендували з найкращого боку, то можемо запрошувати представників країн, елітних у гімнастичному світі. Туристи нам, даруйте, вже не потрібні. Адже хочеться, щоб була користь насамперед для наших спортсменів і для спортивної гімнастики в цілому у світі.

— Коли так, то назвіть, будь ласка, хоча б кілька країн...

— Наші представники, що побували на чемпіонаті світу-2003 (відбувся в США), привезли візитні картки і пропозицію співпрацювати від федерації гімнастики Японії. А ще точніше, японці хочуть прийхати на наш турнір. До речі, на попередньому серед учасників ми вперше вітали гімнастів Китаю. Раніше наш захід, можна

сказати, ігнорували спортсмени Іспанії та Франції. Либонь, вважали, що змагальний рівень у Києві недостатній. Але тепер, як бачимо, вже самі виявляють ініціативу і збираються до нас.

Стосовно інших великих гімнастичних держав — Росії, Білорусі, Болгарії, Угорщини, Чехії, то вони — наші постійні гості.

— Але Румунія чомусь не виявляє зацікавленості?

— Як на мене, це певний вияв снобізму. Ніхто не заперечує, що румунська гімнастика — одна з найсильніших у світі. Але тамтешня федерація і спортсмени на перший план висувають фінанси. Вони знають, що, виступаючи в Києві, не розбагатієш. Однак у нас можна набути інше — неоціненний змагальний досвід. Одне слово, шкода, що румуни обминають українську столицю. Однак не варто впадати в розпач, бо час — найкращий лікар. І, можливо, колись ми ще радо вітатимемо румунських гімнастів на київському помості. Ми будемо раді бачити їх і запрошуємо широко.

— Добре відомо, що основу — новий килим — ви придбали в Бельгії. А

Фото Віктора БРАНИЦЬКОГО

як справи з іншими снарядами?

— Звичайно, потрібні сучасні. Ми не чекаємо допомоги, скажімо, з боку Держкомспорту. Бо в нього інші клопоти — забезпечення національних збірних. І це природно, адже попереду Олімпіада-2004 в Афінах. Хоча і ми цей турнір проводимо не для себе. Він також працює на найкращих гімнастів України. Однак дуже розраховуємо на підтримку столичної влади.

Особливо важливо, що маємо постійне місце для турніру. Затишний і великий дім, найбільша крита арена країни, Київський палац спорту. Там наші справжні друзі, і насамперед — директор споруди Віктор Ткаченко.

— До речі, що то за гімнастичний осередок нещодавно з'явився в Палаці спорту?

— У цій споруді вже десятки років працює

спеціалізований зал. У ньому й відкрито мій гімнастичний клуб. Уже набрано першу групу — десять хлопчиків та дівчаток віком від 4 до 10 років. Тренуються вони у Світлани Яценко, у минулому доброї майстрині, котра входила до збірної країни. Гадаю, що українська гімнастика заслуговує не одного такого дитячого закладу. Якщо вони з'являться хоча б у тих регіонах, де цей вид спорту має давні традиції, то можна говорити про хороші перспективи національної спортивної гімнастики, про майбутні олімпійські вершини. Так, ми раніше мали заслужений авторитет на міжнародній арені. Але, на жаль, справу занедбано. Тому варто трохи приземлитися і знову заходитися посправжньому готувати зміну.

На знімку: олімпійська чемпіонка Стелла Захарова.

П'ятий похід Гурова

БОКС

Події навколо братів Кличків (їхні поєдинки то призначають, то скасовують) постійно тримають у напрузі всіх прихильників спорту України. Та життя триває, а у нас є й інші боксери. Можливо, не такі знамениті, як оті популярні брати. Однак і вони — честюлюбні чоловіки і сповнені гарячого бажання побитися і за себе, і за державу. Тому нас дуже цікавить, що відбудеться найближчим часом у царині професійного боксу за участю українських атлетів. Про це нам розповідає заслужений тренер країни, президент НЛПБУ Михайло ЗАВ'ЯЛОВ:

— Головною подією, не без підстав, вважаю майбутній поєдинок нашого славетного чемпіона, важковаговика Олександра Гурова за європейський титул з італійцем П'єтро Ауріно. На жаль, майбутній суперник, як кажуть, вже двічі «зривався з гачка». І щоразу дату бою відкладала.

Причини висувалися різні: то травма руки, то ноги. Але маємо інформацію, що справа зовсім в іншому і досить прозаїчна: «малюк» П'єтро просто заклопотаний проблемою скидання ваги. А ми тим часом потерпаємо, псуємо собі нерви. Адже до такої події треба ретельно готуватися. І не лише фун-

кціонально та психологічно, грошей це коштує чималих.

Так от, маємо листа з підтвердженням, що поєдинок відбудеться 22 листопада в Італії. Навіть і подумати страшно, що й третя спроба виявиться фальшстартом. Якщо і тепер італійці крутитимуть, то виступимо з серйозною заявою на адресу Європейської боксерської ради.

— А що це за один — пан Ауріно?

— Це досвідчений борець, свого часу був чемпіоном Європи серед любителів у напівважкій вазі. І на професійній арені він не знає поки що поразок.

— А як почувається Гуров?

— Нормально, готується в рідному Маріуполі під орудою свого незмінного наставника, заслуженого тренера України Сергія Бахмутова. Потім вирушить до Англії, де продовжить підготовку. Там є добрі спаринг-партнери.

— А за рахунок чого українець сподівається добитися успіху?

— Гуров досвідчений, жорсткіший боксер. До речі, він вже чотири рази піднімався на вершину європейського боксу. І це буде його п'ята спроба...

— Що ж, нехай щастить Олександрові, за якого, немає сумніву,

вболіватиме вся країна. А що ще відбудеться під патронатом НЛПБУ?

— У нас з'явилася ціла група перспективної молоді, яка рветься в бій. У цьому місяці дехто з новачків (прізвища називати поки що недоцільно) змагатиметься на рингах Англії та Франції. То будуть оглядові бої. Від них і залежатиме певною мірою їхня спортивна доля. До речі, серед них є й важковаговик, що особливо цікаво й інтригуюче.

— А в Україні плануєте якісь заходи?

— Звичайно. Наша команда і особливо почесні президенти ліги — народний депутат, Герой України Леонід Каденюк та народний депутат попереднього скликання Станіслав Сафронів — ведуть велику роботу для організації в якомусь із українських міст чергового яскравого фестивалю професійного боксу. Ми хочемо, щоб традиція проводити регулярно такі заходи в різних регіонах країни не порушувалася. Однак це залежить не тільки від нас. Хоча, повторюю, дуже старатимемося наступного року подарувати прихильникам боксу яскраве свято.

На знімку: президент НЛПБУ Михайло Зав'ялов.

У НОМЕР

■ Хокей

Збірна України вирушила на другий етап міжнародного турніру Євротелендж, який відбудеться в Будапешті. Наша команда виступає у групі В разом з хокеїстами Білорусі та Хорватії. До групи А входять команди Словаччини, Угорщини та Нідерландів. Свій перший матч українська збірна проведе завтра проти хорватів, а наступного дня поміряється силами з білорусами.

Олександр Сеуканд — наставник українського колективу — цього разу викликав воротарів — Селіверстова і Пяткевича («Лада»), далі по п'ятірках: Бобровников — Савенко — Матвійчук, Полоницький — Савицький; Гончаренко — Семенченко (ХК «Гомель») — Шевченко, Ісаєнко (ХК «Гомель») — Ляковський («Металургс»); Пастух (ХК «Рига-2000») — Кас'янчук («Хімік») — Лазарев, Рябенко — Скороход; Гніденко (ХК «Рига-2000»), Бондарев («Металургс»), Марковський, Доніка, Яковенко («Динамо» Мн.), С. Черненко. Всі гравці, біля прізвищ яких не значиться клуб, виступають за київський «Сокіл».

■ Футбол

Уже екс-тренер московського «Динамо» Віктор Прокопенко призначений Рінатом Ахметовим спортивним директором футбольного клубу «Шахтар». Віце-чемпіон України після звільнення Ярємченка, який обіймав у команді посаду спортивного директора та головного тренера, вже тривалий час шукали фахівця на цю посаду.

Можливість запросити Прокопенка з'явилася після закінчення чемпіонату Росії, де московське «Динамо», очолюване Віктором Євгеновичем, посіло шосту сходинку у російській Суперлізі. Лише в неділю з'явилася новина — Прокопенко залишає «Динамо». І менш ніж за добу він повернувся до Донецька, цього разу в ролі спортивного директора команди.

Нагадаємо, що Віктор Прокопенко у сезоні 1999—2000 років уже стояв біля керма донецької команди, виборовши з нею звання віце-чемпіона України. Але найбільше запам'ятався Донецьку Віктор Євгенович як тренер, з котрим «Шахтар» вперше у своїй історії пробився до Ліги чемпіонів. Однак, якщо у груповому турнірі ліги чемпіонів гірники виступили пристойно в компанії з «Арсеналом», «Лацио» та «Спартою», посівши третє місце і отримавши путівку до Кубка УЄФА, то програвши софійському ЦСКА в 1/16 фіналу тоді вирішив долю тренера. То був його останній матч біля керма донецчан. Проте Ахметов не захотів відпускати фахівця, призначивши його віце-президентом клубу. На цій посаді Прокопенко працював до квітня 2002 року, до моменту, коли його запросило до себе московське «Динамо».

Утім, друге пришестя Віктора Прокопенка до «Шахтаря» не варто розглядати лише як прагнення посилити кадровий потенціал гірників. Не виключено, що готується можлива заміна Шустера. На випадок фіаско німецького фахівця в нинішньому чемпіонаті України. Але все це лише припущення і не більше.

Виконком УЄФА — в Києві

Учора до Києва рейсом з Гельсінкі прилетів президент УЄФА Леннарт Йоханссон. А ще раніше до столиці України прибув виконавчий директор УЄФА Герхард Айгнер. Під вечір високоповажні гості разом із президентом ФФУ, народним депутатом України Григорієм Суркісом відкрили перший у нашій країні футбольний міні-майданчик зі штучним покриттям п'ятого покоління на Нивках, у школі-інтернат для дітей-сиріт №3.

Сьогодні в першій половині дня члени виконкому УЄФА проведуть своє засідання. А ввечері в готелі «Національний» відбудеться прес-конференція, в якій візьмуть участь Леннарт Йоханссон, Герхард Айгнер та Григорій Суркіс. 6 листопада виконком УЄФА продовжить роботу в Києві.

Мінімальна перемога киян

Чемпіонат країни. 14-й тур. «Оболонь» — «Таврія». 1:0. 1 100 глядачів. Гол: Нивінський, 47.

Лише результати

Футбол. Ліга чемпіонів. Групові турніри. 4-й тур.

Група Е. «Панатінаїкос» (Греція) — «Штутгарт» (Німеччина). 1:3. «Манчестер Юнайтед» (Англія) — «Рейнджерс» (Шотландія). 3:0. «Штутгарт», «Манчестер Юнайтед» — по 9 очок, «Рейнджерс» — 4, «Панатінаїкос» — 1.

Група Ф. «Порту» (Португалія) — «Марсель» (Франція). 1:0. «Партизан» (Сербія) — «Реал» (Іспанія, Мадрид). 0:0. «Реал» — 10, «Порту» — 7, «Марсель» — 3, «Партизан» — 2.

Група Г. «Лацио» (Італія) — «Челсі» (Англія). 0:4. «Бешикташ» (Туреччина) — «Спарта» (Чехія). 1:0. «Челсі» — 9, «Бешикташ» — 6, «Спарта» — 4, «Лацио» — 4.

Група Н. «Сельта» (Іспанія) — «Аякс» (Нідерланди). 3:2. «Брюгге» (Бельгія) — «Мілан» (Італія). 0:1. «Мілан» — 7, «Аякс» — 6, «Сельта» — 5, «Брюгге» — 4.

За Кубок України

У ПФЛ провели жеребкування пар 1/4 розіграшу Кубка країни. Отже, зустрічаються: «Динамо» (Київ)—«Іллічівець» (Маріуполь), «Сталь»—«Шахтар», «Металург» (3)—«Чорноморець», «Дніпро»—«Таврія».

Матчі відбудуться 22—23 і 29—30 листопада.

■ Тріатлон

Знай наших

Українець Володимир Полікарпенко став переможцем етапу Кубка світу з тріатлону, який відбувся в Мексичі. Друге місце дісталось австралійцю Бреду Кахлефелдту, на третій позиції — Расмум Хеннінг з Данії.

Фото Олександра СЕРГО (Україноформ).

ДАЛІ БУДЕ Ковзкого вам паркету!

У Будинку культури «Дарниця», що в Дарницькому районі столиці, відбулися змагання зі спортивно-бальних танців «Сюрприз». На «Сюрприз-2003» зібралися учасники різних спортивних клубів Києва. А таких гуртків у столиці чимало — «Добро», «Алмаз», «Віночок», «Фантазія», «Зміна», «Святошин», «Буревісник». Вихованці клубів перемагають не лише в місцевих конкурсах, а й досягають успіхів у професійному спорті.

Від одного споглядання граційних рухів танцюристів хотілося випростати спину і з високо піднятим підборіддям кружляти у

мелодії танцю. Учасники представили на суд журі європейські та латино-американські спортивно-бальні танці: квік-степ, вальс, танго, самба, джайв та ча-ча-ча.

Було б непогано, щоб наступний «Сюрприз» проходив у просторішому і теплішому залі та на кращому паркеті. Тож як це прийнято казати у танцюристів, слизького вам паркету!

Анна БОЙКО.

На знімку: у вальсі кружляють учасники міжнародного турніру зі спортивних бальних танців «Оksamитовий сезон-2003», який нещодавно відбувся в Одесі.

Музей старовинних пляшок не для любителів випити

ЗАХОПЛЕННЯ

П'ятсот скляних пляшок з часів античності й середньовіччя до початку ХХ століття зібрав харківський колекціонер Володимир Коваль. Усі вони містяться в нього у квартирі. Винні пляшки, посудини для цукерок, тютюну, грибів і навіть отрути. За кордоном колекціонування пляшок — модне і популярне захоплення. В Україні музей Володимира Ковалья — єдиний.

Колекціонувати пляшки Володимир Коваль почав

випадково 13 років тому. Перший екземпляр, вагою півтора кілограми, знайшов у звичайній ямі.

Тепер у Володимира 500 пляшок, від великих до мініатюрних, у яких середньовічні дівчата зберігали косметику. Сучасні пляшки він не збирає — каже, не вистачить полиць. Максимум початок ХХ століття. Нові екземпляри колекціонер шукає сам — ходить з лопатою по будівництвах. Ще надсилають закордонні друзі і дарують ар-

хеологи. Якщо старовинну тару знаходять будівельники, віддають колекціонеру за пляшку горілки. Вік пляшки та її історичну батьківщину Володимир Коваль визначає за клеймом. Здебільшого це ініціали або сімейний герб винороба. У Росії таврувати тару наказала Єлизавета. Таверни, що купували неякісне вино, штрафували, а слуги імператриці били там весь посуд.

Дуже часто зустрічаються клейма «істина у вині», «живи і радій», намальовані медуза Горгона, грона винограду.

За кордоном, каже Володимир, такі пляшки коштують ціле багатство. Їх купують і продають на аукціонах. Але їздити на закордонні торги харківський колекціонер не може, а поштою пересилати скло не дозволяється. Тим часом ім'я Володимира Ковалья закордонним пляшковим колекціонерам відоме. Його стаття з'явилася в «Британському пляшковому огляді».

Володимир збирається писати про свою колекцію книгу.

Микола КОСИЙ.

Харків.

Вузлик на пам'ять

ПРИМ'ЄРА РУБРИКИ

Мерзлу (не відталу) картоплю треба покласти в холодну воду, тоді вона розмерзнеться і стане цілком придатною для їжі. У старій дерев'яній хлібниці хліб не черствів, а в новій, металевій, сухарі можна сушити? Буханець довше залишатиметься м'яким, якщо на дно нової хлібниці покласти дерев'яну дощечку. Коли у ванній відвалилася кахельна плитка і «вмонтувати» її на місце не допомагають ні клей, ні цемент, найнадійніший засіб — прикріпити кахель чотирма (по його кутах) краплями розплавленого бітуму.

Нехай це пролунає трохи пишномовно, але такі уроки виживання ще раз свідчать про нашу з вами високу пристосовуваність: з таким багажем знань і в пустелі не пропадеш, і будинок збудувати — раз плюнути. Чого лише варта порада: якщо час від часу відключають світло, а гніт у газовій лампі копить, хоча він і новий, то перш ніж його поставити, треба змочити в оцті і просушити. Він стане горіти без кіптяви. Така премудрість, погодьтеся, ніякому англійцю чи німцю і в голову не прийде.

А нас, тих, хто встиг пожити в дефіцитному Союзі, хто знав далеко не заможні періоди в становленні молодої незалежної держави, саме буття і навчило ось таких маленьких хитрощів. Хоча недарма кажуть: мала штучка червінчик, а ціна велика. Якщо розібратися, то в багатьох читачів в арсеналі є який-небудь досвід: чи то як довго і без втрат зберігати часник, чи як видалити з улюбленого піджака олійну пляму, чи як без хімії перемогти рудих мурах, що оселилися на кухні. Ми пропонуємо не «солити» свої маленькі хитрощі, а разом з нами по крупницях збирати їх: надсилаги до редакції (написавши на конверті назву нашої нової рубрики: «Вузлик на пам'ять»). Найоригінальніші життєві поради газета опублікує на своїх сторінках.

Іван ЛАЗНЮК.

Фото Ігоря ГОШОВСЬКОГО.

Такий величезний гарбуз виростив школяр Роман Коваль з Рівненщини. Хлопчик демонструє його всім, хто приходить у гості.

ФОТОФАКТ

СТАТИСТИКА

А вчора були яйця...

За інформацією Держкомстату, із січня по вересень нинішнього року в господарствах країни видали «на-гора» 9305 мільйонів штук яєць усіх видів — на 2,2 відсотка більше, ніж за такий самий період минулого року.

Серед відстаючих у «яєчній справі» Херсонщина і Дніпропетровщина, де виробництво істотно знизилося. А в лідерах — Київська, Донецька і Одеська області.

Заміж не нападсть

Осінь — час весіль. Але порівняно з минулим роком нинішнього українці одружуються не так охоче. У першому півріччі свої долі поєднали більш як 117 тисяч пар. Слід зазначити, що 2003 рік — передвисокосний, однак лише в деяких регіонах марновірство залишається сильне. Наприклад, у Закарпатській області за півроку побито всі рекорди — майже чотири тисячі весіль. Переживають бум і ЗАГС Львова і Севастополя. Але справжнім лідером стала Донецька область — тут з початку року одружилися 18 тисяч пар. Беруть шлюб, як і раніше, люди від 18 до 24 років, повідомляє ForUm.

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Редактор номера **Анатолій ГОРЛОВ.**

Редколегія:
Леонід **БРОВЧЕНКО**,
Анатолій **ГОРЛОВ**,
Сергій **ДЕМСЬКИЙ**,
Віталій **ЖЕЖЕРА**,
Іван **ІЛЛЯШ**,
Світлана **ПИСАРЕНКО**,
Віталій **СУДДА**.

Головний редактор **Анатолій ГОРЛОВ.**

Передплата на газету «Голос України» (**on-line**) за адресою:
www.dnepropochta.dp.ua; www.presa.ua

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- За точність викладених фактів відповідальність несе автор.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

© Платні матеріали.

Свідцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—
КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить **5 разів на тиждень**
(крім неділі й понеділка)
українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для індивідуальних передплатників —
40224, для підприємств і організацій — 60955.
Загальний тираж **159000.**

Ціна договірна

Комбінат друку видавництва «Преса України».
03047, Київ-47, проспект Перемоги, 50.
Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети
«Голос України»
Зам. **0311206.**

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.
Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.
☎ **ТЕЛЕФОНИ:** для довідок — 454-84-92;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 454-81-34, 454-81-44;
телефакс — 449-85-62.

✉ **E-mail:** mail@golos.com.ua — загальний
reklama@golos.com.ua — відділ реклами
let@golos.com.ua — відділ листів
foto@golos.com.ua — відділ ілюстрацій

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

🌐 **Internet:** <http://uamedia.visti.net/golos>